

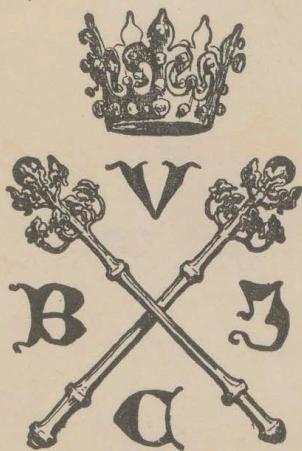
kal.komp.

56243

Mag. St. Dr. P

I

0

56243

I

1896. a. 1426.

~~Ter.~~

~~Kattem pols. 194.~~

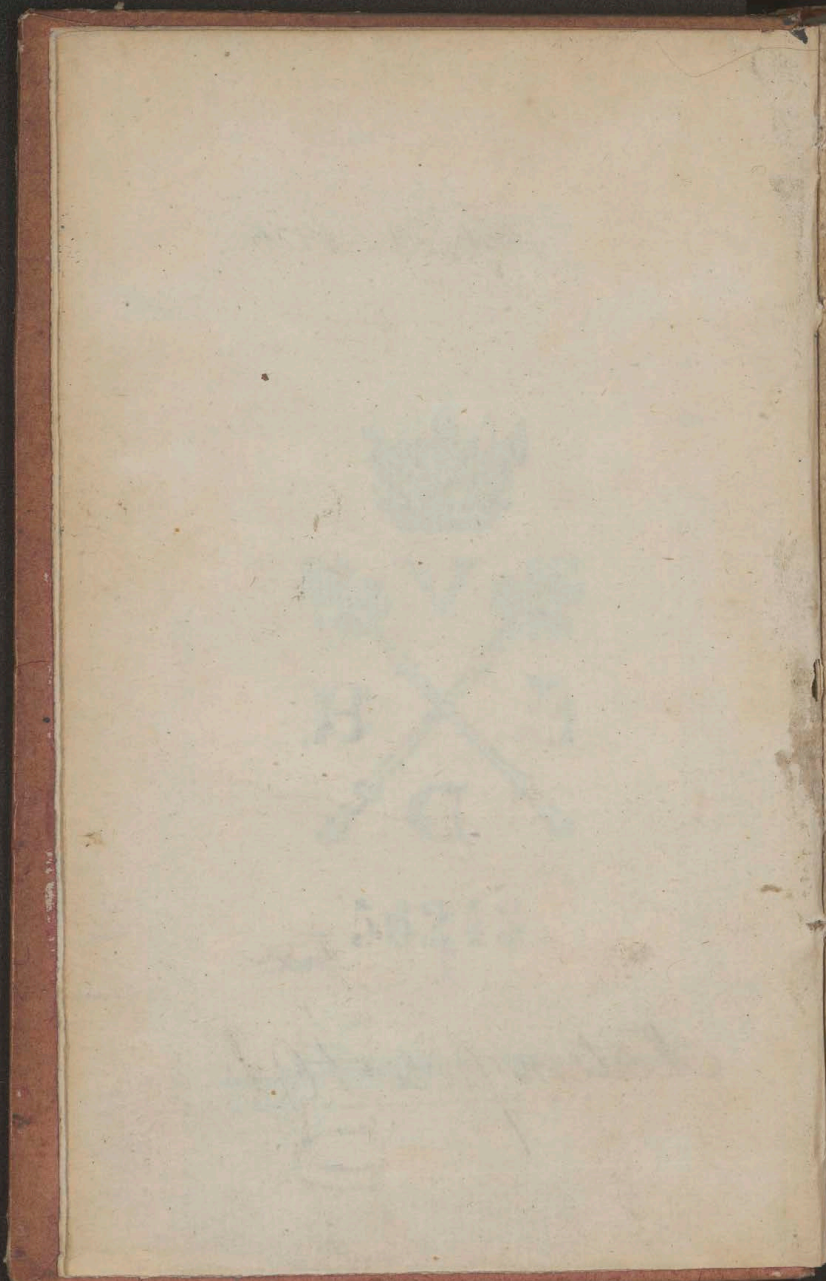

PLATE 10. THE ...

I
Sp
6
s

ARYTMETYKA

CZYLI

N A U K A

O

RACHUNKACH

Spofobem łatwym, y do wyższej
Matematyki Reguł przyftofo-
wanym z Autorow wy-
bornych

Z E B R A N A.

przez

X. PATRYCEGO, SKARADKIEWICZA

Schol. Piar. Matematyki y Filozofii Profeffora.

EDYCJA TRZECIA.

poprawiona.

Za Najłaskawszym Przywileciem.

w WARSZAWIE, 1776.

Nakładem MICHAŁA GROELLA,

J. K. M. Kommissarza y Bibliopoli,

w Marywili No. 19. Pod znakiem Póztow.

Nemo ad Divinarum, humana-
rumque rerum cognitionem acce-
dat, nisi prius annumerandi artem
addiscat.

S. Augustinus Lib: de Doct: Christiana.

*Do Boskich, y Ludzkich rze-
czy poznania, niechay się nie zabie-
ra, ktokolwiek wprzod w nauce o
Rachunkach wydoskonalony nie bę-
dzie.*

562437

S. Augustyn w Księdze o nauce Chrześci.

DO

DO CZYTELNIKA.

Wielu jest, ktorzy Aarytmetykę Ludziom
szczegulnie handlem, lub Reiestra-
mi bawiącym się, potrzebną bydź
mniemiąg. Mądrych Ludzi daleko insze w tey
mierze jest zdanie, ktorzy z własnego doświad-
czenia naylepiey o tey Scyencyi sądzić umieią.
Geometrya, Fizyka, Architektura Cywilna, y
Zołnierska, zgoła wszystkie Scyencye Praktyczne
bez Aarytmetyki niedostępne, y po większey czę-
ści niezrozumiane są, tak dalece: że Plato Aaryt-
metykę wstępem do wszystkich innych sztuk, y
umiejętności bydź mieni.

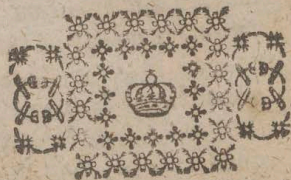
Sposob, który w przepisaniu Reguł Rachun-
kowych w tey Książce zachowałem, spodziewam
się, że każdy łatwym, y wielce użytecznym bydź
osądzi, zwłaszcza, że wzięty jest z wybornych,
ktorzy w tym gatunku bydź mogą Autorom, a
osobliwie z X. Paulina Cbeluccego S. P. sławnego
niegdys Krasomostwa w Akademii Rzymskiej
Professora, y z X. Dalbama, publicznego w Aka-
demii Wiedeńskiej Matematyki, y Filozofii Nau-
czyciela.

Nowość słow, które z Łacińskich terminow
staratem się wyłożyć, ażeby nikogo niezrażała,
przydawałem natychmiast y terminy Łacińskie
toż samo znaczące, aż z czasem otarłszy się, w
zwyczaj, y w powszechnie zażywanie wrzidą.

Fundamenta, y Demonstracye wszystkich
Operacyi Rachunkowych, które przytoczyłem, w
każdym ten powinny uczynić skutek, naprzod, że
pozna iż nie bez przyczyny każda Operacya tak
odprawować się powinna, a tym samym lepiej so-
bie ją wbić w pamięć. Pomtore, że przyzwy-
czaimszy się do tych krotszych, y łatwiejszych w
Arytmeryce Demonstracyi, z większą potym sła-
dnością daleko trudniejsze w Algebrze, w Mate-
macyce, y w Fizyce poymie.

Progressyie o których dosyć obszerną dałem
naukę, do Trygonometryi, y do Logarytmow nie-
skończenie są potrzebne. Frakcye Dziesiątko-
we do Algebry, z ktorey dokładniejsze ich Opisa-
nia, y Demonstracye każdy do dalszey Matematy-
ki zabierający się, wyczyta.

NAU-

piec
plik

dzie
czyli
prze
razy
czyn
na n
ieft

NAUKA O RACHUNKACH

ARYTMETYKA jest pierwsza część **MATEMATYKI** zamykająca w sobie naukę o liczbach, czyli sposob rachowania. Części jej generalnie jest pięć: *Rachunek prosty, Addycya, Subtrakcya, Multyplikacya y Dywizya.*

Charakterow czyli Figur Arytmetycznych jest dziewięć: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, którym dodaie się zero czyli Cyfra 0. • Ta przez siebie nie nieważy, ale przydana na końcu inney liczby, cenę jej dziesięć razy podnosi; tak przydana na końcu dwoch. 20, czyni dziesięć razy dwa to jest dwadzieścia, przydana na końcu pięciu, 50. czyni dziesięć razy pięć to jest pięćdziesiąt.

Liczby rodzaje różne są: Inna jest liczba prosta *numerus simplex* iedną wyrażona figurą, *naprzykład*, 5. Inna liczba składana, *Numerus Compositus*, która więcej figur w sobie zamyka *np.* 12, 123.

Liczby iednego gatunku *Numeri homogenei*; są te, przez które wyrażają się rzeczy iednego rodzaju *np.* same złote, same funty, lub same łokcie.

Liczby różnego gatunku *Numeri heterogenei* są te, które znaczą rzeczy różnego między sobą rodzaju, *np.* Złote, Grosze, Szelągi, albo też Dni, Godziny, Minuty.

Liczby iednego gatunku, można, dodawać odciągając, mnożyć y dzielić, ale liczb różnego gatunku bynajmniej, aż poki nie będą na ieden gatunek redukowane.

Liczba Całkowita *numerus Integer* wyraża mi rzecz całą. Liczba łamana *numerus fractus* część tylko rzeczy iakiej w sobie zawiera.

Liczba łamana wyraża się dwoma liczbami, z których iedna nad liniąką położona, zowie się Licznik, *Numerator*, y pokazuje mi wiele małych części z rzeczy podzieloney. Druga liczba pod liniąką położona, zowie się Mianownik, *Denominator* y pokazuje, na wiele części rzecz owa podzielona była. Tak *np.* $\frac{3}{4}$. znaczy, że rzeczy iakiej, dajmy godziny, na cztery części podzieloney, trzy części już upłynęło. Mając tudzież $\frac{2}{3}$ iednego Złotego znaczy: że Złoty cały na trzy części, to jest na trzy dziesiątki podzieliwszy z tych trzech części mam dwie u siebie to jest: Groszy 20.

ROZDZIAŁ I.

O Rachunkach Liczb Całkowitych
iednego, y różnego gatunku.

PROPOZYCYA I.

Daney Liczby cenę wyrazić.

Naprzod. Potrzeba wiedzieć, że każda Liczba od
miejsca, na którym położona jest, walor swoy
bierze. Tak położona na pierwszym miejscu od
końca, czyli od ręki prawey, znaczy liczby pojedyn-
cze proste, a wyraźnicy mówiąc znaczy same iedno-
ści. Położona na drugim miejscu od końca, zna-
czy dziesiątki, na trzecim, sta, na czwartym, tysiące,
na piątym, dziesiątki tysięcy, na szóstym, sta tysią-
cy, na siódmym, miliony, na ośmym, dziesiątki mili-
onow, na dziewiątym sta milionow, na dziesiątym,
tysiące milionow, y tak daley.

Powtore. Do łatwego tedy wyrażenia wajoru
liczby daney, sposob naylepszy bydź się zdaie, całą
owę liczbę zacząwszy od końca porozdzielać, tak;
żeby w każdej przedziałce, trzy liczby zamykały się.
Pierwsza przedziałka będzie w sobie zamykała, sta,
dziesiątki, y liczby pojedyncze proste. Druga prze-
działka będzie w sobie zamykała, sta, dziesiątki y lic-
by pojedyncze tysięcy. Trzecia, sta, dziesiątki, y
liczby pojedyncze milionow; Czwarta sta, dziesią-
tki, y liczby pojedyncze tysięcy milionow. Piąta, sta,
dziesiątki, y liczby pojedyncze Billionow.

Potrzenie. Jeżeliby zaś liczba do zrachowania
dana, obszerniejsza była, potrzeba procz tego nad

każdą liczbą siódmą, zaczynając zawsze rachować od liczb pojedynczych, położyć znak milionow, Bilionow, trylionow, kładąc np. nad pierwszą siódmą liczbą 1, nad drugą 2, nad trzecią 3, y tak daley.

Tak niechay będzie liczba następująca.

²52, ¹329, 189, 602, 800.

Ta liczba podzielona wżwyż namienionym sposobem; ma w sobie przedziałek pięć, że zaś w piątey przedziałce, dwie tylko liczby są, znać że tamże set niemasz, a podług ostatniego sposobu, kładąc nad każdą liczbą siódmą znak milionowy; na 2 w piątey przedziałce przypadają Biliony. Tak tedy liczbę daną wymawiam.

Pięćdziesiąt y dwa Bilionow, trzyśta dwadzieścia y dziewięć tysięcy milionow, sto osmdziesiąt y dziewięć milionow sześć set dwa tysiące, ośm set Złotych.

Przeztroga. Gdy zaś liczbę daną pisać przydzie wzgląd na to mieć potrzeba, ażeby mieysca, które się w wymawianiu opuszczają, cyframi spełniać. Tak gdy mam wyrazić: milion, dwadzieścia y pięć tysięcy, sto ośm Złotych, ponieważ w wymawianiu sta tysięcy, y dziesiątki proste opuszczam, zaczynam na ich mieyscu cyfrę kładę y następującym sposobem daną Summę pisać.

¹1, 025, 108.

Podobnymże sposobem chcąc wyrazić dziesięć milionow, sto dziewięć tysięcy ośm dziesiąt Złotych. Mieysca pojedynczych milionow, dziesiątkom

kom tysięcy, set, y liczb pojedynczych prostych cyframi dopełniam, ponieważ w wymawianiu opuszczają się.

¹
10, 109, 080.

PROPOZYCYA II.

Liczy dane, tak iednego, iako y różnego gatunku zbierać.

Addycya czyli dodanie, iest wielu liczb w iednę Summę zebranie, np. 2 a 3 a 4 a 1 czynią 10. Liczby które zbieram zowią się liczby dane do znieśienia, *numeri dati*. Liczba zaś która z zebrania danych liczb wynika; zowie się kwota, czyli Summa generalna. *Summa, aggregatum*. Ze tedy Summa generalna, z liczb danych, iako z części swoich, istotnie składa się; z tego widzie: iż części owe spełna w niej mieścić się powinny, tak: żeby w Summie generalney, nie, ani mniej, ani więcej, nad nie, nieznaydowało się. Tak biorąc przykład poprzedzający, w Summie generalney to, nie więcej, ani mniej, nieznayduie się, nad dwa, trzy, cztery, y ieden; y wszystkie te części z niej odiawszy, Summa cała, bez najmniejszey reszty niknie.

Zeby tedy Addycyą należycie odprawić, potrzeba *naprzód*, liczby dane porządknie iednę pod drugą ułożyć, żeby liczby pojedyncze, czyli iedności iednościom, dziesiątki, dziesiątkom, sta, stóm, tysiące, tysiącom korrespondowały. Bo inaczey, stóm z tysiącami, iednościom z dziesiątkami, przez omyłkę, rowny dawałibyśmy walor.

Powtore. Liczby dane do zebrania tym sposobem ułożywszy, należy linią podkryślić, pod którą, Summa generalna pisać się będzie, czym stanie się, że Summy generalney z częściami iey niezmiessamy.

Potrzebie. Liczby dane zaczawszy od prawey ręki kolumnami dodawać, to jest nayprzod zbierać iedności, potym dziesiątki, toż sta, y tak daley. Jeżeli zaś liczby z iedney kolumny zebrane więccy wynoszą nad dziewięć, w ten czas, liczby pojedyncze, jeżeli się ktore od dziesiątkow zostaly, a jeżeli nie, to cyfrę, pod kolumną liczb pojedynczych podpisałwszy dziesiątki, y sta, do kolumn dziesiątkowych, y fernych odłożyć, y dopiero ie do liczb, ktore się w owych kolumnach zbierają, dodać.

Przykład Addycji niechay będzie: Od Stworzenia Swiata do Potopu, wyzło lat. - 1656.
 Od Potopu do Narodzenia Chrystufa. 2327.
 Od Narodzenia Chrystufa do Roku teraznieyszego - - - - - 1776.

Zebrawszy dane liczby, Summa - 5759.
 Pokazuie, że od Stworzenia Swiata, do Roku teraznieyszego, upłynęło już lat - - - 5759.

Przykład drugi. 25189.
 12212.
 94158.
 280.
 10029.

Summa 141868.

W tym przykładzie, zebrawszy naprzod kolumnę liczb pojedynczych, dziewięć a ośm, czynią siedmna-

dmn
 ścia
 cze,
 dzie
 rą z
 re fi
 pięć
 dzie
 tkow
 figtk
 dwi
 cie,
 pięć
 dzie
 mu
 cze
 racl
 iede
 y p
 czw
 iede
 dwa
 a d
 czy
 mn
 win
 lecz
 zac
 gen
 ral
 pięć

dmnaście, a dwa, dziewiętnaście, a dziewięć, dwadzie-
 ścia y ośm; 8 ktore zamyka w sobie liczby pojedyn-
 cze, kładę pod kolumną liczb pojedynczych, a dwa
 dziesiątki zachowuję do kolumny dziesiątkowej, kto-
 rą zaczynając rachować mówię. *Powtore*, dwa kto-
 re się zostały, a dwa, są cztery, a ośm, dwanaście, a
 pięć, siedmnaście, a ieden, ośmnaście, a ośm, dwa-
 dzieścia y sześć; a że dwadzieścia y sześć dziesią-
 tkow, czynią dwieście sześćdziesiąt, zaczym 6 dzie-
 siątkow pod kolumną dziesiątkową położywszy,
 dwieście przenoszę do kolumny set, y mówię. *Potrze-
 cie*, dwieście pozostałe, a dwa, są cztery, a ieden, są
 pięć, a dwa, są siedm, a ieden, są ośm, gdzie że do
 dziesiątkow niedoszedłem, kładę zaraz 8 pod kolu-
 mną set, y mówię. *Poczwarde*. Cyfra a cztery, są
 cztery, a dwa są sześć, a pięć są iedenaste. Ze zaś
 rachuję liczby w czwartej kolumnie, narachowałem
 iedenaste tysięcy, to iost: dziesiątek tysięcy ieden,
 y procz tego tysiąc ieden, ktory podłożywszy pod
 czwartą kolumnę, ktora jest tysięcy, mówię. *Popiąte*:
 ieden dziesiątek tysięcy ktory mi się został, a ieden są
 dwa, a dziewięć są iedenaste, a ieden są dwanaście,
 a dwa są czternaście, gdzie że czternaście dziesiątkow
 czynią sto, y dziesiątkow cztery, zatym 4 pod kolu-
 mną dziesiątkow tysięcy podpisałwszy, iedno sto po-
 winienbym przenieść, do kolumny set następujących,
 lecz że tey kolumny w liczbach danych nie masz,
 zaczym owe iedno sto pozostałe, kładę w Summie
 generalney przed 4 ktore miejsce w Summie gene-
 ralney na sta tysięcy przypada, podług *Propozycyi
 pierwszey*. Tym sposobem liczby dane zupełnie w
 Sum-

Summę generalną zebrałem, która czyni sto czterdzieści jeden tysięcy, ośm set sześćdziesiąt y ośm *np.* Złotych.

Liczy podobne dane; można zbierać, y od lewej ręki zaczynając; ale na ow czas liczby dziesiątkowe wypadające w rachunku, jedną kolumną wyżej pisać potrzeba. Daymy naprzykład:

	1928.
	8182.
	3210.

	12210.
	III.

Summa generalna	13320.

Dotąd o znożeniu liczb jednego gatunku mogliśmy. Gdy zaś do zbierania dane będą liczby różnego gatunku *numeri heterogenei*, w ten czas procz wwyż opisanego względem układania liczb porządku, na to ieszcze pomnieć potrzeba, ażeby liczby tegoż samego gatunku wzajemnie sobie korrespondowały, y w iednych kolumnach kładzione były. Naprzykład chcąc zebrać kilka liczb danych, zamykających w sobie, Złote, Grosze, y Szelągi, Złote pod złotemi, grosze pod groszami, szelągi pod szelągami, pisać powinienem.

Jeżeli zaś liczby niższego gatunku zebrane, wystarczą, na złożenie liczby gatunku wyższego, zaraz ie do liczb owego gatunku przenoszę, a na ich mieyscu pod niższym gatunkiem piszę resztę od złożenia wyższych liczb pozostałą; albo cyfrę, kiedy reszty żadney niemasz. Tym sposobem zbieram następujące liczby, które zamykają w sobie. Zło-

fzę n
ry tu
pięć.
2 y
sawf
pow
a 6,
a 4 f
iedn
fzę,
a 2
y gr
sam
lum
zon
tnas
iedn
licz
fzę.
step
wy

Złote	Grosze	Szelągi
2356	24	2
589	25	2
6784	16	1
4900	6	2
14631	13	1

Liczy te do zebrania dane tym sposobem zno-
 fzę *naprzod* zaczynając od nayniższego gatunku, kto-
 ry tu iest szelągów, mowię. 2 a 1 są trzy, a 2 są
 pięć, a 2 są siedm. Siedm szelągów czynią groszy
 2 y szeląg 1, który pod kolumnami szelągów napi-
 sawszy, grosze dwa przenoszę do groszów, y mowię
powtore. Grosze 2 złożone z zebranych szelągów
 a 6, są ośm a 6 są czternaście a 5, są dziewiętnaście
 a 4 są dwadzieścia y trzy. Podpisawszy tedy 3 pod
 iednościami, dziesiątki dwa do dziesiątków przeno-
 szę, y mowię *potrzecie*. 2 a 1 są trzy a 2, są pięć,
 a 2 są siedm. Ze zaś 70 groszy, czynią Złotych 2
 y groszy 10. Zatem dwa złote do złotych odsy-
 łam, a dziesiątek ieden, pod dziesiątkową groszy ko-
 lumną napisawszy, mowię *poczwarde*. 2 złote zło-
 żone przy zebraniu groszy, a 4 są sześć, a 9 są pie-
 tnaście, a 6, są dwadzieścia ieden. Gdzie znowu
 ieden pod iednościami napisawszy, dwa dziesiątki z
 liczbami w kolumnie dziesiątkowej będącemi zno-
 fzę, y tak dalej sposobem wzwyż wyrażonym po-
 stępuję, aż nakoniec Generalna Summa danych liczb,
 wychodzi mi następująca.

Złote	Grosze	Szelągi
14631	13	1

Spo-

Sposob ten, na znośzenie liczb, poſpolicie Re-
ieſtrowym nazwany, nader ieſt potrzebny, dla co-
dzienney iego praktyki. Gdy zaś do zebrania dane
będą ſciały długie, że liczb w iedney kolumnie zam-
kniętych, pamięcią obić nie można, w ten czas
łatwo będzie, podzielić ſobie ſcianę iedną, na kilka
podziałów, które nayprzod w Summy parcyalne
zbieram; toż parcyalne Summy owe, w iedną Sum-
mę Generalną znoſzę. Wizerunek ſpoſobu tego w
naſtępującym mamy przykładzie :

Złote	Groſze	Szelągi	
1564	25	1	Pierwſzy Przedział, y Summa Parcyal- na z niego.
527	12	2	
35	15	-	
1777	12	2	
492	25	1	
120	12	2	
208	20	-	
150	25	1	Złote Groſze Szelągi 4877 29
100	—	-	
12	12	2	Drugi przedział, y Summa parcyalna z niego.
320	15	-	
1200	18	-	
84	11	-	
190	25	1	
990	12	3	
200	24	-	
1409	18	-	Złote Groſze Szelągi 4509 16 2

1200	20		Trzeci przedział, y Summa parcyalna z niego.
150	12	2	
215	12	1	
20	—	—	
8	12	2	
310	18	—	
227	12	1	Złote Grosze Szelągi
<hr/>			2133 11
Summa Generalna z Sum parcyalnych ze- brana.			Złote Grosze Szelągi
			11520 26 2

Przeſtroga. I. Liczby Reieſtrowe, poſpolicie pułćwiartkami zbierane bywają, z ktorych wſzyſkich zebramyſzy Latera, nakoniec ie na Summę generalną znoſiemy. W zbieraniu zaś tych pułćwiartkow, procz wżymyż wyrażonego ſpoſobu, ieſt ieſzcze inny; gdzie bez wſzelkiej trudności naydłuższą ſcianę znieść, można. Zaczamyſzy albowiem rachować, od oſtatniego gatunku, mſędzie, gdzie liczby dodane wynoſzą dzieſięć, na boku kładę krefkę, reſtę od dzieſiątka pozostałą, z dalszemi liczbami dodając, Skończymyſzy całą kolumnę; to co ſię nad oſtatni dzieſiątek zſtaie, pod tąż kolumną, podkładam. Dzieſiątkow zaś, do przenieſienia na drugą kolumnę zſtaie mi ſię tyle, ile ieſt krefek na boku naznaczonych, z ktorych złożymyſzy ile można, liczb wyżſzego gatunku, reſtę pod kolumną dzieſiątkową podpijuzię. Naprzykład.

Złote

37

Złote	Grosze	Szelągi
5265-	15	-
582	25-	1
8125	12	2
1200	8-	-
3299-	25	1
220	19-	-
1099-	15-	-
90	12	2
5718-	25	1
Summa	25603	- 8 - 1

Przelstroga. II. *O sposobach, ktoremi Addycyi dobrze odprawioney doświadczyć możemy, mówić się będzie niżej pod Propozycyą czwartą, tego Rozdziału, gdzie nauka o tym dostateczna dacie się.*

PROPOZYCYA III.

Liczyb tegoż samego, y różnego gatunku, od siebie odciągac.

Subtrakcyą czyli odciągnięciem, jest wynalezienie między dwoma danemi liczbami różnicy, którą liczba większa, liczbę mniejszą przewyższa. Czyli jest odciągnięcie liczby mniejszey od liczby większey. *Naprzykład odciągając 5 od 8 szukam takiej liczby, którą, ośm y pięć między sobą różnią się, to jest, która dodana do pięciu, czyni ośm, a odcięta od ośmiu, czyni pięć iaka w terazniejszym przykładzie jest liczba 3. W Subtrakcyi liczba ta od ktorey odciągam, zowie się, większa Summa major.*

jor. T
 nor. L
 refzta, ro
 tia, vel B
 dwie teg
 albowien
 część za
 ktorey i
 Ch
 trzeba n
 Addycyi
 mnieysz
 Po
 ca kolum
 dzieciatk
 wyższy
 podłożo
 stępując
 życzaią
 dnym, p
 sta, od
 życzam
 Pa
 wyższez
 kładzie
 podług
 Pr
 fza, od
 fzego u
 A od N

gor. Ta którą odciągamy; mniejsza. *Summa minor.* Liczba z odciągnięcia wypadająca, zowie się resztą, różnicą, lub przewyżką. *Residuum, differentia, vel Excessus.* Liczby do odciągnięcia dane, obydwie tegoż samego gatunku, byż powinny, liczba albowiem mniejsza jest częścią liczby większey, część zaś zawsze powinna byż podobna rzeczy tey, ktorey jest częścią.

Chcąc tedy Subtrakeyą należycie uczynić, potrzeba *naprzod* w ułożeniu liczb, tenże sam, co w Addycyi, zachować porządek, a podłożywszy liczbę mnieyszą, pod liczbą większą, podkryślić ie liniyką.

Powtore. Odcigać osobno, zacząwszy od końca kolumnami, iedności od iedności, dziesiątki od dziesiątkow, sta od set. Jeżeliby zaś na mieyscu wyższym była cyfra, lub liczba mnieysza, od liczby podłożoney, którą mam odciągać, w ten czas z następuiącey kolumny pożyczają się dziesiątek; ale pożyczając go od liczby wyższey, ta zmniejsza się iednym, przeciwnie zaś liczba niższa iednym przyrasta, od niey pożyczając, ta zaś liczba, od ktorey pożyczam, dla pamięci kropką naznacza się.

Potrzebie. Gdy odciągnąwszy liczbę niższą od wyższey, nie się niezostaie; przy początku rachuby kładzie się pod liniyką cyfra 0, przy końcu liniyka podługowata. —

Przykład pierwszy. Podług komputu Petawiu-
fza, od Stworzenia Świata aż do Roku terażniey-
fzego upłynęło lat - - - 5759
A od Narodzenia Chrystusa Pana - - - 1776

E

Pytam

Pytam ktorego Roku Swiata Chrystus rodził się; y dochodzę że 3983
 Lubo inni twierdzą: że siedmnaſtu laty poźniej to
 jest Roku Swiata ſamego 4000.

Przykład drugi. Powſzechne ieſt Hiſtorykow
 naſzych zdanie, że Lech I. Roku od Narodzenia
 Chrystuſa 550 w Sarmackie wſzedł krainy y Polſkę
 założył, pytam wiele lat Polka ſtoł? Położywſzy
 Rok terazniezły za liczbę więkſzą, a Rok 550 za
 liczbę mnieyſzą Subtrakcyą naſtępującym ſpofobem
 czynię.

	1776
	550

Poſka tedy ſtoł iuż lat	1226.

Przykład trzeci. Rodził ſię kto Roku 1736
 pytam, wiele lat ma.

	1776
	1736

Reſzta - - -	40.

Przykład czwarty. Sztukę Drukarſką wynalaziono w Niemczech Roku 1440, pytam wiele lat od wynalezienia icy upłynęło.

	1776
	1440

Reſzta	336.

Przykład piąty. Dano na Expens Zł. 1014
 Z tych wydałem 735
 Zoſtaie ſię reſzta 279

W tym

W
 gnać nie
 wyżſzey l
 czę kropk
 ſię 9, kt
 piſzę. A
 cyfry odd
 iuż poży
 ſtępujące
 przycho
 do czwart
 tamże iel
 ſzy, y naz
 znowu ic
 rą czyni
 lumnie n
 mowie po
 niżej lini
 cie 7 w
 te 2 piſzę
 czwartey
 W liczbie
 go iuż d
 żąd to
 waży, a
 zakończy
 Złotych,
 279.
 Jeż
 Summy g
 wſzyſtkie

W tym przykładzie, ponieważ 5 od 4 odejść nie mogę, zacynam pożyczam dziesiątkę od wyższej liczby w następującej kolumnie, którą znaczę kropką, y mówię *naprzód*. 5 od 14, zostaje mi się 9, które 9 pod ostatnią kolumną niżej liniyki piszę. A że znowu w następującej kolumnie, 3 od cyfry odciągać nie mogę, gdyż 1 tamże położone już pożyczylem do ostatniej kolumny, przeto z następującej trzeciej kolumny, dziesiątkę pożyczać mi przychodzi; lecz że y tam cyfrę tylko znajduję, idę do czwartej kolumny, z kądem jedno, które tylko famo tamże jest do cyfry w trzeciej kolumnie przeniosłszy, y naznaczywszy mam 10, z tych 10 pożyczam znowu jednego, do cyfry w drugiej kolumnie, z którą czyni mi 10, na miejscu zaś 10 w trzeciej kolumnie nie zostaje mi się tylko 9. To uczyniwszy mówię *powtore* 3 od 10 zostaje się 7, które 7, piszę niżej liniyki pod drugą kolumną, y mówię *potrzebie* 7 w trzeciej kolumnie od 9 zostaje mi 2, y te 2 piszę niżej liniyki pod trzecią kolumną. W czwartej kolumnie, liczby mniejszej już nie masz. W liczbie większej położone jest wprawdzie 1, lecz go już do cyfry w trzeciej kolumnie pożyczylem, z kądem to 1 w czwartej kolumnie, teraz już nic nie waży, a zatym danych liczb, Subtrakcyą zupełnie zakończyłem. Z danych tedy na *Expens* 1014 Złotych, wydawszy 735, zostawać mi się powinno 279.

Jeżeli liczb parcyalnych, do odciągnięcia z Summy generalney, danych będzie więcej, w ten czas wszystkie w przód liczby parcyalne do odciągnięcia dane,

B 2

—
3983
ey to
000.

ykow
zenia
olfskę
wfszy
50 za
obem

1736

wyna-
ele lat

1014
735
279

tym

dane, w iednę Summę zebrać potrzeba, tąż Summę z nich zebrałą, od Summy kapitalney, sposobem wzwyz wyrażonym odciągnąć. Niechay będzie danych na Expens Złotych - - - - 10000

Z tych wydało się raz	1590
drugi	3480
trzeci	759
czwarty	2000

Summy parcyalne zebrane 7829

Reszta od Summy pozostała 2171

Gdy zaś do odciągnięcia dane będą liczby różnego gatunku, w ten czas równie iak w Addycyi liczby każdego gatunku potrzeba pod sobą ułożyć, a gatunek od gatunku odciągnawszy, resztę pod kolumnami onymże korrespondującemi pisać. Ile razy zaś liczba niższa, większa będzie od wyższej w tymże samym gatunku, a przeto odciągnąć iey nie będzie można; tedy z następującego wyższego gatunku pożyczą się iedno, a zredukowawszy go na tenże sam gatunek który odciągamy, łączę z liczbami w tymże samym gatunku na miejscu wyższym będącemi, y dopiero od nich liczbę niższą odciągamy tak np. nie mogąc odciągnąć szelągów 2 od 1, z następującego gatunku groszy, pożyczam grosz 1; a zredukowawszy go na szelągi, mam szelągów trzy. Dodaię do nich szeląg 1 od ktorego nie mogłem odciągnąć szelągów 2, y mam iuz szelągów 4, od ktorych teraz 2 na niższym miejscu będące odciągnąć mogę.

Przy-

Pr
Groszy
25 Szel
odemni
mniejszy
nym od

Reszta

W
ostatnim
wyższeg
dużowa
ląg 1 n
się szelą
rym do
mieyscu
szelągów
rey z na
groszy
iejsze
W drug
mieyscu
ko się n
na miey
biore o
den, a z

Przykład. Będąc winnym komu Złotych 5728 Groszy 21, wypłaciłem już Złotych 2982 Groszy 25 Szeląg 1. Pytam wiele mu się jeszcze należy odemnie? kładę liczbę większą w pierwszey linii, a mniejszą w drugiey. Toż rachunek wzwyż opisanym odprawiam sposobem:

	Złote	Grosze	Szelągi
Liczba większa	5728	21	-
Liczba mniejsza	2982	25	1
Reszta z należącego się długu.	2745	25	2

W tym przykładzie że na miejscu wyższym w ostatnim gatunku; szelągów niemasz, pożyczam od wyższego gatunku to jest od groszy, grosz 1, a zredukowawszy go na szelągi 3. odciągam od nich szeląg 1 na miejscu niższym położony, y zostające mi się szelągi 2 piszę pod kolumną szelągów. Idę potem do wyższego gatunku groszów. Grosz 1 na miejscu wyższym położony jużem przeniósł do szelągów, zaczynam tam sama zostaje się cyfra, do której z następującej kolumny przenoszę jeden, y mam groszy 10, od tych odciągnawszy 5 zostaje mi się jeszcze 5, które piszę pod pierwszą kolumną groszy. W drugiey kolumnie groszy, od 2 na wyższym miejscu będących pożyczę już 1, a z tym tylko się mi tamże 1 już zostaje, od którego że dwóch na miejscu niższym będących odciągnąć nie mogę; biorę od następującej kolumny Złotych Złoty jeden, a zredukowawszy go na trzy dziesiątki groszy,

łącze do nich dziesiątek, i w dziesiątkowej kolumnie groszych pozostały, y mam dziesiątkow 4 od których odciągam 2 na miejscu niższym położone, a resztę 2 piszę pod dziesiątkową groszy kolumną. Toż postępuję do Złotych, a odciągnawszy 2 od 7, 8 od 12, 9 od 16, 2 od 4, mam wypadającą resztę, należącą się ieszcze kredytorowi odemnie długu.

Złote   Grosze   Szelągi

2745   25   2

Przykład drugi. Z danych na Expens 728 Złotych, wyexpensowałem Złotych 635 groszy 25 szeląg 1, pytam wiele mi się ieszcze zostacie.

Złote   Grosze   Szelągi

738   —   —

635 - 25 - 1

Reszta   92 - 4 - 2

W tym przykładzie, że Summa większa, nie ma groszy, ani szelągów specyfikowanych, od którychbym grosze y szelągi w mniejszey liczbie specyfikowane odciągnął, z tey przyczyny w Summie większey pożyczylszy od Złotych Złotego jednego, redukuję go na groszy 30, z tych 30 groszy biorę znowu grosz jeden y redukuję go na Szelągów trzy, tym sposobem mam już od czego odciągnąć wszystkie gatunki, w niższej liczbie specyfikowane; właśnie iak gdyby liczba większa tym sposobem wyrażona była. Złotych 727 groszy 29 szelągów 3.

Przeztroga I. Jeżeli liczb mniejszych, danych do odciągnięcia z Summy większey będzie kilka,

kilka, lub co się w moym rozumieniu przez A do odcia Summe danych z Naprzyk

Wyda

Summy ne

Reszta o g

Pr danyb ktorey n sto przy nad Per ebodzi, trzeba, trzyma od kap docbod my nap

	Zło.	Gro.	Szc.
	892		
Z tych wydało się raz	234	15	
drugi	325	20	2
trzeci	100	12	2
czwarty	59	25	1
piąty	218	12	2
Summy parcyalne zebrane	938	26	1
Summa dana na Expens	892		
Reszta pokazuje super expensę.	46	26	1

Przestroga III. *Sposob na doświadczenie do-
brze uczynioney Subtrakcyi; w następującej Pro-
pozycyi.*

PROPOZYCYA IV.

*Dowieść należyście uczynioney Addycyi, y
Subtrakcyi.*

W Addycyi liczby do zniesienia dane, wszystkie w Summie generalney zamykają się, a zatyń Summy owey są częściami, tak że z nich cała istotnie składa się. Dowieść tedy dobrze uczynioney Addycyi, nie innego nie jest, tylko pokazać, iż Summa generalna, wszystkie liczby dane spełna zamyka w sobie, a zatyń liczbom danym we wszystkich swoich częściach zupełnie jest równa. Czego żeby doświadczyć, dosyć będzie po uczynioney Addycyi, jedną z liczb pojedynczo danych, odłączyć, a wszystkie inne bez niey zebrałszy, od kwory czyli z Summy

my ge
od Sum
rowna
jedney
był A
Addyc
axyom
czney.
kichk
odciet
Summ
rowne
lia, qu

do zn
gie dw
ciągn
odciet

Od
Zb

Summ
Zbion

Re
Li
wna.

liczb

my generalney odciaǳnąć. Tym sposobem reszta od Summy po odciaǳnieniu pozostała, powinna być równa we wszystkich swoich częściach, liczbie owej jedney z liczb danych wyłączoney; inaczej znakby był Addycyi zle uczynioney. To doświadczenie Addycyi jest naypewniejszye, y funduje się na owym *axymacie* czyli prawdzie niezawodney *Geometryczney*. Jeżeli z danych dwoch Sum, lub rzeczy iakichkolwiek we wszystkim między sobą równych, odcięte będą inne we wszystkim między sobą równe Summy, lub rzeczy, tedy reszty od nich pozostałe równe być powinny. *Si ab equalibus demas equalia, que remanent sunt equalia.*

Tak w następującym przykładzie, z liczb trzech do znieśienia danych odciaǳwszy *np.* pierwszą, a drugie dwie osobno zebrane od Summy generalney odciaǳnawszy, reszta wypadająca, liczbie pierwszej odciętey równa być powinna.

	Złote	Grosze	Szlągi
Odcinam	200	25	1
Zbieram	98	12	2
	314	15	-
Summa generalna	613	23	-
Zbior dwoch liczb niższych.	412	27	2
Reszta	200	25	1

Liczbie pierwszej odciętey we wszystkim równa.

W Subtrakcyi liczba mniejsza, która się od liczby większey odciaǳa, y reszta po odciaǳnieniu

pozostała, są dwie części istotne, z których liczba większa, od ktorey odciągamy, składa się. Zaczynam Summa z tych dwóch części między sobą znieśionych wynikająca, danej liczbie, większey równa we wszystkim być powinna, jeżeli zaś z nią niezgadza się, znak, jest omyłki jakiejsi w Subtrakcyi. Doświadczenie to jest także niezawodne, y zasada się na owym Axyomacie Geometrycznym. Rzecz cała równa jest wszystkim swoim częściom wraz wziętym, y wszystkie części wraz wzięte, wyrównują rzecz całą, ktorey są częściami. *Totum est aequale omnibus suis partibus simul sumptis, & partes omnes simul sumptae adequant totum.* Dajmy przykład.

	Złote	Grosze	Szelągi
Liczba większa	2712	25	1
Liczba mniejsza	1820	12	2
Reszta	892	12	2
Summa reszty z liczbą mniejszą znieśioney.	2712	25	1

Równa we wszystkim liczbie większey, od ktorey liczbę mniejszą odciągało się.

Doświadczenia jeszcze Addycyi y Subtrakcyi; przez wyrzucenie liczby dziesiątkowey, który sposób, lubo przy nim rachunek bardzo łatwo zfałszować można, przecięż dla wiadomości tu kładzie się.

W Addycyi tedy, *naprzód* z liczb do znieśienia danych, jakimkolwiek rachując je porządkiem, każde wypadające dziesięć wyrzucam; resztę z dalszemi

szemi
się po
na mi
Summ
rzucie
wszyst
rown
cey fi

key:
w Su
w Su
rown
kłada

dośn
Sub
rach
wyż
tego
bem

szemi liczbami znoszę, a nakoniec liczbę, która mi się po wyrzuceniu ostatnich dziewięciu zostaje, piszę na miejscu osobnym.

Powtore. Toż samo czynię w kwocie czyli w Summie zebraney, z ktorey tyle razy, ile mogą wyrzuciwszy dziewięć, ostatnią liczbę po wyrzuceniu wszystkich dziewięciu pozostałą, powinienem mieć równą liczbie, od liczb do zebrania danych zostających się, iaka jest w następującym przykładzie 7.

$$\begin{array}{r}
 2350 \\
 323 \\
 400 \\
 \hline
 858
 \end{array}
 \quad
 \begin{array}{r}
 7 \\
 | \\
 7
 \end{array}$$

3931

Tymże samym sposobem czynię w Subtrakcy: gdzie liczby od dziewięciu pozostałe, naprzód w Summie więkzhey od ktorey odciągam, a potem w Summie mnieyszey, którą odciągam, y w reszcie, równe bydz powinny, iaki są w następującym przykładzie 3.

$$\begin{array}{r}
 9120 \\
 7981 \\
 \hline
 1139
 \end{array}
 \quad
 \begin{array}{r}
 3 \\
 | \\
 3
 \end{array}$$

Przeztroga I. Jest ieszcze wiele innych na doświadczenie dobrze odprawioney Addycyi y Subtrakcyi sposobow; ktore, że albo przydłuższą rachubą zatrudniają; albo przez następujące wyższy Arytmetyki reguły odprawiaią się, dla tego tu pomiiam. Procz tego pierwszym sposobem niezawodnym, dobrze odprawioney Addycyi y Sub-

y Subtrakcyi doświadczymszy, rzecz wcale nie-
po-rzebna jest, innemi na doświadczenie tegoż sa-
mego zatrudniać się sposobami.

Przetłroga II. Rzecz oczywista jest, że prob-
tu nawet wyrażonych, w liczbach przydłuższych
y różnego gatunku, z wielką trudnością zażyć
można. A zatym na doświadczenie dobrze uczyni-
oney Addycyi y Subtrakcyi, nayskuteczniejszy
podobno sposob będzie; po uczynioney pierwsey
rachubie, drugi raz onęż z zupełną powtorzyć
attencya, zaczynając rachować z góry, jeżeliśmy
przed tym z dołu zaczęli, albo też zaczynając
rachować od lewey ręki.

PROPOZYCYA V.

Liczyby jednego, y różnego gatunku, Mul-
typlikować.

Multyplikacya jest jedney liczby przez drugą roz-
mnożenie, z ktorych liczb jedna tyle razy się
powiększa, ile razy w drugiej mieści się jedno, na
przykład Multyplikować cztery przez dwa, nic in-
nego nie jest, tylko wynaleść taką liczbę, w ktorey
tyle razy mieści się cztery, ile razy we dwoch mie-
ści się jedno; iaka liczba w tym razie będzie ośm,
bo iako jedno we dwoch, tak cztery w ośmiu dwa-
razy zupełnie zamyka się. W Multyplikacyi liczba
ta która się rozmnaża, zowie liczba mnożna, *Mul-*
tuplicandus, ta przez którą moltiplikuiemy, liczbą
mnożącą, *Multiplicator*. Summa z tey Multypli-
kacyi wynikająca, zowie się Produkt. *Productum*
vel *Factum*.

Gdy

Gdy tedy liczby do rozmnożenia przez Multiplikacyą dane będą, w ten czas *naprzód* liczbą mnożąca *Multiplicator*, pod liczbą daną do mnożenia podkłada się tak; żeby jedności jednościom, dziesiątki dziesiątkom, stałom, korrespondowały. Potym obydwie te liczby podkryślają się liniyką. Cyfry zaś na końcu liczby tak mnożney, jako y mnożącey będące, można przed multiplikacyą ieszcze odciąć, y dopiero do Produktu ic przydać.

Powtore. Przez liczby Multiplikatora pojedynczo wzięte; wszystkie liczby w mnożnym zaczynaąc od końca osobno mnożyć, y produkt nich wynikający, niżej liniyki pod kolumnami, sposobem w Addycyi podanym, pisać. Mnożąc zaś przez jedności, produkt zaczyna się pisać od kolumny jedności, mnożąc przez dziesiątki, produkt zaczyna się pisać od kolumny dziesiątkow, mnożąc przez sta, od kolumny set.

Potrzenie. Jeżeli produkt dla wielu liczb w Multiplikatorze, w wielu zamyka się Summach, te znowu liniyką podkryślam, y według Summę zbieram, która na ow czas pokaże mi produkt generalny.

Przykład pierwszy. Pytam wiele czynią Złotych, Talerow bitych 3429. Ponieważ w jednym Talerze bitym jest Złotych 8, zacznym przez te 8, Summę Talerow daną multiplikować powinienem, co tym sposobem czynię.

$$\begin{array}{r} 3429 \\ \hline 8 \end{array}$$

Produkt 27432 pokazuje mi że 3429 Talerow, czynią Złotych 27432.

Przy-

Przykład drugi. 1234 Żołnierzom mającym
wystrzelić 13 razy, wiele ładunków potrzeba?

$$\begin{array}{r}
 1234 \\
 13 \\
 \hline
 3702 \\
 1234 \\
 \hline
 \text{Produkt} \quad 16042
 \end{array}$$

W tym przykładzie podłożywszy Multyplikatora 13 pod liczbę mnożną 1234. podkryślam ie liniyką, y mówię *naprzód*, trzy razy cztery, są dwa-nastacie, więc dwa pod kolumną iedności położywszy, dziesiątek ieden do kolumny dziesiątkowej zachowuję, y mówię, *powtore* trzy razy trzy są dziewięć, a iedno pozostałe, dziesięć, więc cyfrę pod kolumną dziesiątkow napisałwszy, i zostawiam do set, y mówię *potrzebie* trzy razy dwa, są sześć, a ieden pozostały są 7, które zaraz pod kolumną set piszę, y mówię *poczwarcie* trzy razy ieden, są trzy, zaczym 3 zaraz pod kolumną tysięcy napisałwszy; biorę drugą figurę z Multyplikatora, która iest na miejscu dziesiątkow, y mówię *popiąte* raz cztery, są cztery. Tu że przez drugą figurę Multyplikatora, liczbę daną mnożę; zatym produkt na drugiey linii pisać powinienem, a że ta figura Multyplikatora położona iest na miejscu dziesiątkow, tedy produkt od kolumn liczb dziesiątkowych: pisać zacynam, y 4 z Multyplikacyi wypadające kładę pod cyfrą. To uczyniwszy mówię *posóste* raz trzy są trzy, które pod następującą set kolumną piszę, y mówię *posłodme* raz dwa są dwa, te pod następującą tysięcy kolumną pod-

podp
ktor
szę.
plikac
przet
znosz
dwom
cym w
szefna
y to
rzczy
druga
wżył
ale d
wey,
iedno
nie m
wfe
iedno
na, po
leży
liczby
typlik
produ
ry cy

podpisawszy, mowię *po ofine* raz ieden, iest ieden, który w osobney dziesiątkow tyficy kolumnie piszę. To uczyniwszy, ponieważ produkt z Multyplikacy liczb danych zamyka się w dwóch wierszach, przeto podkryślam je linią, y do iedney Summy znoszę, która nakoniec pokazuje mi; że tyficyowiu dwomset, trzydzieści y czterem Żołnierzom, mającym wystrzelić trzynaście razy, potrzeba ładunkow szesnaście tyficy czterdzieści y dwa. Gdzie ieszcze y to pomnieć potrzeba, że w danym przykładzie, rzecz wcale niepotrzebna była, moltiplikując przez drugą Moltiplikatora figurę, to iest przez iedno, wszystkie liczby w mnożnym pojedynczo mnożyć, ale dosyć było, zacząwszy od kolumny dziesiątkowej, porządkiem je w drugim wierszu napisać, bo iedno, iako mnożyć, tak dzielić liczb żadną miarą nie może. Tak w Moltiplicacyi, raz cztery są zawsze cztery, a w dywizyi, ztery podzieliwszy przez iedno mam zawsze cztery.

Przykład trzeci. Kupując ośm set beczek wina, po trzyśta Złotyeh, pytam wiele za wszystko należy się?

$$\begin{array}{r}
 800 \\
 3 \quad 00 \\
 \hline
 240000
 \end{array}$$

W tym przykładzie, odciągwszy cyfry dwie z liczby do rozmnożenia danej, y drugie dwie z Moltiplikatora, moltiplikuię tylko ośm przez trzy, a do produktu 24, odcięte owe przed moltiplicacyą cztery cyfry oddawszy, mam produkt generalny dwóch

kroć

króć czterdzieści tysięcy Złotych, które za ośm set beczek wina dać powinienem, płacąc każdą beczkę po Złotych trzyśta.

Przykład czwarty. Grzywnę srebra płacąc po Złotych siedmdziesiąt, wiele dam za Grzywien srebra sto dwadzieścia?

	120
	70
	8400

Produkt 8400

Dotąd mowiliśmy o Multyplikacyi liczb, w których jeden gatunek jest w Multyplikatorze, y jeden, w liczbie daney do mnożenia.

Przystępujemy teraz do mnożenia liczb, różne gatunki rzeczy w sobie zamykających, o których nauka w trzech następujących mieści się regułach.

Reguła pierwsza. Jeżeli liczba dana do mnożenia, z wielu gatunkow, a Multyplikator z jednego składa się, tedy przez Multyplikatora, każdy gatunek w liczbie daney do mnożenia, moltiplikuje się, a po odprawioney moltiplicacyi wszystkich gatunkow, nakoniec gatunki niższe na gatunek wyższy zredukowane, produkt liczb do mnożenia danych zupełny pokaza.

Przykład. Rok zamyka w sobie dni 365 y godzin 6, pytam wiele jest dni w latach dziesięciu? Czego następującym sposobem dochodzę.

	Dni	Godzin
	365	6
Lat	10	10
Produkt dni	3650	60

Godzi-

Godziny te podzieliwszy przez 24, ile ich w dniu iednym zamyka się, mam dni 2, y pozostałe ieszce godzin 12, ktore dwa dni y godzin 12, przez Addycyą z Produktem dni złączywszy, mam generalny produkt dni 3652 y godzin 12 z ktorych zupełnie składają się lat 10.

Reguła druga Jeżeli w liczbie daney do mnożenia gatunek ieden, a w Multyplikatorze, gatuntow kilaa będzie, tedy przez każdy gatunek Multyplikatora multiplykuje się osobno liczba do mnożenia dana, a po skończoney zupełnie Multyplikacyi, gatunki niższe na gatunek naywyższy zredukowane, produkt generalny dadzą.

Przykład. Grzywna Polska ma w sobie Złoty ieden y groszy 18, pytam Grzywien 421 wiele czyni Złotych?

	421	421
	1	18
Produkt	421	7578

Pokazuje że 421 Grzywien, czynią Złotych 421 y groszy 7578, ktore to grosze zredukowane na Złote, czynią Złotych 252 groszy 18. Co przez Addycyą do produktu Złotych dodawszy, mam produkt generalny Złotych 673 y groszy 18 wynikające z Grzywien 421.

Reguła trzecia. Jeżeli tak w liczbie do rozmnożenia daney, iako y w Multyplikatorze, będą różne gatunki, w ten czas w obydwu liczbach, wszystkie gatunki, na naymniejszy gatunek redukować potrzeba, y dopiero mając liczby obydwie w ieden

gatunek zbite, moltiplikować ie między sobą, a produkt z tey moltiplicacyi wymikający na naywyższy gatunek zredukować.

Przykład. Expensuie kto na dzień ordynarynie Złotych 74, groszy 20, pytam ile wyexpensuie przez Rok, y dni 80. W tym przykładzie, redukuie naprzod Rok na dni 365, do których dodaię dni osmdzieściat y mam wszystkich dni 445; toż, redukuie Złot. 74 na gr. 2220, do których przydawšy groszy 20, mam razem groszy 2240, które przez dni 445 zmoltiplikowawszy, y zredukowawszy potym na Złote, mam produkt liczb danych.

$$\begin{array}{r}
 2240 \\
 445 \\
 \hline
 11200 \\
 896 \\
 896 \\
 \hline
 \end{array}$$

Produkt groszy 996800

Grosze te podzielone przez 30, a tym samym zredukowane na Złote, czynią mi Złotych 33226, y groszy 20. Zaczym ta Summa pieniędzy potrzebna iest na Rok 1, y dni 80, mającemu codziennie expensować Zł. 74 y gr. 20.

Przestroga I. Do łatwości w Moltiplicacyi nic więcej pomoc nie może, iako umieć doskonale, ile czyni liczba iedna przez drugą moltiplikowana. W pomniejszych liczbach aż do pięciu, łatwo tego na pawięć dojsć możemy, iako naprzykład, że dwa razy dwa, są cztery, trzy razy cztery,

ry,
sci
dzy
czas
wszy
iżc
reki
gna
przy
osm
nain
zym
wie
te, z
przy
dnos
wey
wsz
ich
ciu d
te, i
pięc
niq
mno
razy
średn
dzien
liczb
Tab
wyn

ry, są dwanaście, dziemęć razy pięć, są czterdzieści y pięć. Lecz gdy liczby obydwie, które między sobą moltiplikują, większe są od pięciu, w ten czas do łatwego liczb owych rozmnożenia, pierwszy sposób jest, rachować na palcach; zaczynać rachować od sześciu, iedną liczbę na palcach ręki prawey, drugą na palcach ręki lewey, y ciągnąć ie do punktu, na którym liczba stawa. Na przykład chcąc wiedzieć wiele czyni siedm razy ośm? Biorę naprzod siedm, a u prawey ręki zginając dwa palce mówię, sześć, siedm; biorę potym ośm, a u lewey ręki zginając trzy palce, mówię: sześć, siedm, ośm. Palce w rachunku zgięte, znaczą dziesiątki, których w teraznieyszym przykładzie, jest pięć, palce pozostałe, znaczą iedności, których tu jest w prawey ręce trzy, a w lewey dwa, te znowu między sobą zmoltiplikowawszy, dwa razy trzy, są sześć, y te sześć, które z ich moltiplicacyi wynikają, przydawszy do pięciu dziesiątkom, które się znaczą przez palce zgięte, mam produkt zupełny dwoch liczb danych, pięćdziesiąt y sześć, to jest: siedm razy ośm, czynią mi pięćdziesiąt y sześć. Toż czyni, mając mnożyć sześć razy sześć; sześć razy siedm; siedm razy siedm; sześć razy ośm; sześć razy dziewięć; siedm razy dziewięć; ośm razy ośm; ośm razy dziewięć; dziewięć razy dziewięć.

Drugi sposób do łatwego doyscia, ile czyni liczba iedna przez drugą zmoltiplikowana, jest Tablica od Pitagorejsa Filozofa, pierwszego iey wynalazcy, Pitagorejską nazwana. Na tej, dwoch

dwóch liczb zadanych iedney z gory, drugiey z boku, kolumnę biorę; a liczba na ktorey te dwie kolumny schodzą się, iest należyty ich produkt, *naprzykład chcąc wiedzieć wiele czyni siedm razy dziewięć, biorę siedm w pierwszey linii gorney, a dziewięć w linii poboczney, ktorych liczb kolumny ze się schodzą na liczbie 63. Zaczym 63 iest produktem liczb danych, to iest siedmnuu y dziewięciu.*

T A B L I C A P I T A G O R E S O W A.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2	4	6	8	10	12	14	16	18	20
3	6	9	12	15	18	21	24	27	30
4	8	12	16	20	24	28	32	36	40
5	10	15	20	25	30	35	40	45	50
6	12	18	24	30	36	42	48	54	60
7	14	21	28	35	42	49	56	63	70
8	16	24	32	40	48	56	64	72	80
9	18	27	36	45	54	63	72	81	90
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100

Przeſtrogą II. Tablicę Pytagoreſową Jan Neper, rodem Szkot, dziwnym przemysłem nawięcey ruchomych Tabliczek podzielił, za ktorych pomocą, Multyplikacyą y Dywizyą, z wielką łatwością odprawić można.

Tabli-

Tabliczek takowych, z drewna, lub z mosiądzu, robi się dziewięć, lub więcey podługowatych, czworograniastych; każda z nich, równym wymiarem dzieli się na dziewięć kwadratów małych; a te znowu linią poprzeczną, od kąta ręki prawey z góry, do kąta ręki lewey na doł, rozcinają się na dwa troygranie, procz iedney Tabliczki, na ktorey kwadraty liniąkami poprzecznemi nierozcinają się, ale w każdym z nich piszą się naturalnym porządkiem liczby, zacząwszy od 1, aż do 9; y zowią się wielorazy.

W Troygrania na Tabliczkach, przez rozcięcie kwadratów porobione, wpisują się liczby z kolumn Tablicy Pytagoresowey, tak: żeby liczby dziesiątkowe w wyższym troygraniu od lewey ręki, a iedności w niższym od ręki prawey były. Ze zaś każda takowa podługowata Tabliczka jest czteroboczna, zaczym na każdym boku można inne kolumny z Tablicy Pytagoresowey wpisać, np. na iednym boku kolumnę z pod 1, na drugim kolumnę z pod 2, na trzecim z pod 3. y tak daley. Tym sposobem, gdy iedną liczbę przyjdzie nam brać kilka razy, łatwo na tychże tabliczkach znajdzie się. Tymże samym końcem na dwoch, lub trzech Tabliczkach, same cyfry popisać trzeba, dla zażycia ich w potrzebie.

Tak zrobione y pisane Tabliczki Nepera, do Multyplikacyi następującym zażyte bywają sposobem. Chcąc naprzykład Multyplikować 578 przez 28, biorę naprzód Tabliczki E. G. H., na ktorych u wierzebu są liczby 5, 7, 8, do Multyplikacyi

kacyi dane, y układam ie wzdłuż iedną przy drugiej, tym porządkiem, iak cena liczb wyciąga. Powtore. Wziąwszy Tabliczkę A. z liczbami naturalnemi, kładę ją na lewym boku Tabliczek już ułożonych, y biorę na niey liczby 2 y 8, z których Multyplikator składa się. Potrzebie. Poprzeczna kolumna, liczby 8, ktora w Multyplikatorze znaczy iedności, iest produkt z Multyplikacyi daney liczby 578 przez 8, a poprzeczna kolumna liczby 2, ktora w Multyplikatorze znaczy dziesiątki, iest produkt z Multyplikacyi liczby daney 578 przez dziesiątkom 2.

Zbieram teraz te obydwia produkta, a naprzod produkt wynikający z Multyplikacyi przez 8, to iest: biorę naprzod z ostatniego troygrania 4, y piśmę ie na osobney karcie na miejscu iedności, potym w następującym poprzecznym podługowatym kwadracie, biorę 6 y 6, ktore czynią 12, zaczyń dwa napisawszy przy czterech na miejscu dziesiątkom, i przenoszę do trzeciego podługowatego kwadratu; to 1 dodane do piąciu y do cyfry, w tymże kwadracie będących czyni 6, y te 6, piśmę się przy dwóch na miejscu set, nakoniec na miejscu tysięcy, z następującego pierwszego od lewey ręki troygrania, piśmę się 4, y wycho dzi cały produkt z Multyplikacyi liczby daney, przez 8, ten: 4624. Tymże samym sposobem zbierając liczby z poprzeczney kolumny 2, mam produkt 1156. Ze zaś 2 w Multyplikatorze znaczyły dziesiątki, przeto produkt z kolumny 2 zebrany, zaczyńam od końca piśmę pod dziesiątkami

mi p
prosz

msy
dany

I

I
I
I
I
I

mi produktu z 8, tak iak pospolicie czyni się w
prostej Multyplikacyi.

4624

1156

Te dwa parcyalne produkty zebra-
wszy, mam nakoniec liczb do mnożenia
danych produkt generalny.

16184

TABLICKI NEPERA SZKOTA.

B. C. D. F. I.					A. E. G. H.			
2	3	4	6	9	1	5	7	8
			1	1	2	1	1	1
4	6	8	2	8	3	0	4	6
		1	1	2	4	1	2	2
6	9	2	8	7	5	2	5	1
	1	1	2	3	6	3	2	3
8	2	6	4	6	7	4	0	8
	1	2	3	4	8	5	3	4
1	1	2	3	4	9	6	4	0
0	5	0	0	5				
1	1	2	3	5				
2	8	4	6	4				
	2	2	4	6				
1	2	2	4	6				
4	1	8	2	3				
	2	3	4	7				
1	2	3	4	7				
6	4	2	8	2				
	2	3	5	8				
1	2	3	5	8				
8	7	6	4	2				

Przestroga. III. *Sposob na doświadczenie dobrze odprawioney moltiplicacyi, dany będzie w Propozycyi siódmej tego Rozdziału.*

PROPOZYCYA VI.

Dane liczby iednego, y różnego gatunku dzielić.

Dywizya, czyli dzielenie, iest wynalezienie liczby takiej, która tyle razy zamyka w sobie iedno, ile razy w liczbie do podzielenia danej, liczba mnieysza przez którą dzielę mieysci się: *naprzykład dzieląc dziewięć przez trzy, szukam takiej liczby, w której tyle razy zamyka się iedno, ile razy trzy w dziewięciu mieści się, iaka liczba w teraznieyszym przykładzie jest 3, a dokładnie mówiąc, Dywizya iest wynalezienie liczby takiej, która mi pokazuje, ile razy z dwóch liczb do podzielenia danych, w liczbie więkzey, liczba mnieysza, brać się może; tak podzieliwszy piętnaście przez trzy: z tego podzielenia wypadające pięć, pokazują mi, że trzy w piętnaestu, mieusza się pięć razy. Z liczb do dzielenia danych, liczba więkzsza, którą mam dzielić, zowie się. Liczba podzielna *Dividendus*. Liczba mnieysza przez którą dzielę, zowie się Dzielnik *Divisor*. Liczba nakoniec z Dywizyi wynikająca, zowie się Wieloraz *Quotiens, Quotus vel Exponens*.*

Do należytego Dywizyi odprawienia *naprzod* liczba do podzielenia dana kładzie się we śródku, tak żeby w iedney z nią linii, Dzielnik z lewey ręki, a Wieloraz z prawey, kreśkami tylko podzielone, mieścić się mogły.

Powto-

lewe
niku,
daie
pami
liczb
wfy
odci
napi
raza

kuy
wyn
odci

ktor:
złoż
nazn
razy
za d

typli
czba
ciąg
stępi
razy
co l
muli
wyż

dasz

Powtore. Z liczby podzielney zaczynając od lewey ręki, ucina się tyle figur, ile ich iest w Dzielniku, ktore ieżeli mniey wynoszą od Dzielnika, przydaie się im ieszcze, iedna następująca figura, a dla pamięci kładzie się przy niey kreska, ażeby iedney liczby dwa razy do podzielenia niebrać. To uczyniwszy, uważać potrzeba, ile razy Dzielnik w liczbach odciętych brać się może? y liczbę to pokazującą, napisać na prawey ręce za pierwiąż część Wieloraza.

Potrzenie. Przez tę część Wieloraza multiplikuy całego Dzielnika, a produkt z tey multiplikacyi, wynikający, odciągnij od figur z liczby podzielney odciętych.

Poczwarcie. Do reszty ieżeli się iaka pozostała, ktora od Dzielnika zawsze mnieysza bydź powinna, złoż następującą nową figurę z liczby podzielney, naznaczywszy ją tamże kreską, y uważay znowu, ile razy w tych liczbach Dzielnik mieści się? co napisz za drugą część Wieloraza.

Popięcie. Przez tę drugą część Wieloraza multiplikuy znowu całego Dzielnika, a produkt pod liczbami, ktoreś na ow czas dzielisz podłożywszy, odciągnij go od onychże. Do reszty złoż znowu następującą z liczby podzielney figurę, uważając ile razy w niey z resztą wziętey Dzielnik brać się może? co będzie trzecią częścią Wieloraza, przez którą multiplikuy znowu całego Dzielnika y czyni, iako się wyżej powiedziało.

Ile razy, nową figurę z liczby podzielney składasz, a Dzielnik w niey brać się nie może, tedy napi-

stawisz za to w Wielorazie cyfrę, złoż drugą z liczby podzielney następującą figurę, y przez Dzielnika obydwie razem dywiduy.

Kiedy na końcu Dzielnika cyfra jedna, lub więcej onychże będzie, w ten czas dla skrocenia Dywizyi, przed zaczęciem rachunku, możesz ie odciąć, odcinając atoli tyleż liczb, y z końca liczby do podzielenia danej.

Skonczywszy Dywizyę, co się od ostatniego odciągnięcia zostało, poydzie na liczbę samą, ktorey *numeratorem*, reszta od ostatniego odciągnięcia pozostała, przydawszy do niey y liczby, iczeli ktore przed Dywizyą odcięte były; a *denominatorem* cały Dzielnik być powinien.

Przykład pierwszy. Na sześć osob legowano zapisem 126846 Złotych, chcę wiedzieć, ile dla każdego przypadnie?

Dzielnik	Liczba podzi.	Wieloraz
6	1,2,6,8,4,6.	21141
1 2		
	. . 6 . . .	
	6	
	- 8 . .	
	6	
	24.	
	24	
	- - 6	
	6	
	-	

W tym

znic, z
 ściu o
 8852
 czyta,
 że? P
 tym p
 trzeba
 rządki
 ne, po
 przyc
 wsze o
 raz, z
 loraza
 nika, n
 produ
 liczby
 się 36
 składa

W tym przykładzie, Wieloraz 21141 poka-
zuie, że po tyle z Summy legowancy, każdey z sze-
ściu osob dostanie się, bez najmnieysey reszty.

Przykład drugi. Maiąc kro roczney intraty
88520 Złotych, za żeby mu na Rok cały wystar-
czyła, pyta się, ile na każdy tydzień expensować mo-
że? Ponieważ Rok zamyka w sobie 52 tygodni, za-
tym przez te, całą 88520 Złotych intratę dzielić po-
trzeba.

Dzielnik	Liczba podzi.	Wieloraz
52	88, 5, 2, 0,	1702 $\frac{16}{32}$
152		
	365 . .	
	364 .	
	- - 120	
	104	
	- 16	

W tym przykładzie, ułożywszy naprzod po-
rządkiem wwyż opisanym, liczby do dzielenia da-
ne, ponieważ Dzielnik ma w sobie dwie figury, z tey
przyczyny, y w liczbie podzielney dwie figury pier-
wsze odcinam, y mówię *naprzod*, 52, w 88, biore
raz, zaczym iedno czyli 1, za pierwszą część Wie-
loraza piszę, a zmultiplikowawszy przez nie Dziel-
nika, raz pięćdziesiąt y dwa, są pięćdziesiąt y dwa,
produkt 52, odciągam od dwóch pierwszych figur
liczby podzielney, z ktorego odciągnięcia zostac mi
się 36. W tych, że Dzielnika 52 brać nie mogę,
składam przeto następującą z liczby podzielney fi-
gurę

gure 5, a położywszy ją przy 36, mam 365, y mo-
 wię powtore, 52, w 365, biorę siedm razy, zaczym
 7 piszę za drugą część Wieloraza, a zmultiplikowa-
 wwszy przez nie Dzielnika, siedm razy dwa, są czter-
 naście, siedm razy pięć są trzydzieści y pięć, mam
 cały produkt 364, ten odciągam od liczb, ktore do-
 piero dzieliłem, po którym odciągnienu, zostae
 mi się iedno czyli 1, składam zarym następującą
 czwartą figurę z liczby podzielney 2, a położywszy
 ie przy iednym pozostłym, mam 12, y mówię *po-
 trzecie*, 52 we 12, nie mogę brać, tu, że nową z li-
 czby podzielney złożyłem figurę, a dzielnik w niey
 mieścić się nie może, zaczym podług poprzedzają-
 cych Reguł, kładę za to w Wielorazie zatrzecią część
 cyfrę 0, a następującą piątą z liczby podzielney fi-
 gurę, ktora tu jest 0, złożywszy do 12, mam 120,
 y mówię *poczwarcie*: 52 w 120, biorę dwa razy, za-
 tym 2 kładę za czwartą część Wieloraza, przez kto-
 re to 2, zmultiplikowawszy Dzielnika 52, produkt
 wypadający 104, odciągam od 120, y mam resztę
 pozostłą 16, a ponieważ już całą liczbę podzieli-
 łem, zaczym podług ostatniey, wyżej przepisaney
 Reguły, reszta pozostła 16, idzie na liczbę samaną,
 ktorey też 16 są *numeratorem*, a *denominatorem* cały
 Dzielnik $\frac{16}{52}$. To uczyniwszy, odpowiadam owe-
 mu ktory mnie pytał, względem rozporządzenia
 roczney swoiey intraty, że na cały Rok mu wystar-
 czy, iezeli każdego tygodnia expensować będzie
 1702 Złote, y szesnaście części Złotego iednego, po-
 dzielonego na części pięćdziesiąt y dwie.

Przy-

mil 3
potrz

y sied
ści trz

byteg
Złoty

Dziel
ciaw
podzi
ktore
nierz
nidzie
odein

tem
každy

Przykład trzeci. Mam ubiec w dniach 13, mil 332, chcę wiedzieć, ile każdego dnia ubiec mi potrzeba?

Dzielnik	Licz. podz.	Wieloraz
13.	3 3, 2.	25 $\frac{7}{13}$
	2 6	
	- 7 2	
	6 5	
	- 7	

Każdego tedy dnia ubiec mi potrzeba mil 25, y siedm części z iedney mili podzieliwszy ją na części trzynaście, to jest prawie puł mili.

Przykład czwarty. 5000 Żołnierzy plonem dobytego Miasta, dzielą się wynoszącym na 5000000 Złotych, pytam ile każdy z nich weźmie?

Dzielnik	Liczba podz.	Wieloraz
5 000	5000 000.	1000.

W tym przykładzie dla znajdujących się w Dzielniku cyfer trzech, skracam Dywizyą, gdyż odciawszy te trzy cyfry z Dzielnika, y tyleż z liczby podzielney, dzielę tylko przez pięć, pięć tysięcy z ktorey Dywizyi wypada mi tyśiąc, ile każdy Żołnierz z plonu-owego brać powinien, eo samo wynidzie gdy przez 5000 będąc dzielil 5000000, nieodecinając cyfer.

Przykład piąty. Za 50 Łasztow zboża wziętem 14665 Złotych Polkich, pytam, ile za Łaszt każdy przypada?

Dziel-

Dzielnik	Liczba podzi.	Wieloraz
5 0	1 4, 6, 6, 5	293 $\frac{15}{50}$
	1 0	
	- 46.	
	4 5	
	- 16	
	1 5	
	- 1.	

W tym przykładzie odciąwszy jedną cyfrę z Dzielnika, odcinam y z liczby podzielney jedną ostatnią figurę, to jest 5. Ze zaś po odprawioney Dywizyi, z ostatniego odciągnięcia zostało się 1, składam do niego 5 z liczby podzielney przy początku Dywizyi odejęte, y mam tę resztę zupełną pozostałą za Numeratora liczby łamaney, ktorey Denominatorem jest cały Dzielnik 50, to jest $\frac{15}{50}$.

Łączy tedy jeden sprzedawę po Złoty 293, y po piętnaście części jednego Złotego podzielonego na części pięćdziesiąt, to jest po groszy 9, czego z dalszych o liczbie łamaney nauk łatwo doysć będzie można.

Co się tycze sposobu na podzielenie liczb różne gatunki rzeczy w sobie zamykających, ten w trzech następujących zamyka się regułach.

Reguła pierwsza. Jeżeli liczba do podzielenia dana, z wielu składa się gatunkow, a Dzielnik z jednego, tedy wyższy gatunek liczby podzielney, gdy jest większy nad Dzielnika, przez niego dzielę, resztę zostającą redukuję na niższy następujący gatunek,

ktory

ktoty znowu przez tegoż samego Dzielnika dziele,
y tak daley.

Przykład. Dziele na sześciu Kupcow zysk
30529 Talerow, Złotych 6 groszy 20.

Dzi.	Liczba podzielna	Wieloraz
	Talery Złote Grosze	
6	30,5,2,9. -6 -20.	5088-2-13-1
	30 8 60	
	-- 52. 6 14.6 8,0.	
	48 12 6.	
	-49. -2 20	
	48 30 18	
	-1. 60. -2	
	3	
	6 6	
	6.	

W tym przykładzie, podzieliwszy naprzod przez 6 Summę Talerow, od ostatniego odciągnięcia zostaje mi się Talar 1, w którym zamykające się, Złotych ośm łączę z sześciu Złotemi w liczbie podzielney będącemi. Summę ztąd zebraną 14, znowu dziele przez 6, a zostające mi się po odciągnięciu dwa Złote redukuję na groszy 60, które dodawszy do groszy 20 w liczbie podzielney będących mam groszy 80, y dziele je przez 6. Toż zostające się po ostatnim odciągnięciu grosze dwa zredukowawszy na szelągów 6, znowu dziele przez Dzielnika 6, y mam Wieloraz zupełny liczby do podzielenia

lenia danej Talerow 5088, Złotych 2, groszy 13, szeląg 1, w zadanej kwesłtyi każdemu z fześciu Kupcow dostać się powinno.

Gdy zaś naywyższy gatunek liczby podzielney będzie mniejszy od Dzielnika, tedy redukuje się wprzod na niższy gatunek, a potym dopiero dzieli się.

Przykład. Dał kto Złotych 4, y groszy 20 do podzielenia na pięciu ubogich, pytam się ile każdemu z nich dać potrzeba? Gdzie że przez 5 czterech dzielić nie mogę, tedy zaraz dane cztery Złote na grosze redukuje, do których dane osobno 20 groszy, przyłączywszy całą Summę groszy, dzielę przez 5, następującym sposobem.

$$\begin{array}{r|l} 5 & 4 \text{ - } 20 \\ & \underline{30} \\ & 120 \\ & 20 \end{array}$$

$$\begin{array}{r|l} 5 & 14,0 \text{ } | 28 \\ & \underline{10} \\ & - 40 \\ & \underline{40} \\ & - - \end{array}$$

28. Każdemu tedy Ubogiemu dostanie się groszy

Reguła druga. Jeżeli liczba podzielna, ieden, a Dzielnik ma w sobie gatunkow więcej tedy w wszystkie gatunki w Dzielniku na najmniejszy zredukowawszy, przezeń liczbę podzielną dzielę, a gdyby na ow

czas Summa w liczbie podzielney mnieyszą była, te-
dy y ta na gatunek mnieyszy redukuje się.

Przykład pierwszy. Za pięć łokci sukna, y
ćwierć zapłacono Złotych 84, pytam ile łokieć ko-
sztuje? W tym przykładzie redukuje naprzod 5 ło-
kci, na ćwierci, do których przydawszy ćwierć iedną,
mam ćwierci 21, przez które dzielę wydane 84 Zło-
te. Wieloraz 4 wypadający, pokazuje mi, że ćwierć
iedna jest po Złotych 4, a zatym łokieć po Zł. 16.

	Dziel.	Li. pod.	Wieloraz
5 - 1	21	84	4
4 20		84	

20 - 21

Przykład drugi. Za płotna łokci 7, y ćwierci
2, dałem Złotych 20, pytam ile za każdy łokieć za-
płaciłem? Ponieważ w Dzielniku są dwa gatunki, to
jest łokcie y ćwierci, zatym łokieć redukuje na ćwier-
ci, a przydawszy 2, mam ćwierci 30, przez które że
Złotych 20 dzielić nie mogę, redukuje y te na gro-
szy, które dopiero przez ćwierci zredukowane po-
dzieliwizy, mam cenę ćwierci iedney owego płotna,
groszy 20, zatym łokieć wyniesie mi na Złotych 2
y groszy 20.

7 - 2	20		
4	30		
28	600		
2			
30			
Dziel.	Licz. podzi.	Wieloraz	
30	600	20	

D

Regu-

Reguła trzecia. Jeżeli tak Dzielnik, iako y liczba podzielna z wielu składa się gatunkow, tedy y w Dzielniku, y w liczbie podzielney wszystkie gatunki na najmniejszy osobno redukować potrzeba, toż przez Dzielnika, liczbę podzielną dywidować.

Przykład. Za trzy oka kawy, y funt ieden, dałem Złotych 22, groszy 10, chcę wiedzieć, ile oko iedno kosztuje? naprzód ok 3 zmultiplikowawszy przez 3, redukuję na funtow, 10, co będzie nowym Dzielnikiem. Potym Złote 22 redukuję na grosze, y mam wszystkich groszy 670; ktore nakoniec przez funtow 10 podzieliwszy, wypada mi funt ieden po groszy 67, to jest po Złotych 2, y groszy 7, a zatem oko po Zł. 6, y gr. 21, a to w ten sposob?

3	-	I	22	-	10	
3			30			
9			660			
1			10			
<i>Dzielnik</i>			<i>Liczba podziel.</i>			<i>Wieloraz</i>
10			670.			67
			60			
			- 70			
			70			
			--			

Przeſtrogą I. Dzielnik w tey części liczby podzielney, którą dzieli, więcej nigdy nad dzielnicę razy brać się nie może. Ta zaś liczba, co po odciągnięciu produktu od liczb do podzielenia
wzię-

wzię
mu
mnie
nad
do po
się m

dziel
tu dl
by pr
przez
mult
wyni
przyc
przez
inny
nie s
wzięt
liczb
powin
dzieć

wziętych zostaje się, większa nad Dzielnika, ani mu równa, nigdy być nie powinna, ale zawsze mniejsza, bo jeżeli Dzielnikowi jest równa, lub nad niego większa, znać że Dzielnik w liczbie do podzielenia odcięty, mniej wzięty był, niżeli się mógł być brać.

Przeftroga II. Jest jeszcze inny sposob na dzielenie liczb zwłazszcza przywiększych, który tu dla wiadomości podaie się, y natym zależy, ażeby przed zaczęciem Dymirzy, naprzod Dzielnika przez liczby 1, 2, 3, 4, &c. aż do 9 porządkim multiplikować, y wszystkie z tey multiplikacyi wynikające produkta ieden pod drugim pisać, przydawszy na drugiej stronie linijki, liczby te, przez ktore Dzielnik multiplikowany, ten a nie inny ma produkt. te bowiem produkta nic innego nie są, tylko Dzielnik raz lub dwakroć razy wzięty, y wskazują nam, ile razy Dzielnik w liczbach, od liczby podzielney odciętych brać się powinien. Wizerunek tego w następującym widzieć się daie przykładzie.

Dzielnik y Produkta iego aż do 9.	Liczba podzielna	Wieloraz
1 144	214,0,0,1,1,7,1,2.	14861192 $\frac{64}{144}$
2 288	144	
3 432	- 700	
4 576	576	
5 720	<hr/>	
6 864	1240	
7 1008	1152	
8 1152	-- 881	
9 1296	864	
	- 171	
	144	
	<hr/>	
	- 277	
	144	
	<hr/>	
	1331	
	1296	
	<hr/>	
	-- 352	
	288	
	<hr/>	
	- 64	

Przeſtroga III. Tabliczek Nepera, o których w przeſtrodze drugiey po moltiplikacyi mowiliśmy z równą wygodą do Dywizyi, tak y do Moltiplikacyi zażyć można ſpoſobem naſtępującym. Miałeć naprzykłąd podzielić 10504 przez 52, piſę naprzod te dwie dane liczbę na oſobney karcie, tak iako ſię do dywizyi piſać powinny. Powtore. Biorę Tabliczki E. B. u których wierz-

cbu

cbu
dam
kacy
przy
trze
kien
ktor
ka t
czy
ięce
popr
raz,
go, i
meg
żam
czek
repr
bliż
w dr
nayı
te.
A, z
zem
praz
cie n
pier
ktor
szof
podz
wiſt
czyn

obu są liczby 52 Dzielnika składające, układam je wzajemnie jedną przy drugiej, iak w Multykacji, toż Tabliczkę A. z liczbami naturalnymi, przystawiam na lewym boku Tabliczki E. Potrzebie. Odcinam z liczby podzielney z Dzielnikiem na osobney karcie napisaney, pierwszą część, którą naprzód przez Dzielnika mam dzielić, iaka tu jest 105, a ponieważ Wielorazy, czyli liczby naturalnie na pierwszey Tabliczce znajdujące się 1, 2, 3, 4, &c. pokazują mi w kolumnach poprzecznych sobie przyległych, Dzielnika 52, raz, dwakroć, trzykroć, czterekroć &c. wziętego, iako się łatwo z przeszley Przestrogi, y z samego Tabliczek robienia dorozumieć można, uważam więc w ktorey poprzeczney kolumnie Tabliczek, Dzielnika raz albo kilka razy wziętego reprezentujących, taż sama liczba 105, lub najbliższa iey mieści się, czyli znajduje, y widzę że w drugiej kolumnie poprzeczney zamyka się 104 najbliższa liczbie owey odciętey 105. Poczwarcie. Przy tey kolumnie, 2 na pierwszey Tabliczce A, w tym samym rzędzie położone, są wielorazem tey pierwszey części, zacznym te 2 piśe na prawey stronie liczby podzielney na osobney karcie napisaney. Popiśe. Odciągam 104 od owey pierwszey części odciętey z liczby podzielney, po którym odciągnienu mam zostające się 1. Poszoste. Do tego 1 składam następującą z liczby podzielney cyfrę 0, y mam 10, w których że oczywista jest, iż Dzielnik 52 brać się nie może, zacznym za drugą część Wieloraza na osobney kar-

torych
 owili-
 o Mul-
 iącym.
 ez 52,
 ey kar-
 . Po-
 wierz-
 chu

cie napisawszy cyfrę, składam do omych 10, następującą z liczby podzielonej figurę 4, a tak mam 104. Pośiodme. Uważam znowu, w ktorey poprzedzney kolumnie Tabliczek Dzielnika kilka razy wziętego reprezentujących, ta liczba 104 lub iey najbliższa zamyka się, y znayduję w drugiej kolumnie, 104, liczbę ktorey mi prawie potrzeba było, a przy niey w pierwszey Tabliczce 2, y te są trzecią częścią Wielorazu. Nakoniec. 104 od 104 odciągnawszy, nie zostaje się nic, a zatym Dymizya skończona. Liczby tedy 10504 podzieloney przez 52, Wieloraz jest 202.

A. E. B.

1	5	2
2	0	4
3	5	6
4	0	8
5	5	0
6	0	2
7	5	4
8	1	6
9	5	8

$$\begin{array}{r}
 52 \overline{) 105, 0, 4, } 202 \\
 \underline{104.} \\
  -- 104 \\
  \underline{104} \\
  \dots
 \end{array}$$

Prze-

Przeltroga IV. O Doświadczeniu dobrze uczynioney Dywizyi, mowić się będzie w następującej Propozycyi.

PROPOZYCYA VII.

Dowiesć należyście uczynioney *Mułytyplikacyi*,
y *Dywizyi*.

Powszechne u *Arytmetykow* jest *axioma*: *Destruit multiplicatio, quod fecit Divisio, & restauat Divisio, quod destruxit multiplicatio*, to jest: *Produkt mułytyplikacyi przez Dywizyą, a Wieloraz Dywizyi przez mułytyplikacyą przywracają się do liczb pierwszych ktore do mnożenia, lub do podzielenia, dane były.*

Na doświadczenie tedy dobrze odprawioney *mułytyplikacyi*, podziel *produkt* przez *mułytyplikatora*, a *Wieloraz* *liczbie* do *mułytyplikacyi* daney, rowny bydź powinien: *inaczej błąd* w *mułytyplikacyi* stać się musiał. Tak w *pierwszym przykładzie* z *mułytyplikacyi* *produkt* 27432, *podzieliwszy* przez *mułytyplikatora* 8 *wynika* mi *Wieloraz* 3429 *rowny* we *wszystkim* *liczbie* do *mnożenia* *dancy*.

$$\begin{array}{r}
 3429. \\
 \underline{8} \\
 8 \overline{) 27432} \quad | \quad 3429 \\
 \underline{24} \\
 -34 \\
 32 \\
 \underline{32} \\
 -23 \\
 16 \\
 \underline{16} \\
 -72 \\
 72 \\
 \underline{72} \\
 00
 \end{array}$$

Na

Na doświadczenie Dywizyi, Wieloraz przez Dzielnika zmnożywszy, y przydawszy resztę, jeżeli się iaka w podziale została, produkt równy bydź powinien, liczbę do dzielenia danej. Tak w przykładzie pierwszym z Dywizyi, Wieloraz 21141 zmnożywszy przez Dzielnika 6, produkt 126846, wypadaj równy liczbę do podzielenia danej.

Dzielnik	Liczba podz.	Wieloraz
6	12, 6, 18, 4, 6,	21141
	12	6
	-- 6	Produkt 126846.
	6	
	- 8	
	6	
	24	
	24	
	-- 6	
	6	
	-	

Z podobną, iak w Addycji, y w Subtrakcyi łatwością, doświadczyć także można dobrze odprawionych Mnożycy, y Dywizyi, przez wyrzucenie dziewięciu. *Naprzód* albowiem po uczynioney mnożycy wyrzuca się po dziewięć z liczby A, do mnożenia danej, a 4 pozostałe kładą się na wierzchu krzyża M. *Powtórę*, wyrzuca się po dziewięć z mnożycy B, a 1 od dziewięciu pozostałe, kładzie się na dole krzyża N. *Potrzącie*, te dwie reszty,

reszty
wyrz
pozost
z pro
wyrz
ciu, z
wna
gim h

A.
B.

C.

nika
chu k
loraz
za R.
wszy
fra o
boku
9, wy
czbie
puige
ku K

refzety, moltiplikują się między sobą; a z produktu wyrzuciwszy ile razy można po dziewięć, refzta ztąd pozostała 4, pisze się na boku krzyża O. *Nakoniec*, z produktu generalnego C, każde przypadające 9 wyrzuciwszy, liczba, która się od ostatnich dziewięciu, została, liczbie O na boku krzyża napisanej równa być powinna, iakie tu są 4, y piszą się na drugim boku tegoż Krzyża P.

A.	1228
B.	19
	11052
	1228
C.	23332

W Dywizyi *naprzód* wyrzuca się po 9 z Dzielnika D, y refzta 3 od 9 zostająca, pisze się na wierzchu krzyża Q. *Powtore*, wyrzuca się po 9 z Wieloraza F, y refzta pozostała 3, pisze się na dole krzyża R. *Potrzenie*, te dwie refzty z moltiplikowawszy między sobą, y wyrzuciwszy z produktu 9, cyfra o, w tym przykładzie pozostała kładzie się na boku krzyża S. *Nakoniec*, z liczby podzielney po 9, wyrzuciwszy, refzta mieć powiniennem równą liczbę na boku Krzyża T, napisanej, która w następującym przykładzie jest o, y piszę ją na drugim boku Krzyża T.

Zakończę Rozdział ten, kilka ciekawemi
Kwestyami, ażeby łatwością w solwowaniu ich
przez proste Arytmetyki Reguły, Młodszy zachęco-
na, do dalszych tym chętniej brata się.

PROPOZYCYA VIII.

Zamykająca w sobie niektóre ciekawe zadania,
które przez poprzedzające proste Arytmetyki
Reguły łatwo solwować można.

ZADANIE I. Z powszechnego Astronomow
wymiaru, Słońce odległe jest od ziemi na mil
Niemieckich 20,136,600 a Miesiąc na mil 54900.
Pytam iak wielka jest odległość Słońca od Miesiąca.

Odciągnąwszy liczbę mnieyszą od więkzszey,
masz odległość Słońca od Miesiąca, mil Niemieckich
20,081,700.

ZADANIE II. Ma Oyciec lat 37, Syn lat 9;
pytam ile lat obydwom żyć potrzeba, ażeby Syn
miał połowę lat Oycowskich?

Multyplikuy lata Synowskie przez 2, produkt
18, ztąd wypadający, odciągnij od lat Oycowskich
37, reszta 19, pokaże ci, że lat 19 Syn z Oycem
pożywszy, będzie miał połowę lat Oycowskich.
Wszakże 19 a 37, czynią 56, a zdrugiey strony 19
9, czynią 28, co jest połową lat 56.

ZADANIE III. Troję w lat 431 przed zało-
żeniem Rzymu zburzyli Grecy. Od założenia Rzy-
mu aż do Narodzenia Chrystusa upłynęło lat 753,
od Narodzenia Chrystusa aż do Roku terażnieysze-

go wyszło lat 1776, pytam, ile lat minęło od zburzenia Troi?

Dodawszy wszystkie trzy wzwyż wyrażone Summy, masz lat 2960, które od zburzenia Troi do tych czas upłynęły.

ZADANIE IV. Prochow palących wynalazek, przypisuią Bartoldowi Mnichowi Kolońskiemu, około Roku 1380, chcę wiedzieć, ile lat od wynalazku prochow minęło?

Odciągnij Rok wzwyż wyrażony od Roku terazniejszego, a reszta 396, to ci pokaże.

ZADANIE V. Homer od Hezyoda spytany, ile Greków na pierwszą ekspedycyą pod Troię wyprawiono się? Odpowiedział:

*Siedm kucbeń było, a z każdej przypadło
Pięćdziesiąt stołów zastawić potrawy,
Dziemić set Greków za ieden stoł siadło,
Zdatnych iedynie do Woienney sprawy.*

Zmultyplikowawszy, naprzód 7 przez 50, a potem produkt ztąd wynikający 350 przez 900, masz produkt generalny 315000; ile Woienników Greckich pod Troię na pierwszą ekspedycyą wyprawiono się.

ZADANIE VI. Na teyże Woynie Troiańskiej, która lat 10 trwała, zginęło o gołem Greków y Trojan 1,566,000, ale tak; że kłętka Greków, 194 tyśiącami więcej nad Trojan wynosiła, pytam ile zginęło Greków, ile Trojan?

Do połowy Summy generalney dodawszy połowę przewyższki, czyli różnicy, która tu między kłętkami zachodzi, masz liczbę zabitych Greków

880000,

8800
gnąw
bitych

gu Zi
iedny
18, p
odwo

masz
a z n
mil P

metry
ki, ile

ie po
toż p
wizyj
Toż
ktu, l
nych
multy
ry po
mult
432,
prze
łożo

cuzo
raz w
Fran

880000, a od połowy Summy generalney odciągnąwszy połowę teyże przewyższki, masz liczbę zabitych Trojan 686000.

ZADANIE VII. Obwód czyli Cyrkuł okręgu Ziemowodnego dzieli się na 360 Gradusow, w iednym Gradusie jest mil Niemieckich 15, Polskich 18, pytam ile ma mil Niemieckich, lub Polskich, odwod caſey ziemi?

Zmultyplikowawszy 360 Gradusow przez 15, masz okręgu ziemskiego na mil Niemieckich 5400, a z multyplikowawszy też gradusy przez 18, masz mil Polskich 6480:

ZADANIE VIII. Podrożny żartuiąc z Arytmetyka, rzecze do niego: Doydź przez twe rachunki, ile mil w tym tygodniu ubiegłem?

Arytmetyk niewiedząc kwory mil owych, każe ie podrożnemu sekretnie multyplikować przez 9, toż produkt podzielić przez 3, a Wieloraz z tey Dywizyi wypadaiący, znowu multyplikować przez 6. Toż prosi go o wskazanie sobie ostatniego produktu, który sam podzieliwszy przez 18 ma mil zadanych kwotę. Daymy że mil owych było 24, te z multyplikowawszy przez 9, jest produkt 216, który podzieliwszy przez 3, wypada Wieloraz 72, a ten multyplikuiąc znowu przez 6, wychodzi produkt 432, ten produkt ostatni gdy nakoniec podzielię przez 18, mam Wieloraz 24, która mil liczba założona była.

ZADANIE IX. W pewney Fortecy było Francuzow y Szwaycarow 2,114, na Szwaycarow tylko raz w tydzień warta przypadała, pytam wiele było Francuzow, a wiele Szwaycarow? Po-

Podziel 2,114, przez dni 7, z których składa się jeden tydzień, a Wieloraz pokaże ci liczbę Szwarzarów 302; Wieloraz ten odciągnąwszy od 2,114, reszta 1,812 pokaże ci liczbę Francuzów.

ZADANIE X. Dwóch Braci, proszą trzeciego o orzechy, które niedawno kupił! Na co im tak mowi:

*Oyciec połowę, czwartą część ma Matka,
Siostrą dał Siostrze. Wy chcecie oślatka?
Z tyśiąca dwóch set, tylko te, mam w ręście,
Których zgadnąwszy liczbę, wszystkie weście.*

Podziel naprzód 1,200 przez dwa, a Wieloraz pokaże ci, że Oyciec wziął 600.

Podziel powtore 1,200 przez 4, a Wieloraz pokaże ci, że Matka wzięła 300.

Podziel potrzenie 1,200 przez 6, a Wieloraz pokaże ci, że Siostrze dostało się 200.

Zniosłszy te Summy parcyalne, Summę z nich zebraną 1,100 odciągnij od 1,200, reszta od odciągnięcia pozostała, pokaże, że jeszcze zostało mu się orzechów 100, które dwom Braci ofiarował.

ROZDZIAŁ II.

O Rachunkach Liczb Łamanych.

I. Liczba Łamana, którą inaczej zowiemy *Fracycą* lub *Minucyą*, jest część iedną, albo więcej części rzeczy iakiey, na kilka równych części podzieloney. Tak podzieliwszy Złoty ieden na trzy części, gdy mam z tych trzech części, dwie, mowi się że mam dwa ze trzech, co na piśmie tak się wyraża $\frac{2}{3}$.

Do

Do wyrażenia tedy liczby łamancy, dwa numery koniecznie są potrzebne, ieden który kładę nad liniyką a ten zowie się Licznik, *Numerator*, y wskazuje mi, wiele mam części z rzeczy podzieloney. Drugi, który piszę pod liniyką, a ten zowie się Mianownik, *Denominator*, y wymienia mi, na wiele części rzecz owa podzieloną była. Tak naprzykład:

$$\frac{1}{2} \quad \frac{1}{3} \quad \frac{2}{7} \quad \frac{4}{9} \quad \frac{11}{20}$$

znaczy, że mam iedną ze dwóch, czyli połowę, iedną ze trzech, dwie z siedmiu, cztery z dziewięciu, iedenasty ze dwudziestu części rzeczy iakiey, na takowóz części równie podzieloney.

II. Liczba łamana, w ktorey Licznik Denominatorowi równy będzie, znaczy iedno całkowite, tak mając $\frac{3}{3}$ trzy ze trzech; mam iedno całe, bo mam 3 części z rzeczy tej, która na też łame 3, podzielona była.

III. Liczba łamana, w ktorey Numerator nad Denominatora jest większy, zowie się *impropria*, to jest niewłaściwa czyli zmyślona tylko; y wynosi więcej nad iedno całkowite. Tak mając $\frac{5}{3}$ pięć ze trzech części iednego Złotego, znaczy, że mam y te trzy części, na które, Złoty podzielony był, y dwie procz tego części, drugiego Złotego, na takowóz równe trzy części podzielonego, to jest mam Złoty ieden cały, y dwie ze trzech części drugiego Złotego, czyli groszy 20; co się tak wyraża $1\frac{2}{3}$. Złoty ieden, y dwie ze trzech części, drugiego.

Ztąd oczywiście pokazuje się, że ilekroć liczba łamana jest właściwa, zawsze cena iey jest mniejsza od iednego całkowitego, gdyż w niej Licznik mniejszy jest od Mianownika; a Mianownik wskazuje na wiele części iedno całkowite podzielone było.

IV. Ktoraby z danych frakcyi była większa nie tak łatwo poznać można. Tak zgadnąć od razu trudno, która z następujących dwóch frakcyi jest większa: $\frac{3}{2}$. $\frac{5}{7}$. Gdy jednak dane frakcye iednego Licznika mieć będą, ta z nich mnieysza będzie, ktrzey Mianownik będzie mnieyszy; tak frakcya $\frac{1}{2}$, jest większa nad frakcyę $\frac{1}{4}$, iako też frakcya $\frac{3}{7}$ nad frakcyę $\frac{2}{7}$. Gdy zaś dane frakcye Mianownika iednego mają, ta z nich jest większa która większego ma Licznika. Tak większa jest frakcya $\frac{2}{3}$ nad frakcyę $\frac{1}{3}$, tudzież: $\frac{3}{4}$ nad $\frac{1}{4}$. A gdy danych frakcyi y Liczniki y Mianowniki różnią się od siebie; w ten czas dla poznania większości lub mnieyszości iedney od drugiey, trzeba ie wprzod do iednego Mianownika zredukować, sposobem który się poda niżej w Propozycyi III, tego Rozdziału.

V. Ceny liczb łamanych iednego Licznika mających są do siebie w proporcyi swoich Mianownikow na przemian wziętych, *in proportione reciproca suorum Denominatorum*, to jest: tak się ma cena frakcyi $\frac{3}{7}$, do ceny frakcyi $\frac{2}{7}$, iak się ma 5, Mianownik frakcyi drugiey do 7, Mianownika frakcyi pierwszey, $\frac{3}{7}$. $\frac{2}{7}$: : 5. 7. Ceny zaś Frakcyi Mianownika wspólnego mających, są do siebie w proporcyi swoich własnych Licznikow; tak: cena Frakcyi $\frac{2}{3}$ jest do ceny Frakcyi $\frac{1}{3}$, iak się ma 2, Licznik frakcyi pierwszey do 1 Licznika frakcyi drugiey; $\frac{2}{3}$. $\frac{1}{3}$: : 2. 1. (*)

VI.

(*) O Proporcycach będzie się mowiło w Rozdziale IV. y okazanie niezawodności tego punktu tam najlepiej pokaże się.

Frak
gdy z
połow
niyka
pierwi
Tak
go, to
połow
trzech
V
dniemi
tym n
wśseb
ktore
z mał
Syb
ki: =
literą
ktora
Z
więcey
tak nap
a 2, a
Z
5 =
wniają
Z
czy ze
się pię

VI. Ułamek liczby samoney, czyli Frakcyja Frakcyi, jest część, od samey że Frakcyi odcięta, tak gdy z $\frac{2}{3}$ odcinam połowę, mowi się że jest odcięta połowa dwóch ze trzech, a pisze się tak: $\frac{1}{2} | \frac{2}{3}$; liniyka te dwie Frakcyje przedzielająca znaczy, że pierwsza Frakcyja jest częścią Frakcyi następującej. Tak mając $\frac{2}{3}$ dwie ze trzech części iednego Złotego, to jest gr. 20, gdy z tych daię komu $\frac{1}{2}$ czyli połowę; mowi się, że mu dał połowę dwóch ze trzech części iednego Złotego, to jest groszy 10.

VII. Dla unikniemia przydatku tego zatrudnienia w Rachunkach, zażywać będziemy na potym następujących znakow Ar. trymetrycznych, powszechnie wś. stkim Rachmistrzom świadomych, które dobrze w pamięć wbić sobie potrzeba, żeby z małej na nie bacznosci, omyłek y błędow w dalszych Rachunkach niepopelnić.

Znak tedy równości między liczbami jest taki: $=$; naprzykład $a = b$, znaczy że cenna pod literą a, wyrażona, równa jest we wszystkim cenie, która pod literą b, mieści się,

Znak Addycyi jest $+$ nazywa się plus, to jest więcej, co u nas wyrazić się może tą Konjunkcją, a, tak naprzykład $2 + 3 + 5 + 1 = 11$, znaczy: że 2, a 2, a 5, y iedno czynią 11, albo równie są iedenastu.

Znak Subtrakcyi jest $-$ minus, mniej, np. $8 - 5 = 3$, znaczy, że ośm zmniejszone pięcioma równa się trzem.

Znak Multyplikacyi jest $\times$ Tak $5 \times 3 = 15$, znaczy że pięć zmultyplikowane przez trzy równa się piętnastom.

Znak Dywizyi wyraża się Frakcyą, w ktorey liczba do dzielenia dana, kładzie się na miejscu Numeratora, a Dzielnik, na miejscu Denominatora, *naprzykład* $\frac{18}{3} = 6$, znaczy że 18 podzielone przez 3, równa się sześciom.

Znak proporcji, czyli względu równego między liczbami jest, *naprzykład* $2.4::5.10$, znaczy, że między 2 y 4, tak sama zachodzi różnica, tenże sam wzgląd, co między 5 y 10, to jest, że jako 2, w 4, tak 5, w 10, zupełnie dwa razy mieszczą się.

Znak proporcji ciągnionej jest $\div$ z samego początku położony; *naprzykład* $\div 2.4.8$, znaczy że średnia liczba 4, bierze się dwa razy, raz, jako 2, dwa razy w sobie zamyka, drugi raz, jako sama w 8 dwa razy wzajemnie mieści się.

VIII. *Axyomata, czyli prawdy niezawodne Arytmetyczne, do doskonałszego, liczb łamanych zrozumienia potrzebne.*

AXYOMATA I.

Jedno do całej Frakcji tę ma proporcję, iaką ma proporcję Denominator teyże Frakcji do swego Numeratora. *Naprzykład* $1, \frac{2}{3} :: 3.2$, iedno bowiem, jest to rzecz cała nie podzielona, która tak się ma do swoich części, przez całą Frakcyą wyrażonych, iak się ma Denominator, który nie innego nie jest, tylko toż samo iedno na części podzielone, do tychże samych swoich części w Numeratorze zamkniętych. Pokażmy to w *Przykładzie*, niechay będą $\frac{2}{3}$, dwie ze trzech części iednego Złotego, to jest groszy 20. Złoty tedy ieden tak się ma do

do $\frac{2}{3}$, to jest do groszy 20, które cała Frakcja $\frac{2}{3}$ wyraża, iak się mają groszy 30, czyli Złoty do groszy 20, to jest Denominator do Numeratora.

AXYOMA II.

Frakcje w których Numeratory iednakową do Denominatorow swoich mają proporcją, są równe, y iedney ceny. *Naprzykład* $\frac{1}{2}, \frac{2}{4}, \frac{3}{6}, \frac{4}{8}, \frac{5}{10}$. Ponieważ w każdej z tych Frakcji numerator dwa razy zupełnie mieści się w swoim Denominatorze, z tej przyczyny wszystkie te Frakcje ieden walor mają, to jest wszystkie znaczą połowę.

AXYOMA III.

Frakcja, której tak Numerator, iako y Denominator przez tę samą moltiplikują się, lub dzielą razem liczbę, waloru swego nieodmienia, y zawsze iedney jest ceny, tak następującej Frakcji $\frac{4}{8}$ moltiplikując przez 5 tak Numeratora 4, iako y Denominatora 8, wynika Frakcja $\frac{20}{40}$, która toż samo znaczy, co pierwsza. Podobnymże sposobem dzieląc tak Numeratora 4, iak Denominatora 8, przez 2, wynika Frakcja $\frac{2}{4}$, tegoż samego co y pierwsza, waloru.

Ztąd idzie: że niezliczone mogą być frakcje iedneyże ceny, acz nie iednymi terminami czyli liczbami będą wyrażone, iakie są np. następujące frakcje. $\frac{1}{2}, \frac{2}{4}, \frac{4}{8}, \frac{3}{16}, \frac{16}{32}$, y inne tym podobne.

Przetłoga. *Wiele zależy na tym, ażeby do tego wyrażone o Liczbach łamanych, nauki, Definicje, y Axyomata, dobrze zrozumieć y pamiętać,*

bez czego, następujące Propozycje niemało trudności sprawić by mogły.

PROPOZYCYA I.

Danych dwoch Liczb znaleźć miarę powszechną największą.

Miarą dwoch liczb powszechną największą jest liczba taka, która, równie zupełnie, y bez najmniejszey reszty, obydwie dane liczby dzieli, *naprzykład* między 12 y 15, miara powszechną największą jest 3, gdyż przez te 3 podzieliwszy 12, wychodzi mi spełna 4, a podzieliwszy 15, wychodzi mi spełna 5, bez najmniejszey od obydwu liczb danych reszty. Dla tego zaś liczba taka nazywa się miarą największą, że liczb przez nią podzielonych, żadna inna liczba większa nad nią zarownie podzielić nie może.

Chcąc tedy dwoch liczb danych powszechną miarę największą znaleźć, jedney *naprzykład* pod literą A, drugiey pod literą B, wyrażoney; dziel naprzód liczbę większą A, przez liczbę mnieyszą B, a Wieloraz z tego podzielenia wypadający, mimo puściwszy, przez resztę pozostałą C, dziel znowu liczbę mnieyszą B, a zaniechawszy y tu Wieloraz, znowu przez zostającą się resztę D, dziel liczbę C, gdzie znowu Wieloraz porzuciwszy, przez resztę E, dziel liczbę D, toż przez resztę F, dziel znowu liczbę E, która liczba F, że bez najmniejszey reszty podzieliła liczbę E, jest dwoch liczb A y B na początku danych największą powszechną miarę, której szuka-

leś,

leś, a
kksz
szą li
od po
zerun
B.

chney
mi, ie
H.

leś, a zatyń podzieliwszy przez 18, naprzód wię-
kszą liczbę A 234, wypadnie ci 13, potym mniey-
szą liczbę B, 144, wypadnie ci 8, bez najmnieyszey,
od podzielenia obydwu danych liczb reszty. Wi-
zerunek tego masz następuiący.

$$\begin{array}{r|l} \text{B. 144.} & \text{A. 234} & | & 1 \\ \hline & 144 & & \end{array}$$

$$\begin{array}{r|l} \text{C. - 90} & \text{B. 144} & | & 1 \\ \hline & 90 & & \end{array}$$

$$\begin{array}{r|l} \text{D. 54} & \text{C. 90} & | & 1 \\ \hline & 54 & & \end{array}$$

$$\begin{array}{r|l} \text{E 36} & \text{D. 54} & | & 1 \\ \hline & 36 & & \end{array}$$

$$\begin{array}{r|l} \text{F. 18} & \text{E. 36} & | & 2 \\ \hline & 36 & & \end{array}$$

Przykład drugi. Szukam naywiększey powsze-
chney miary, między następującemi dwoma liczbą-
mi, iedney pod literą G, drugiey pod literą H.

$$\begin{array}{r|l} \text{H. 102} & \text{G. 438} & | & 4 \\ \hline & 408 & & \end{array}$$

$$\begin{array}{r|l} \text{I. - 30} & \text{H. 102} & | & 3 \\ \hline & 90 & & \end{array}$$

$$\begin{array}{r|l} \text{K. 12} & \text{I. 30} & | & 2 \\ \hline & 24 & & \end{array}$$

$$\begin{array}{r|l} \text{L. - 6} & \text{K. 12} & | & 2 \\ \hline & 12 & & \end{array}$$

E 3

Mię-

Między temi dwoma danemi liczbami, największa powszechna miara, jest 6, przez ktore, dzieląc liczbę większą G. 438, wypada 73. Dzieląc tudzież liczbę mnieyszą H. 102, wypada 17 bez najmnieyszey od podzielenia obydwu liczb reszty.

Jeżeli zaś po skończoney tym sposobem między dwoma danemi liczbami Dywizyi, zostacie się 1, znak jest że liczby dane powszechney żadney miary między sobą nie mają, y są względem siebie *numeri incommensurabiles*, liczby niezmierzyste, iako to daie się widzieć w następujących dwóch liczbach, pod literami M. y N. wyrażonych,

$$\begin{array}{r} \text{N. } 49 \mid \text{M. } 134 \mid 2 \\ \hline \phantom{\text{N. } 49 \mid} \phantom{\text{M. } 134 \mid} 98 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \text{O. } 36 \mid \text{N. } 49 \mid 1 \\ \hline \phantom{\text{O. } 36 \mid} \phantom{\text{N. } 49 \mid} 36 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \text{P. } 13 \mid \text{O. } 36 \mid 2 \\ \hline \phantom{\text{P. } 13 \mid} \phantom{\text{O. } 36 \mid} 26 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \text{Q. } 10 \mid \text{P. } 13 \mid 1 \\ \hline \phantom{\text{Q. } 10 \mid} \phantom{\text{P. } 13 \mid} 10 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} \text{R. } 3 \mid \text{Q. } 10 \mid 3 \\ \hline \phantom{\text{R. } 3 \mid} \phantom{\text{Q. } 10 \mid} 9 \end{array}$$

1

Ze tedy te dwie liczby M, y N, dzieląc między sobą wzwyż wyrażonym sposobem, zostacie mi się nakoniec 1. Znak jest że liczby owe żadney powszechney miary nie mają, a przeto przez żadną liczbę podzielić ich tak nie można, ażeby się od obydwu nic nie zostało.

Demon-

Demonstracya czyli ukazanie tey operacyi, przez się jest iawne. Bo przez nieustanne owe liczby mnieyszey od więksey przez Dywizyą odcignienie, przyść na ostatek koniecznie musimy, do takiej liczby, ktoraby danych liczb rownym była wymiarem, albo wskazała nam przynajmniej, że między liczbami danemi żadna miara powszechna znaleźć się nie może. Liczba, dane liczby dzielić równie mogąca, zowie się ieszcze inaczey liczb owych część ıla, *Pars aliquota*, a liczba ktora danych liczb, iako miara powszechna dzielić nie może, zowie się część iakaś, *Pars aliquanta*, iedney z nich, to iest tey, którą bez pozostania reszty nie dzieli.

Przeftroga. Liczba każda siebie samę raz mierzy, zaczym zażyta bydź może za naywiękşą powszechną miarę, między sobą, y drugą liczbą daną, tak 7 iest naywiękşą powszechną miarę między 7 y 21. Bo 7 podzielimşy przez 7, wypada 1, a 21 podzielimşy przez 7, wypada 3; bez naymnieyszey od liczby oboiey, reszty.

PROPOZYCYA II.

Liczbę łamaną na naymnieysze terminy redukować.

Do iasney, y łatwieyszey, liczb łamanych Rachuby, naywięcey pomoga, kiedy ie do iak naymnieyszych redukuiemy terminow, ktoremi Frakcye wyrażone, toż samo znaczą, co znaczyły przedtym w wielkich terminach zamknięte.

Chcąc tedy Frakcyę do naymnieyszych terminow redukować naprzod przez Propozycyę poprze-

dzaiącą znajdziy *naywiększą* powszechną *miarę*, między *iey* Numeratorem, y Denominatorem.

Powtore. Przez *wynalezioną* *naywiększą* *po-*
wszeczną *miarę*, *podziel* *osobno* Numeratora, y *oso-*
bno Denominatora Frakcyi *daney*; *Wieloraz* Nu-
meratora, *będzie* *nowym* Numeratorem, *Wieloraz*
Denominatora, *będzie* *nowym* Denominatorem Fra-
kcyci *nowey*, *rowney* *we* *wszystkim* *daney* Frakcyi
przez *Axyoma* III. Tak *naprzykład* Frakcyę *nastę-*
pującą $\frac{1}{2}\frac{60}{90}$ *cheąc* *redukować* *do* *najmniejszych*
terminow, *szukam* *przez* *Proporcycę* *poprzedzającą*
naywiększey *powszechney* *między* *temi* *dwoma*
liczbami *miary*, *ktora* *jest* 8, *przez* *te* 8 *dzieląc*
Numeratora 160, *mam* 20, *dzieląc* *potym* De-
nominatora 296, *mam* 37, *z* *czego* *wynika* *mi* Fra-
kcya $\frac{20}{37}$ *w* *najmniejszych* *terminach* *wyrażona*, *a*
tegoż *samego* *waloru*, *co* Frakcyja *dana* $\frac{1}{2}\frac{60}{90}$. *Tym*
samym *sposobem* *czyniąc*, *z* *następującey* *liczby* *ła-*
maney $\frac{60}{90}$, *mam* *inną* $\frac{5}{8}$ *pierwszey* *we* *wszystkim* *ro-*
wną, *dzieląc* *y* Numeratora, *y* Denominatora *iey* *przez*
12, *ktore* *są* *naywiększą* *miarę* *daney* Frakcyi $\frac{60}{90}$.

Przelstoga. *Redukowanie* *Liczby* *łamaney* *do*
najmnieyszych *terminow* *przyciężkie* *jest*, *y* *czę-*
stokroć *stać* *się* *nie* *może*. *Są* *jednak* *niektore*
znaki, *z* *ktorych* *się* *poznaie*, *możeli* *dana* *frakcyja*
wyrażona *być* *mnieyszymi* *terminami*?

Naprzod. *Ile* *króć* *na* *końcu* *obydwoch* *daney*
frakcyi *terminow* *będą* *liczby* *parzyste*, *tylę* *króć* *li-*
czba 2, *będzie* *ich* *powszechną* *miarę*, *przez* *ktorą*
coraz *na* *mnieysze* *terminy*, *powtorzoną* *kilkakroć*
Dywizycę *zredukowane* *być* *mogą*, *np.* Frakcyja

$\frac{1}{2}\frac{60}{90}$
frak
prze
prze
2, po

term
mnie
 $\frac{20}{30} =$

gurg
moż

prof
ne p
dla t
moż
frak
8 =
=

Da

R

roz
Mia
trzn

do

$\frac{128}{112}$, redukuje się do frakcyi $\frac{8}{7}$, gdyż dzieląc daną frakcyą przez 2, wypadnie $\frac{64}{56}$, tę znowu dzieląc przez 2, wypadnie $\frac{32}{28}$, którą znowu podzieloną przez dwa da inną frakcyą $\frac{16}{14}$, a ta tymże przez 2, podzieleniem wynidzie nakoniec na frakcyą $\frac{8}{7}$.

Powtore: Frakcyja mająca na końcu swoich terminow 0, może się redukować niezawodnie na mnieyszą przez 5, lub przez 10. Tym sposobem: $\frac{20}{30} = \frac{2}{3}$.

Potrzenie. Każda liczba mająca ostatnią figurę 5, przez też 5, punktualnie dzielona być może. Więc Frakcyja $\frac{15}{85} = \frac{3}{17}$.

Poczwarte. Liczby których wszystkie figury prostą addycyą zebrane pokazują się być podzielne przez 3, dzielą się zupełnie przez też 3. Y dla tego frakcyja: $\frac{288}{371}$, przez 3, redukowana być może naprzod na Frakcyą $\frac{96}{117}$; a potem na frakcyą $\frac{32}{39}$. Bo Summa figur licznika 2 + 8 + 8 = 18, y Summa figur mianownika 3 + 7 + 1 = 11, dzielą się zupełnie przez 3.

PROPOZYCYA III.

Dane Frakcyje do iednego Mianownika, czyli Denominatora redukować.

Redukować Frakcyje do iednego Mianownika nie innego nie jest, tylko uczynić, ażeby Frakcyje różnych Mianowników mające, iednego na potym Mianownika miały, nieodmieniwszy nic wewnątrz swojej ceny.

Cheąc tedy dwie Frakcyje, *naprzykład* $\frac{2}{3}$ y $\frac{5}{4}$ do iednego Mianownika redukować, rozmnoż na-

E 5

przod

przod przez Mianownika drugiey Frakcyi, ofobno Licznika, y ofobno Mianownika Frakcyi pierwszey, to iest $4X\frac{2}{3}$, masz inną Frakcyą $\frac{8}{12}$, pierwszey ze wszystkim równą. Rozmnoż potym przez Mianownika Frakcyi pierwszey, Licznika, y Mianownika Frakcyi drugiey, to iest $3X\frac{3}{4}$, masz inną Frakcyą $\frac{9}{12}$, drugiey daney Frakcyi ze wszystkim równą. Otoż te dwie dane Frakcye, walurowego nie niestraciwszy przez *Axyoma III*, iednego teraz Mianownika mają.

$$\begin{array}{c|c} \frac{2}{3} X \frac{3}{4} & \frac{1}{2} X \frac{10}{15} \\ \hline \frac{8}{12} & \frac{15}{30} \end{array}$$

Jeżeli zaś danych będzie więcej liczb samanych, ażeby ie do iednego Mianownika redukować, *naprzykład* $\frac{2}{3}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{5}$. W ten czas *naprzod* przez produkt Mianowników drugiey, y trzeciey Frakcyi, rozmnoż ofobno Licznika, y Mianownika Frakcyi pierwszey, to iest $20 X \frac{2}{3}$ masz Frakcyą nową $\frac{40}{30}$ pierwszey ze wszystkim równą, przez *Axyoma III*. *Powtore* przez produkt Mianowników Frakcyi pierwszey, y trzeciey, rozmnoż ofobno Licznika, y Mianownika Frakcyi drugiey, to iest $15 X \frac{3}{4}$, masz Frakcyą nową $\frac{45}{30}$ drugiey daney Frakcyi ze wszystkim równą; przez toż *Axyoma III*. *Potrzaecie*. Przez produkt Mianowników Frakcyi pierwszey, y drugiey rozmnoż ofobno Licznika, y Mianownika Frakcyi trzeciey, to iest $12 X \frac{1}{5}$, masz Frakcyą nową $\frac{12}{50}$, trzeciey daney Frakcyi ze wszystkim równą przez toż *Axyoma III*. Aż oto te trzy Frakcye, walurowego wewnętrznego nie niestraciwszy, iednego ius Mianownika mają.

$$\frac{2}{3} X \frac{3}{4}$$

go M
przez
Mian
ofobn
bna da

dwoch
Frak
tey L
Mian
Depon
lit, a
wnika
stepu
nator
razy
giey;
kowa
wsey
Mian

pozn
więk
now
więk

$$\frac{2}{3} \times \frac{3}{4} \times \frac{1}{5} \quad | \quad \frac{1}{2} \times \frac{3}{4} \times \frac{2}{5}$$

$$\frac{40}{60} \quad \frac{45}{60} \quad \frac{12}{60} \quad | \quad \frac{20}{40} \quad \frac{24}{40} \quad \frac{20}{40}$$

Toż samo czyn, ilekolwiek Frakcyi do iednego Mianownika redukować ci przydzie, to jest: przez produkt wszystkich Mianownikow, (oproc Mianownika Frakcyi, którą aktu redukujesz) mnoż osobno Licznika, y Mianownika, wszystkich z osobna danych Frakcyi.

Przeztroga I. Gdy Mianownik iedney ze dwu Frakcyi danych, spełna dzieli Mianownika Frakcyi drugiey, w ten czas przez Wieloraz z tey Dywizyi wynikający, rozmnoż Licznika, y Mianownika tey Frakcyi, ktorey Denominator, Denominatora Frakcyi drugiey zupełnie podzielił, a Frakcye będą mieć obydwie iednego Mianownika. Niechay naprzykład będą dane dwie następujące Frakcye $\frac{2}{3}$, $\frac{7}{15}$. Ponieważ 3 Denominatora pierwszey Frakcyi, mieści się zupełnie pięć razy w 15, to jest Denominatorze Frakcyi drugiey; zaczym przez ten Wieloraz 5, zmultiplikowawszy Licznika, y Mianownika Frakcyi pierwszey, $5 \times \frac{2}{3}$ masz $\frac{10}{15}$, która Frakcya tegoż samego Mianownika ma, co y druga $\frac{7}{15}$.

Przykład pierwszy. | Przykład drugi.

$$\frac{2}{3}, \frac{7}{15} \quad | \quad \frac{1}{2}, \frac{3}{4}$$

$$\frac{10}{15}, \frac{7}{15} \quad | \quad \frac{1}{2}, \frac{3}{4}$$

Przeztroga II. Z tey Propozycyi uczemy się poznawać, która z zadanych liczb łamanych jest większa? bo zredukowawszy ie do iednego Mianownika, ta większa jest, ktorey Licznik jest większy.

PRO-

osobno
wzeczy,
szczy ze
Miano-
ownika
Frak-
im ro-
swego
go teraz

o sama-
kować,
przez
Frakcyi,
Frakcyi
owż $\frac{40}{60}$
ma III.
yi pier-
y Mia-
 $\frac{1}{2}$, masz
ze wszy-
otrzenie.

wzeczy, y
mownika
cyą no-
n równą
Frakcye,
wzeczy, ie-

$$\frac{2}{3} \times \frac{3}{4}$$

PROPOZYCYA IV.

Liczbę łamaną do iakiegokolwiek danego Denominatora redukować, nieodmieniając ceny iey bynaymniey.

Niechay będzie dana Frakcyja $\frac{2}{3}$, którą potrzeba redukować na Frakcyję mającą Denominatora 60.

Przez Licznika 2, rozmnoż danego Denominatora 60, 2×60 , a produkt 120, podziel przez 3 Denominatora danej Frakcyi, $3 \mid 120 \mid 40$. Wieloraz ztąd wypadający 40, będzie nowym Licznikiem zadanego Mianownika 60, y wynidzie Frakcyja $\frac{40}{60}$ danej Frakcyi $\frac{2}{3}$ we wszystkim równa, przez *Axyoma II*. Bo $3, 2 :: 60, 40$.

Jeżeli zaś danej Frakcyi Denominator, nie spełna dzieli produkt z Denominatora nowego, y z Numeratora danej Frakcyi wypływający, iako na przykład w następującej liczbie łamanej $\frac{2}{3}$, którą chcę do Denominatora 8 redukować, gdyż $8 \times 2 = 16$, a 16 podzielone przez 3, czynią 5, y zostaje się 1; w ten czas za Numeratora, danemu Denominatorowi, napisawszy Wieloraz 5, to jest $\frac{5}{8}$, resztę zostającą się, iakie jest w tym razie 1, napisz za usamek liczby łamanej $\frac{1}{8}$ z pierwszym Denominatorem 3, następującym sposobem $\frac{1}{3} \mid \frac{1}{8}$, y to przez znak Addycyi $+$ przyłącz do wynalezioney Frakcyi, tak: $\frac{5}{8} + \frac{1}{3} \mid \frac{1}{8}$. Co się tak wymawia: dwa ze trzech zredukowane do Denominatora ośmiu czynią pięć z ośmiu, y jeden ze trzech, icdnego z ośmiu $\frac{2}{3} = \frac{5}{8} + \frac{1}{3} \mid \frac{1}{8}$.

Ze

wodni
zycy
ney $\frac{1}{3}$
 $\frac{1}{24}$
przez
jest pr
niec pr
naymn
F
ebodza
nie ich
dzieć,
go? r
godzin
typlik
Nume
kaiący
teyże
wszey
z ktor
doskon
ści dn

Li

Gdy
niewf
bardz

Zc zaś $\frac{2}{3}$ rownie są $\frac{1}{6} + \frac{1}{3} + \frac{1}{6}$ dowieść tego do-
wodnie można przez *Axyoma II*. Bo przez *Propo-
zycyą VII*, tego *Rozdziału* ten ułamek liczby łama-
ney $\frac{1}{3} + \frac{1}{6}$, do iedney zredukowawszy Frakcyi czyni
 $\frac{1}{24}$. A zaty $\frac{2}{3} = \frac{1}{6} + \frac{1}{24}$, a przez *Axyoma III*, y
przez *Przełtrogę I*, *Propozycyi III*, $\frac{2}{3} = \frac{1}{24} + \frac{1}{24}$, to
ieft przez *Prop. VIII*, tego *Rozd.* $\frac{2}{3} = \frac{1}{6}$. Nako-
niec przez *Prop. II*, zredukowawszy Frakcyą $\frac{1}{6}$ na
najmnieysze terminy $\frac{2}{3} = \frac{2}{3}$.

Przełtroga. Z *tey Propozycyi* uczemy się do-
ehodzić ceny liczb łamanych, przez zredukowa-
nie ich na części nam wiadome. Tak chcąc wie-
dzieć, ile czynią $\frac{2}{3}$, trzy z ośmiu części dnia iedne-
go? redukuje tę Frakcyą do *Denominatora 24*, ile
godzin zamyka w sobie dzień naturalny. *Azmul-
typlikowawszy danego Denominatora 24*, przez 3
Numeratora daney Frakcyi, y produkt ztąd wyni-
kający 72, podzielimszy przez 8, *Denominatora*
teyże Frakcyi, mam inną nową Frakcyą $\frac{9}{24}$, pier-
wszey ze wszystkich rowną, przez *Axyoma II*, lecz
z ktorey, części owe dnia poznać, y wyrazić mogę
doskonale. Bo jeżeli $\frac{2}{3} = \frac{9}{24}$, toć trzy z ośmiu czę-
ści dnia iednego znaczy g godzin dziewięć.

PROPOZYCYA V.

*Liczbę Łamaną na Liczby Całkowite re-
dukować.*

Gdy *Licznik* nad *Mianownika* swojego więkzzy
ieft, Frakcyą taką (iako się wyżej rzekło) ieft
niewłaściwą, a przeto kiedy tego potrzeba będzie,
bardzo łatwo zamienimy, y zredukujemy ją na li-
czbę

czbę Całkowią, podzieliwszy Licznika iey, przez Mianownika, *Naprzykład* następuiącey Frakeyi $\frac{12}{3}$, podzieliwszy Licznika 12, przez Mianownika 3, wypada na liczbę całkowitą Wieloraz 4. Tak mając $\frac{6}{3}$, Złotego, mam Zi. 2. Bo $\frac{6}{3} = 2$.

Gdy zaś mianownik niepełna dzieli Licznika, reszta pozostała, od złożenia liczby całkowitey, kładzie się za Frakcyą z tymże samym Mianownikiem. Tak mając $\frac{10}{3}$ Złotego mam Złotych 3, y jedną ze trzech części czwartego Złotego, to jest groszy 10. Bo $\frac{10}{3} = 3\frac{1}{3}$.

Przetłoga. Z *tey Propozycyi uczemy się redukować, Monety, Wagi, y Miary, mnieysze na większe: tak $3\frac{2}{3}$ Groszy = Złotych 11, tak $\frac{168}{24}$ Godzin = Dni 7.*

PROPOZYCYA VI.

Liczbę Całkowią na Liczbę Łamaną do jakiegokolwiek danego Denominatora redukować.

Damay naprzykład 3 aby ie redukować na liczbę łamaną, ktorey Denominatorem ma być 7. Rozmnoż daną liczbę całkowitą 3 przez danego Denominatora 7, a produkt 21 napisz za Licznika temuż Denominatorowi, masz Frakcyą $\frac{21}{7}$ równą we wszystkim danej liczbie całkowitey 3, albowiem 21 podzieliwszy przez 7, wroci się nazad 3. Tak chcąc 3 Złote zredukować do Denominatora 30, multiplikuję 30 X 3, y mam Frakcyą $\frac{90}{30}$ to jest groszy 90 = Złotych 3.

Przetłoga. I. *Toż samo czyn, redukując liczbę całkowitą, y przyłączając do Frakeyi danej.*

ney
do $\frac{2}{3}$.
mina
Add
8, kt
nomi
= 2 t

wśy
quali
pomm
Multi
będz

duko
se, z
y Mi
Tale
Złot
prze
typla

Ula

C

wać,
rych
Frac
Liczb

ney. *Naprzykład redukując, y przyłączając 2 do $\frac{2}{3}$. Rozmnożymyśy, albowiem 2 przez 3 Denominatora daney Frakcyi, produkt 6, złącz przez Addycyą z 2, Licznikiem daney Frakcyi, y masz 8, ktore napisz za Licznika temuż samemu Denominatorowi 3, będzieś miał nową Frakcyą $\frac{8}{3}$ = $2\frac{2}{3}$.*

Przeſtroga II. Liczbie całkowitey podłożywszy za Mianownika 1, staie się niby Frakcyą quasi Fractio, tak $\frac{6}{1} = 6$, $\frac{8}{1} = 8$. Proſzę to dobrze pomnieć do następujących Propozycyi, gdzie o Multyplikacyi, y Dywizyi liczb łamanych mowić będziemy.

Przeſtroga III. Ztey Propozycyi, uczemy się redukować Monety, Wagi y Miary więkſze na mnieyſze, zmultyplikowawſzy ie, przez Monety, Wagi, y Miary mnieyſze, ktore w ſobie zamykają. Tak Talerow bitych 15, zmultyplikowawſzy przez 8, mam Złotyeh 120. Cetnarow 5, zmultyplikowawſzy przez 160, mam funtow 800. Gradusow 7 zmultyplikowawſzy przez 15, mam mil Niemieckich 105.

PROPOZYCYA VII.

Ułamki Liczby Łamaney na iedną proſtą Frakcyą zredukować.

Chcąc ułamek liczby łamaney, do iedneyże Frakcyi, z Frakcyą ktorey ieſt ułamkiem redukować, *naprzykład z tych dwoch Frakcyi $\frac{1}{2}$ | $\frac{2}{3}$, z ktorych pierwsza ieſt ułamkiem drugiej, chcąc iedną Frakcyą zrobić; multyplikuy oſobno między sobą Licznikow 1 X 2, y oſobno Mianownikow 2 X 3, produkta*

dukta z nich wypadające 2, y 6, będą nowym Licznikiem, y Mianownikiem, to jest produkt z Licznikow $1 \times 2 = 2$, będzie nowym Licznikiem, produkt z Mianownikow $2 \times 3 = 6$, będzie nowym Mianownikiem Frakcyi $\frac{2}{6}$ rowney we wszystkim dancy Frakcyi ziey ułamkiem $\frac{1}{2} \mid \frac{2}{3}$.

Obiaśniam to następującym przykładem. Mając *naprzykład* $\frac{1}{2} \mid \frac{2}{3}$ iednego Złotego, to jest przez Punkt IV, grószy 10, toż samo jest, iak gdybym miał $\frac{2}{3}$ tegoż samego Złotego. Bó Frakcyą $\frac{2}{3}$, przez największą powszechną miarę 2, do najmniejszych terminow zredukowana przez Prop. II, czyni $\frac{1}{3}$ iednego Złotego, to jest też same gr. 10, a zatyim $\frac{1}{2} \mid \frac{2}{3} = \frac{2}{6} = \frac{1}{3}$.

Toż samo czyn, kiedy ci więcej ułamkow iedney Frakcyi przyidzie na iedną Frakcyą zbiiać, *naprzykład* w następujących ułamkach liczby łamanej $\frac{3}{4} \mid \frac{2}{5} \mid \frac{1}{6}$, zmultiplikowawszy wszystkie między sobą Numeratory $3 \times 2 \times 1 = 6$, y wszystkie Denominatory $4 \times 5 \times 6 = 120$, masz z tych wszystkich iedną Frakcyą $\frac{6}{120}$ danym ułamkiem Frakcyi, we wszystkim równą.

PROPOZYCYA VIII.

Liczby Łamane dodawać.

Jeżeli liczby łamane do znieśienia dane, mają iednakożego Mianownika, doday razem wszystkie Liczniki, a napisawszy ie nad tymże samym Mianownikiem, Addycyą zakończysz. Chcąc *naprzykład* dodać $\frac{1}{30} \mid \frac{2}{30} \mid \frac{1}{30} \mid \frac{1}{30}$ iednego Złotego, znoszą same Liczniki $1 \mid 2 \mid 1 \mid 1$, y Summę z nich zebra-

zebrańa 42 kładę za nowego Licznika danemu Mianownikowi 30, y mam Frakcyę $\frac{42}{30} = 1 \frac{12}{30}$, to iest: $\frac{1}{30} + \frac{2}{30} + \frac{5}{30} + \frac{1}{30} = \frac{42}{30} = 1 \frac{12}{30}$, to iest groszy 1, a 20, a 5, a 16, czynią groszy 42 = Zł. 1, y gr. 12.

Jeżeli zaś liczby łamane dane do znieśienia, różnych Mianownikow mają, te zredukowawszy, naprzód do jednego Mianownika, przez *Propozycyę III*, zbierz potym, sposobem wżwyż wyrażonym.

Jeżeli nakoniec, liczby Całkowite z łamanemi przydzie razem dodawać, tedy znieś ośobno liczby Całkowite, toż liczby łamane, tak dodając Złotych $3 \frac{2}{3}$, y Złotych $9 \frac{1}{3} = 12 \frac{2}{3} = 13$.

PROPOZYCYA IX.

Liczby Łamane odciągać.

Kiedy Frakcyę dane mają jednego Denominatora, odciągnij Licznika mniejszego, od większego, a pod resztę, położywszy Denominatora onychże, Subtrakcyę zakończysz. *Naprzykład* $\frac{5}{7} - \frac{2}{7} = \frac{3}{7}$. Tak od $\frac{20}{30}$ jednego Złotego, to iest, od groszy 20, odciągnawszy $\frac{15}{30}$, to iest groszy 15, zostacie mi się $\frac{5}{30}$, to iest groszy 5, albowiem $\frac{20}{30} - \frac{15}{30} = \frac{5}{30}$.

Kiedy Frakcyę dane do odciągnięcia, odmiennych Denominatorow mają, redukuy je wprzód do jednego Denominatora, toż sposobem wżwyż wyrażonym mnieyszą od większey odciągnij.

Kiedy nakoniec, dana będzie Frakcyę do odciągnięcia icy od liczby całkowitey, redukuy wprzód liczbę całkowitą na Frakcyę, ktoraby z daną Frakcyę jednego Denominatora miała, przez *Prop. III*, a potym czyn, iako się wyżej powiedziało. *Chcąc naprzy-*

przykład odciągnąć $\frac{2}{3}$ od 4, zmnożywszy 4 przez 3 Denominatora danej Frakcyi, mam Frakcyę z tymże samym Denominatorem $\frac{12}{3}$, od ktorey odciągnąwszy $\frac{2}{3}$ zostaje mi się $\frac{10}{3}$, to jest: $\frac{12}{3} - \frac{2}{3} = \frac{10}{3} = 3 \frac{1}{3}$, przez Prop. V. Podobnymże sposobem chcąc odciągnąć $2 \frac{1}{4}$, od $5 \frac{1}{2}$, to jest: $\frac{9}{2}$ od $\frac{11}{2}$, redukuy te dwie Frakcye do iednego Denominatora, przez Propozycyę III, a będziesz miał $\frac{9}{4}$ y $\frac{22}{4}$, a zatyż $\frac{22}{4} - \frac{9}{4} = \frac{13}{4} = 3 \frac{1}{4}$ przez Propozycyę V.

Kiedy na koniec dana do odciągnięcia frakcyę, mnieysza jest od Frakcyi przyległej liczbie całkowitey, od ktorey się ma odciągać, albowi też gdy frakcyę od liczby całkowitey odciągać przydzie, w ten czas wprzód iedno z liczby całkowitey większey wzięte, reduknie się do frakcyi sobie przyległej, tak: gdy $3 \frac{1}{3}$ odciągnąć przychodzi od $6 \frac{1}{4}$ uymnie wprzód z liczby większey iedno, y reduknie go do frakcyi przyległej y mam $5 \frac{1}{4}$ toż dopiero frakcye do iednego Mianownika zredukowawszy $\frac{8}{4}$ y $\frac{15}{4}$ a pierwszą od drugicy odciągnąwszy zostaje się $\frac{7}{4}$. Potym liczbę całkowitą 3 odciągnąwszy od 5 zostana 2 a tak cała przewyszka (Differentia) ktorey szukasz między danemi liczbami wyniesie $2 \frac{7}{4}$. Podobnież ażeby od 4 odciągnąć $\frac{2}{3}$, z 4 zrob $3 \frac{1}{3}$ od ktorych odciągnąwszy $\frac{2}{3}$ masz resztę $3 \frac{1}{3}$.

Przeztroga. Pomnieć mocno proszę, że do zabrania, y odciągnięcia a liczb łamanych potrzeba zawsze, aby te iedneg o Denominatora miały.

PROPOZYCYA X.

Litzy Łamane mnyplikować.

Jeżeli mnyplikować przydzie Frakcyą przez Frakcyą, zmnyplikowawszy osobno Licznikow, y osobno Mianownikow między sobą, Mnyplikacyą zakonczyfz. Tak mnyplikując $\frac{2}{3}$ przez $\frac{2}{5}$ rozmnożywszy osobno między sobą, y Numeratory $2 \times 2 = 4$, y Denominatory $3 \times 5 = 15$, wynika ci produkt $\frac{4}{15}$, tak $\frac{2}{3} \times \frac{2}{5} = \frac{4}{15}$.

Jeżeli zaś mnożyć potrzeba będzie liczbę całkowitą przez Frakcyą, lub Frakcyą przez liczbę całkowitą, w ten czas liczbie całkowitey podłoż za Denominatora 1, przez *Propozycyą VI.* Toż czyni sposobem poprzedzającym, mnyplikując *naprzykład* $\frac{2}{3}$ przez 7, naprzod pod 7 liczbą całkowitą, podłoż za Denominatora 1, będziesz miał zatym $\frac{2}{3} \times \frac{7}{1} = \frac{14}{3} = 4 \frac{2}{3}$.

Jeżeli nakoniec iedna z liczb łamanych do rozmnożenia danych, będzie miała przyłączoną liczbę całkowitą, tedy redukuy wprzod liczbę całkowitą do Denominatora, Frakcyi przyległej, przez *Prop. VI.* Tak gdy chcę mnyplikować $2 \frac{1}{3}$ przez 6, redukuię naprzod 2 do Denominatora Frakcyi przyległej $\frac{1}{3}$, stanie się $2 \frac{2}{3}$; a pod 6 położywszy za Denominatora 1, mam $2 \frac{2}{3} \times \frac{6}{1} = \frac{16}{1} = 16$. Toż czyni, kiedy obydwom Frakcyom do mnożenia danym przyległe będą liczby całkowite.

Pokażmy to w Przykładzie. Kupiuję Sukna $15 \frac{2}{3}$ łokci piętnaście, y ćwierć trzy, łokcie po 7 $\frac{2}{3}$ po Ziorych siedm y groszy 20, pytam, wiele powinienem zapłacić?   F2   Re-

Redukuję naprzód liczby całkowite do przyległych im Frakcyi, to jest $15 \frac{1}{4} = \frac{61}{4}$, $7 \frac{2}{3} = \frac{23}{3}$. Toż zmnożywszy między sobą te Frakcyje $\frac{61}{4} \times \frac{23}{3} = \frac{1403}{12} = 120 \frac{1}{4}$ to jest: za 15 łokci Sukna, y ćwierci 3, płacąc łokieć po 7 Zł. y po gro. 20, dam Zł. 120, y trzy ze czterech części jednego Złotego, to jest groszy blisko 23.

Demonstracya, czyli dowodne okazanie Reguł podanych na Multyplikacyą liczb łamanych.

Multyplikować Frakcyą A, przez Frakcyą B, nie innego nie jest, tylko wynaleść za Produkt Frakcyą C, ktoraby się tyle razy mieściła w Frakcyi mnożney B, ile razy Frakcyja A, za Multyplikatora dana mieści się w iednym, *in unitate*. A że w tym razie, iako Frakcyja C, dwa razy mieści się w Frakcyi B, tak Frakcyja A, dwa razy mieści się w iednym, *in unitate*, zaczym Frakcyja C, jest Produkt Frakcyi B, z multiplykowany przez Frakcyą A.

A. B. C.

$$\frac{1}{2} \times \frac{2}{5} = \frac{2}{10}$$

Ztąd każdy, przyczyny doysć może dla czego z multiplykacyi liczb łamanych A, y B, Produkt C, wynikający, mniejszy jest, od Frakcyi, ktore między sobą mnożę, bo że iedno i tak się ma do Frakcyi A, iak się ma Frakcyja B, do Frakcyi C, przez Prop. V. Rozdziału I, o Multyplikacyi, a iedno i większe jest nad Frakcyą A, tedy y Frakcyja B, większa bydz powinna nad Frakcyą C; a zatym, y Produkt przez Frakcyą C, wyrażony powinien bydz mniejszy.

Prze-

piekn
jest
dney
mnie
Tak
kcy
Prod
Frak
wamy
 $\frac{2}{10}$
tę z
nia
przyl
czas
tę do
nown
mnoż
plikuj
dany
dukui
mam
czbę
typlik
zupeli
Doświ
liczby
kowitz
32000

Przeestroga I. *Mułytyplikacya liczb łamanych pięknie także odprawuie się przez Dywizyą, to iest dzieląc na Krzyż Mianownika Frakcyi iedney przez Licznika Frakcyi drugiey, y wzaiemnie (byle tylko bez reszty dzielić się mogły.) Tak chcąc mułytyplikować następuiące dwie Frakcye $\frac{2}{3} \times \frac{10}{10}$, podziel y przez 3, a 10, przez 2, maś Produkt danych Frakcyi $\frac{2}{3}$. Wszakże te dwie Frakcye, podanym wryż sposobem zmulytylikowawszy, tenże sam Produkt wypadnie. Bo $\frac{2}{3} \times \frac{10}{10} = \frac{20}{30} = \frac{2}{3}$ przez Prop. II.*

Przeestroga II. *Jeżeli przez liczbę całkowitą z przyległą Frakcyą, będzie dana do mnożenia liczba całkowita taka, którą Mianownik przyległej Frakcyi spełna podzielić może, w ten czas biegli Rachmistrze naprzod liczbę całkowitą do przyległej Frakcyi redukuią, a przez Mianownika, podzieliwszy liczbę całkowitą daną do mnożenia, przez wypadaiący Wieloraz, mułytyplikuią całego Numeratora, y maią produkt liczb danych. Tak $38\frac{2}{3}$ mułytyplikuiąc przez 18, redukuię naprzod 38 do przyległej Frakcyi $\frac{2}{3}$, y mam $11\frac{6}{3}$ a przez Mianownika 3 podzieliwszy liczbę daną 18, mam Wieloraz 6 przez który zmulytyplikowawszy Numeratora 116, mam produkt zupełny liczb danych 696; $38\frac{2}{3} \times 18 = 696$. Doświadczyśz tego, mułytyplikuiąc też same dane liczby ordynarynym sposobem.*

Przeestroga III. *Jeżeli zaś przez liczbę całkowitą przyidzie mułytyplikować Frakcyą np. $32000 \times \frac{2}{3}$, tedy podzieliwszy wprzod 32000*

przez 5, Wieloraz 6400 *multyplikuy* potem przez 6.

PROPOZYCYA XI.

Liczy Łamane dzielić.

Gdy terminy Frakcyi za Dzielnika danej, spełna dzielą terminy Frakcyi podzielney, w ten czas nowy Licznik, y Mianownik, ktore z tey Dywizyi wynikną, będą Wielorazem danej Frakcyi. Tak dzieląc Frakcyą $\frac{4}{3}$ przez $\frac{2}{3}$ podzieliwszy 4 przez 2, a 9 przez 3 masz Frakcyą nową $\frac{2}{3}$, ktora jest Wielorazem danych Frakcyi. Podobnie, gdy Mianownik u oboicy Frakcyi będzie jednakowy podzieli Licznika, przez Licznika, a Mianownika zmaszawszy, masz Wieloraz potrzebny. Tak dzieląc $\frac{6}{7}$ przez $\frac{2}{7}$, podzieliwszy 6 przez 2, wypadnie ci Wieloraz 3.

Gdy zaś terminy Frakcyi za Dzielnika wziętey, nie dzielą spełna terminow Frakcyi podzielney, w ten czas Frakcyą, ktora jest Dzielnikiem obroc wśpak, to jest kładąc Numeratora na miejscu Denominatora, a Denominatora na miejscu Numeratora, potym, y Numeratory, y Denominatory tak położone z *multyplikowawszy* osobno między sobą, *Produkt* ztąd wypadający będzie Wielorazem Frakcyi danej. Tak chcąc podzielić $\frac{2}{3}$ przez $\frac{1}{3}$, obracam wśpak Frakcyą za Dzielnika daną, y mam $\frac{3}{2}$ $\frac{2}{3}$ ktore z *multyplikowawszy*, mam Wieloraz $\frac{4}{3}$, to jest: $\frac{2}{3}$ podzielone przez $\frac{1}{3}$ jest $= \frac{4}{3} = 1 \frac{1}{3}$.

Przyczyna, dla ktorey w tym razie Frakcyą za Dzielnika dana wśpak się obraca, jest ta, iż dane Frakcye potrzeba było wprzod do jednego Mianownika re-

ka re
drug
dziei
obro

Całk
nator
Tym
plik
 $\frac{1}{3}$ dzi
przez
trzeb
liczbi
cić.

dwie
wityc
wite
piero
nych
wawf
 $\frac{1}{7}$ X
bnie
 $\frac{4}{3}$ X

keyą
powin
nik B
zyi w
razie,
dziela

ka redukować, a dopiero Licznika jednego przez drugiego podzielić. Co wszystko przez skrocenie dzieie się, kiedy Frakcyą za Dzielnika daną wśpak obrocimy.

Ile razy przyidzie dzielić Frakcyą przez liczbę Całkowitą, dosyć będzie z moltiplikować Denominatora danej Frakcyi, przez daną liczbę Całkowitą. Tym sposobem chcąc podzielić $\frac{1}{2}$ przez 2, z moltiplikowawszy 5×2 , mam Wieloraz $\frac{1}{10}$. Podobnie $\frac{1}{3}$ dzieląc przez 5 wypadnie $= \frac{1}{15}$. Dzieie się to przez skrocenie Operacyi. Gdyż w tym razie potrzeba było naprzód podłożyć 1 za Denominatora liczbie Całkowitej, toż Frakcyą owę wśpak obrocic.

Kiedy Dzielnik, lub liczba podzielna, lub obydwie razem, składają się z liczb samanych, y całkowitych, w ten czas potrzeba wprzod, liczby całkowite do przyłączonych Frakcyi redukować, a dopiero czynić Dywizyą według nauk wzwyż podanych. Tak mając dzielić $24 \frac{1}{2}$ przez $\frac{2}{3}$, zredukowawszy liczby całkowite do przyległej Frakcyi, mam $12 \frac{1}{2} \times \frac{3}{2} = \frac{36 \frac{3}{2}}{2} = 36 \frac{3}{4}$ przez Prop. VI. Podobnie chcąc podzielić $15 \frac{1}{3}$ przez $12 \frac{1}{2}$ mam $\frac{45 \frac{1}{3}}{3} \times \frac{2}{2} = \frac{90 \frac{2}{3}}{6} = 15 \frac{4}{9}$.

Demonstracya. Podzielić Frakcyą A, przez Frakcyą B, jest wynaleść Wieloraz C, do ktorego 1 tę powinno mieć proporcycą, iaką ma proporcycą Dzielnik B, do liczby podzielney A, podług Reguł Dywizyi w Propozycyi VI. Rozdziale I. Lecz że w tym razie, 1 tak się ma do Frakcyi C, iak się ma Frakcyą dzielącą B, do Frakcyi podzielney A, jedno albo

wiem tak się ma do Frakcyi C, iak się ma Denominator teyże Frakcyi 2, do swego Numeratora przez *Axyoma III*. A Frakcyę B, do Frakcyi A, tak się ma, iak 3 do 4. Gdyż zredukowawszy te dwie Frakcyę A y B do iednego Denominatora, przez *Prop. III*, masz Frakcyę M, y N, Frakcyom A, y B, ze wszystkim rowne, te zaś dla iednakowego Denominatora, tę mają do siebie proporcję, iak 3 do 4, a zatem i tak się ma do Frakcyi C, iak się ma B, do A, przeto Frakcyę C, iest Wieloraz Frakcyi A y B, do podzielenia danych.

B. A. C.

$$\frac{1}{2} \text{ od } \frac{2}{3} = \frac{4}{3}$$

M. N.

$$\frac{3}{8} \quad \frac{4}{8}$$

$$1. \frac{4}{3} :: 3. 4.$$

Z poprzedzającej Demonstracyi doydzieisz łatwo przyczyny, dla ktorey przy Dywizyi liczb łamanych, Wieloraz wypada większy, nad liczbę do podzielenia daną, co się w ten czas przytrafia, kiedy Frakcyę dzielącą mnieyszą iest nad iedno całkowite. Bo ponieważ Dzielnik tak się ma do liczby podzielney, iak się ma iedno do Wieloraza; zamieniwszy tę Proporcję, Dzielnik tak się będzie miał do iednego, iak liczba podzielna do Wieloraza. A że Dzielnik iest mnieyszy od iednego całkowitego, za czym, y liczba podzielna, od Wieloraza mnieysza bydź powinna.

Przeostrga. Gdy przez liczbę całkowitą, przydziecie dzielić daną liczbę całkowitą z przyłączoną Frakcyą naprzykład $634 \frac{2}{3}$ przez 5, biegli Rachmistrze dzielą naprzod liczbę całkowitą

wit
prz
zna
tey
do p
Fra
kie
raz
prz
do p

ścia
ludz
kow
łam
nia,
na k

360
w sz
z ty
każ
1 gu
 $\frac{2}{3}$
1, m
tym
częś
raza
obw
777
360

mitą

witą przez liczbę całkowitą, bez względu na przyległą Frakcyą, to jest 634 przez 5, ażeby znaleźli Wieloraz 126. Resztę jeżeli iaka od tey Dywizyi pozostała, iakie tu są 4, redukują do przyległej Frakcyi $\frac{2}{3}$, y mają $4 \times \frac{2}{3} = 1\frac{1}{3}$. Tę Frakcyą dzielą przez 5 sposobem w trzecim punkcie tey Propozycyi wyrażonym y mają Wieloraz $\frac{1}{15}$, który do Wieloraza liczb całkowitych przez znak Addycyi † przydamy, mają liczby do podzielenia daney, cały Wieloraz ten $126\frac{1}{15}$.

Ponieważ zaś w różnych Matematyki częściach, a ogółem w handlach zachodzących między ludźmi, różne gatunki miar bywają zażywane; Takowych więc miar różne części, tyleż różnych liczby łamaney gatunkow rodzą. Dla których ustatwienia, kładą się tu rozmaite miary z swemi częściami, na ktore powszechnym wzięciem są podzielone.

I. Obwód koła u Matematyków dzieli się na 360 równych części to jest gradusow. Każdy zaś w szczególności gradus na 60 minut pierwszych a z tych każda, ma 60 drugich; z których znowu każda z osobna 60 minut trzecich y tak daley. Zkąd 1 gradus jest $\frac{1}{360}$. 10 gradusow $\frac{10}{360}$. 20 gradusow $\frac{20}{360}$, części obwodu kołowego. Tudzież minuta 1, minut 15, są $\frac{1}{360}$ $\frac{15}{360}$, części iednego gradusu. Potym 1 minuta druga, 10 minut drugich, są $\frac{1}{360}$ $\frac{10}{360}$ części, minuty pierwszey. Dla krotkości tak się wyrażają 1° , 10° , 20° , $1'$, $15'$, $1''$, $10''$, a tak obwód koła zamyka w sobie 360° $1296000''$ $7770000'''$: Każdy zaś gradus ma w sobie $60'$ $3600''$ $216000'''$ &c.

II. Czas dzieli się na dni, dzień każdy na 24 części równych, czyli godzin. Godzina na 60 minut pierwszych, Minuta każda na 60 minut drugich &c. Więc następujący *np.* przeciąg czasu: godzin 10. Minut pierwszych 17 drugich 44: równy jest $\frac{10}{24}$ Dnia $\dagger \frac{17}{20}$ części godziny $\dagger \frac{44}{60}$ części minuty pierwszej. Co wszystko więc tym u Matematyków zwyczajem tak pośpolicie wyraża się 10 godzin 17' 44" Dzień więc każdy zamyka w sobie godzin 24, 1440' 86400", 5184000" Godzina zaś ma w sobie 60', 3600", 216000", a jedna minuta pierwsza 3600".

III. Odległość na ziemi mierza się sążniami (*Hexapedis*) Sążień zamyka w sobie 6 stop, stopa 12 calow; Cal 12 linii, Linia 12 punktow więc mieysca odległość na sążni 1 stop 2 calow 4 Linii 6 y punktow 3, wyrazić się może pisząc sposobem następującym: 4 sążnie $\dagger \frac{2}{3}$ sążnia $\dagger \frac{4}{12}$ stopy $\dagger \frac{6}{12}$ cala $\dagger \frac{3}{12}$ Linii. Sążień ma w sobie calow 72 Linii 864 punktow 10368. Stopa ma Linii 144 punktow 1728. Cal ma punktow 144.

IV. Do mierzenia zboż y innych sypalnych rzeczy pośpolicie zażywamy Korca, który jest 28 częścią Łasztu. Łaszt tedy ma w sobie Korcy 28 Korzec garcy Królewskich sprawiedliwych 32.

V. Co do Monet, w Kraiu naszym moneta ordynaryjna jest Złoty, ten ma w sobie groszy srebrnych 4, a każdy grosz takowy składa się z groszy miedzianych 7 y $\frac{1}{2}$, grosz zaś miedziany ma w sobie szelągow 3. Na jeden Czerwony Złoty idzie Zł, 16 y groszy srebrnych 3.

VI. Rzeczy na Wagę idące naywięcej miar-
 kuią się z funta. Funę dzieli się na uncyi 16, un-
 cya każda na Łotow 2. Łot na drachm 4, dra-
 chma na skrupułow 3. Skrupułow na granow 24.
 Granu każdego waga wychodzi na wagę iednego
 ziarna pszenicznego. Kamień Warszawski mieści
 w sobie funtow 36, a Krolowiecki y Litewski fun-
 tow nasych 40. Cetnar ma funtow 100. Więc
 waga od funtow 15 Uncyi 4 Drachm 7 y gran 60
 może się wyrazić w sposob następujący. Funtow
 $5 \frac{1}{2}$ funta $\frac{1}{2}$ Uncyi $\frac{1}{2}$ Drachmy. Funt te-
 dy ieden ma w sobie łotow 32 Drachm 128 skru-
 pułow 384. Granow 2916, Uncya ma w sobie
 granow 576. Łot ma granow 288.

VII. Wzwyż specyfikowane różnych rzeczy
 miary y tychże miar części procz wiadomości ich
 która wielce jest potrzebna, na to ieszcze zdadzą się:
 iż ilości każdej rzeczy terminami mniey znaiome-
 mi wyrażoney, doysć będziemy mogli zupełnie,
 zredukowawszy też terminy na części pewne, y nam
 wiadome przez *Propozycyę IV, tego Rozdziału*. Tak
np. chcąc poznać, ile gradusow czynią $\frac{2}{3}$ części ob-
 wodu Kołowego, redukuje tę frakcyą do Denomi-
 natora 360 y znajduie $\frac{2}{3} \cdot 360$. Tak $\frac{2}{3}$ części dnia
 zredukowane do Denominatora 24, czynią godzin
 $5 \frac{1}{2}$. Tak $\frac{1}{7}$ części sąznia zredukowawszy do
 Denominatora 72 czyni Calow 10 $\frac{1}{2}$ Linii 3, pun-
 ktow 3, &ccc. Tak $\frac{1}{4}$, korca zredukowawszy do
 Denominatora 32, czyni garcy 8. Tak $\frac{2}{3}$ części
 funta zredukowawszy do Denominatora 32 czyni
 Łotow 8. Tak $\frac{1}{3}$ Złotego zredukowawszy do De-
 nominatora 30 czynią groszy 6, &c. ROZ.

ROZDZIAŁ III.

O Liczbach Łamanych Dziesiętko-
wych. (De Fractionibus Dec-
imalibus.)

Definicje, czyli Opisanie
gruntowne.

DEFINICYA I. Liczby łamane dziesiętkowe są te, których Denominatory w Proporcji dziesiętkowej zaczynający się od iednego I, postępują, to jest: 1, 10, 100, 1000, 10000, &c. Tak imaginując sobie jaką miarę, *naprzykład stopę, łokieć, funt, albo linię prostą,* na dziesięć części równych podzieloną, gdy znowu każdą z tych pierwszych części na dziesięć innych części, a każdą z drugich, znowu na dziesięć innych nowych części podzieloną weźmiemy, y tak daley, ile się komu podoba, z podziału tego wynikają Frakcye dziesiętkowe, setne, tysięczne, sto tysięczne, &c. które inaczej zowią się części pierwsze, części drugie, trzecie, czwarte. *Prima, secunda, tertia, quarta, &c.* Dla rozegnuania ich kładą się nad niemi znaki liczbą Kościelną I, II, III, IV, V, a nad liczbami Całkowitemi kładą się Cyfry 0. Tak następująca Frakcyja dziesiętkowa

0	I	II	III	IV
5	8	6	4	2

znaczy pięć rzeczy takich Całkowitych, *np.* pięć stop, y ośm pierwszych, sześć drugich, cztery trzecich, dwie czwartych części, szóstey stopy. Lubo

dofyć

dofyć ieſt nad oſtarnią figurą znak położyć, a liczby całkowite punktem przy początku odſtrychnąć, tak

IV

napr. 5, 8 6 4 2, która Frakcyja toż ſamo znaczy, iak gdybym napisał:

$$5 + \frac{8}{10} + \frac{6}{100} + \frac{4}{1000} + \frac{2}{10000} = \frac{58642}{10000}$$

Szczegulnie tedy dla wygody, y dla skrócenia trudności zachodzącey w rachunkach, dziesiątkowe te Frakcyje piſzą ſię nakształt liczb Całkowitych, bez Denominatora ſpoſobem wzwyż opifanym to ieſt:

IV

5. 8 6 4 2.

Przeſtrogą I. Kreſki tedy owe, czyli znaki dziesiątkowe, które ſię liczbą Kościelną nad numerami kładą, zaſtępują mieysce Denominatorow, tak w naſtępującey Frakcyi

I II III

5. 8 6 4

kreſka I znaczy Denominatora 10, kreſki II znaczą Denominatora 100, kreſki III znaczą Denominatora 1000 &c. właſnie iak gdyby Frakcyje owe ordynaryinie tak napisane były: $\frac{5}{10} \frac{8}{100} \frac{6}{1000}$

Przeſtrogą II. A zatym dziesiątkowe Frakcyje bardzo łatwo redukują ſię do iednego Denominatora, dodawſzy na końcu ich tyle Cyfer kreſkami dziesiątkowemi naznaczonych, ile potrzeba będzie. Tak gdy Frakcyją dziesiątkową

I

3, 5 chceſz redukować do części drugich, to ieſt do ſetnych, lub do części trzecich, to ieſt do tyſią-

ſią-

ściężnych, lub do części czwartych, to jest do dzie-
 śięć tyśiącznych, setne będziesz miał, przydamśy
 na końcu danej Frakcyi cyfrę z dwoma kreskami

II

tak: 3. 5 0; Tyśiączne będziesz miał, przyda-
 mśy na końcu danej Frakcyi dwie cyfry z trze-

III

ma kreskami nad ostatnią, tak: 3. 5 0 0, dzieśięć
 tyśiączne będziesz miał, przydamśy na końcu da-
 ney Frakcyi trzy cyfry z czterema kreskami nad

IV

ostatnią, tak: 3. 5 0 0 0. Bo w takowym razie
 cena danych Frakcyi, bynajmniey się nie odmie-
 nia, gdyż $5 = 50, 5 = 500, y$ tak daley.

I

II

III

Przestroga III. Jeżeli liczbie Całkowitey ile-
 kolwiek cyfer z znakami dziesiątkowemi dodaś,
 wewnątrzney walor bynajmniey się nie odmieni,

III

III

tak gdy do 3 dodaś 000 = 3. 000 walor trzech
 bynajmniey się nie odmienia, zaśże albowiem te
 3 znaczą trzy rzeczy iakie całkowite np. Złote.

III

Bo $3. 000 = \frac{3000}{1000} = 3.$

Przestroga IV. Przed Frakcyami dziesią-
 tkowemi, w których niemaś liczby całkowitey,
 kładzie się na początku cyfra 0, tak Frakcyą na-

I

stępująca $\frac{8}{10}$ pisze się 0, 8. Frakcyą $\frac{24}{100}$ pisze się

II

III

0, 24 Frakcyą $\frac{725}{1000}$ pisze się 0, 7 2 5, czym wa-
 loru swego bynajmniey nie odmieniaią.

DEFI-

DEFINICYA II. W Frakcyach dziesiątkowych, liczby zowią się tegoż samego gatunku, czyli tegoż samego stopnia, których też same są Denominatory, czyli też same kreski. Tak w następujących dwóch dziesiątkowych Frakcyach, pierwsze

I II III IV

I II III

0. 5 6 7 9, drugiey 0. 0 4 5 Frakcye 6 y 4, tudzież 7 y 5, zowią się jednego stopnia, gdyż nad obiema, jednakowe kreski, czyli tenże sam jest Denominator, tak właśnie, jak gdyby pierwsze Frakcye były $\frac{6}{100}$ y $\frac{4}{100}$, a drugie $\frac{7}{1000}$ y $\frac{5}{1000}$.

DEFINICYA III. Progressya dziesiątkowa przzerwana, *Progressio decimalis interrupta*, zowie się ta, w ktorey znajdują się naprzykład części tysięczne, ale części setnych, lub dziesiątkowych żadnych

I IV

niemasz, iako naprzykład 4. 2 5, gdzie części setnych, y tysięcznych niemasz. Mieysca atoli, na których te setne, y tysięczne części znajdowaćby się

I III III IV

powinny, spełniają się cyframi tak: 4. 2 0 0 5,

II V

V

podobnie 3. 5 7 = 3. 05007. Tudzież $\frac{5}{1000}$

III

IV

= 0. 00523 $\frac{45}{1000}$ = 3. 0045, zawsze bowiem tych Frakcyi, tenże sam jest walor, iako to już w Przewst. II y III powiedziało się.

PROPOZYCYA I.

Frakcye dziesiętkowe, dodawać, y odciągać.
Decimales addere, & subtrahere.

Frakcye dziesiętkowe, które masz zbierać, lub odciągać, tak *naprzód* ułożyć potrzeba, ażeby liczby z jednakowemi Denominatorami wzajemnie sobie korrespondowały, przez *Defin.* II, a jeżeli progressya między niemi będzie przerwana, iako w następującym *drugim Przykładzie*, tedy miejsca w niey próżne cyframi spełniają się, przez *Definicję* III. *Powtore.* Tak ułożywszy Frakcye, dodają się, lub odciągają sposobem o Addycyi, y Subtrakcyi w *Rozdziale* I przepisanym.

Przykłady Addycyi.

Przykład pierwszy.

		III
	3. 2 4 5	
Frakcye dane	II	
	7. 3 9	

		III
Summa	10. 6 3 5	

Przykład drugi.

		I III	III
	5. 2 7 = 5. 2 0 7		
Frakcye dane	I II	II	
	6. 4 5 = 6. 4 5		

		III	
Summa	II. 6 5 7		

Fundament całey tej Operacyi iest oczywisty.
Jeżeli albowiem Frakcye dziesiętkowe w *pierwszym*
Przy-

Przykładzie dane do iednego Denominatora zredukujemy przez Prop. II, będziemy mieć przez Prz. I, Frakcyą pierwszą taką $\frac{3245}{10000}$, a Frakcyą drugą taką $\frac{7390}{10000}$, które dodawszy razem będzie $\frac{3245}{10000} + \frac{7390}{10000}$

$= \frac{10635}{10000} = 10. 635$ przez Defn. I.

Przykłady Subtrakcyi

Przykład pierwszy.

Liczba więkfsza	4. 5 7 2 2
Liczba mnieysza	1. 2 9
	3. 2 8 2

Przykład drugi.

Liczba więkfsza	7. 4 2	=	7. 4 0 2
Liczba mnieysza	3 5	=	0. 0 3 5
	Reszta		7. 3 6 7

Fundament tey operacyi tenze sam jest, co Addycyi. Bo jeżeli w Przykładzie pierwszym, obydwie Frakcye do iednego Denominatora zredukuie przez Przeft. II, będzie przez Przeft. I, Frakcyą więkfszą $= \frac{4572}{10000}$, a Frakcyą drugą $= \frac{1290}{10000}$, a zatym Frakcyą mnieyszą odcignawszy od Frakcyi więkfszey, będzie $\frac{4572}{10000} - \frac{1290}{10000} = \frac{3282}{10000} = 3. 282$, przez Defn. I.

Przeſtroga. Chcąc od liczb całkowitych odciągnąć Frakcyę dziesiętkową, przyday do liczb całkowitych tyle cyfer, ile iest krefek nad ostatnią figurą, Frakcyi danej do odciągnięcia. Tak mając odciągnąć od 8 liczb całkowitych, trzy se-

tne, to iest 0. 03, doday do 8 dwie cyfry, a będzieś miał 8. 00 — 0. 03 = 7. 97.

PROPOZYCYA II.

Frakcyę dziesiętkową moltiplikować. Decimales multiplicare.

Frakcyę dziesiętkową moltiplikują się iak liczby całkowite, o których w *Prop. V, Rozdziale I*, nie mając żadnego względu na krefki nad figurami Frakcyi do moltiplikowania danych, położone. Lecz ażeby w produkcie można było odłączyć liczby całkowite od części dziesiętkowych, z tey przyczyny zbierają się krefki nad liczbami danymi do mnożenia położone, których Summa powinna się kłaść nad ostatnią figurą produktu, a odciąwszy w produkcie tyle figur od prawey ręki, ile iest krefek nad ostatnią, te które się z lewey ręki po tym odcięciu zostają, będą znaczyły liczby całkowite.

Przy-

Przykład pierwszy.

$$\begin{array}{r}
 \text{II} \\
 4 \cdot 05 \\
 \text{I} \\
 \underline{3 \cdot 2} \\
 810 \\
 \underline{1215} \\
 \text{III}
 \end{array}$$

Produkt I 2 9 6 0

Przykład drugi.

$$\begin{array}{r}
 \text{III} \\
 0.745 \\
 \text{II} \\
 \underline{42} \\
 1490 \\
 \underline{2980} \\
 \text{V}
 \end{array}$$

Produkt 0.31290

Przykład trzeci.

$$\begin{array}{r}
 \text{IV} \\
 0.000356 \\
 \text{IV} \\
 \underline{0.0048} \\
 2848 \\
 \underline{1424} \\
 \text{X}
 \end{array}$$

Produkt 0.0000017088

Sposob ten na moltiplicacyę Frakcyi dziesiątkowych podany przez się jest oczywisty, w pier-

wszym albowiem Przykładzie $4.05 = \frac{405}{100}$, a $3.2 = \frac{32}{10}$ przez *Defin. I*, a przez *Prop. X Rozdz. II*,

$\frac{405}{100} \times \frac{32}{10} = \frac{12960}{1000} = 12.960$ przez *Defin. I*, y *Przeft. I*.

Z tegoż pierwszego Przykładu rzecz oczywista jest, że tylko trzy figury dziesiątkowe od końca produktu odcina się, dla tego, iż w obydwu Frakcyach do moltiplikowania danych, trzy tylko kre-

dzieleniu liczb całkowitych w *Prop. VI Rozdziale I*, na rozeznanie zaś w Wielorazie liczb całkowitych od części dziesiętkowych, liczbę kresek będących w Dzielniku, odciągnij od liczby kresek będących w liczbie podzielnej, reszta pokazuje ile figur w Wielorazie od prawej ręki, na części dziesiętkowe odciągnąć potrzeba, ażeby je rozeznąć od liczb całkowitych. Jeżeli zaś w Wielorazie figur położonych mniej jest, tedy napoczątku dodają się cyfry; iako tego masz wizerunek w Przykładzie trzecim.

Przykład pierwszy.

$$\begin{array}{r} \text{II} \qquad \qquad \qquad \text{III} \\ 3 \mid 0.13563 \mid 4.521 \end{array}$$

Przykład drugi.

$$\begin{array}{r} \text{II} \qquad \qquad \qquad \text{III} \quad \text{I} \\ 5.24 \mid 18.864 \mid 3.6 \end{array}$$

Przykład trzeci.

$$\begin{array}{r} \text{III} \qquad \qquad \qquad \text{VIII} \qquad \qquad \qquad \text{V} \\ 27.589 \mid 0.35400000 \mid 0.01283 \end{array}$$

Operacyi tej w dzieleniu Frakcyi dziesiętkowych fundament jest niezawodny. Bo wzięwszy

na dowód *Przykład pierwszy.* Dzielnik 3 przez

Defin. I = $\frac{3}{100}$ a liczba do podzielenia dana 0.13563 = $\frac{13563}{100000}$, a zarym podług Reguł na dywizyę Frakcyi w *Rozdziale II* podanych, dzieląc Numeratora 13563, przez Numeratora 3, y Denominatora 100000, przez Denominatora 100, tak iak gdyby były liczby całkowite, masz za Wieloraz $\frac{4521}{1000}$ =

63

4.

III

4. 5 2 1 przez Defm. I, który Wieloraz tenże sam w Przykładzie pierwszym wypadł.

Przeztroga. Gdyby w Dzielniku, lub w liczbie podzielney progressya przerwana była, tedy spełnimszy wprzod wakujące miejsca cyframi, odpraw potym Dymizyą sposobem wzwyż podanym.

PROPOZYCYA IV.

Liczbę całkowitą lub liczbę łamaną na części dziesiątkowe redukować.

Daymy naprzod, że masz redukować na części np. dziesiątkowe, liczbę całkowitą 6 moltiplikuy 6X10, a pod produktem 60 napisawszy Denominatora 10, będziesz miał Frakcyą z danym Denomi-

^I
natorom $\frac{60}{10} = 6.0$ przez Defnicyą I. Podobnie redukując liczbę całkowitą 28 do części setnych,

^{II}
masz $28 \times 100 = \frac{2800}{100} = 28.00$.

Daymy powtore Frakcyą $\frac{3}{5}$ ażeby ją redukować na części tysięczne. Przez Licznika 3 moltiplikuy 1000, a produkt 3000 podziel przez Mianownika 5, Wieloraz 600 będzie Numeratorem nowej Frakcyi z Denominatorem 1000, $\frac{600}{1000}$ która jest daney Frakcyi we wszystkim równa, $\frac{3}{5} =$

^{III}
 $\frac{600}{1000} = 0.600$.

Podobnież czyni, chcąc redukować Frakcyą $\frac{3}{7}$ na części stotyściżne, to jest do Denominatora

100000,

100000, a będziesz miał Frakcyą $\frac{2}{7} > 0.42857$,

ale (*) < 0.42858 , to jest, że Frakcyą $\frac{3}{7}$ coś wię-
cey czyni, nad tę Frakcyą stotyścięzną 0.52857 , ale

mniey od tej Frakcyi stotyściężney 0.42858 , od
ktorey uchyla się przez brak Frakcyi $\frac{1}{100000}$. Ta-
bowiem Frakcyą dziesiątkową wynalezioną jest przez
najbliższe przychylenie się do danej Frakcyi $\frac{2}{7}$, y
w prawdziwych bez braku terminach żadną miarą
wyrażona bydź nie może, jako uważa wielki Filozof
Wolffiusz.

Przeſtroga. Zażycie tej Propozycyi wielce
potrzebne jest, iż to do podzielenia liczb, w kto-
rych po ostatnim odziagnieniu zostaje się cokol-
wiek, iż do wyciągania Scian. Bo w oboim tym
razie za pomocą tej Propozycyi, możesz mieć Fra-
kcyą dziesiątkową coraz bardziej a bardziej do
rzetelnych terminów Wieloraza, lub Sciany przy-
chylającą się. Fundament całej tej Operacyi nie-
zawodny masz z Reguły Proporcyi, bo wziąwszy
na przykład z drugiego Przykładu Frakcyą $\frac{2}{3} =$
 $\frac{600}{1000}$; $5.3 :: 1000.600$.

PROPOZYCYA V.

Części dziesiątkowe do jakiegokolwiek danego
Denominatora redukować.

Chcąc wiedzieć ile funtow Kamienia Warsza-
wskiego zamykają w sobie następujące Frak-
cyje

G 4

cye

(*) Znaki $>$ $<$ pierwszy $>$ bierze się u Matematykow
za znak więkzości, a drugi $<$ za znak mnieyzości.

III

cye dziesiątkowe 750? Ponieważ kamień jeden Warszawski dzieli się na funtów 32, idzie zatem, że dane Frakcye dziesiątkowe potrzeba redukować do Denominatora 32, a że przez *Definięą* I, części

III

dziesiątkowe 750 równe są następujący Frakcyi $\frac{750}{1000}$ z tej przyczyny multiplikuję Numeratora 750 przez danego świeżo Denominatora 32, to jest 750×32 , a produkt 23000 podzieliwszy przez 1000 Denominatora dziesiątkowego, mam

III

$\frac{23}{32}$, a zatem $750 = \frac{23}{32}$. Części tedy dziesiątkowe do zredukowania wżwyż dane, czynią dwadzieścia trzy, że trzydziestu dwóch części kamienia Warszawskiego, to jest: czynią funtów 23. W tej operacyi czyniemy ordynaryinie podług sposobu podanego w *Prop. IV Rozdz. II*, o redukowaniu Frakcyi do jakiegokolwiek danego Mianownika.

PROPOZYCYA VI.

Z Frakcyi dziesiątkowych Scianę Czworgranną,
y Szesciogranną wyciągnąć.

Sposob wyciągnięcia Scian Czworgrannych, lub Szesciogrannych, z liczb tak całkowitych, iako też, y z liczb samanych ordynaryinych podać się dostatecznie w *Rozdziale IV*. Na wyciągnięcie zaś Scian z Frakcyi dziesiątkowych Matematycy partykularne podają Reguły.

Regu-

*Reguły na wyciąganie Scian Czworogrannych
z Frakcyi dziesiątkowych.*

I. Jeżeli Frakcyja dziesiątkowa dana do wyciągnięcia z niey Sciany Kwadratowej, nad ostatnią swoją figurą ma kreszek do pary, iako w następującym *Przykładzie pierwszym*, tedy wyciąga się z niey Sciana Kwadratowa tak, iak z liczb całkowitych, przez *Prop. I Rozdz. IV*, a nad ostatnią wyciągnięney Sciany figurą kładzie się połowa kreszek, będących nad ostatnią figurą Frakcyi danej, do wyciągnięcia z niey Sciany Kwadratowej.

II. Jeżeli zaś kreski, nad ostatnią figurą danej Frakcyi są nieparzyste, iako w *Przykładzie drugim*, tedy za przydaniem iedney cyfry, zamienisz ie w parzyste, iako tu widzisz w tymże samym *Przykładzie*, a dopiero wyciągnąwszy z liczby owej Scianę Kwadratową ordynarynym sposobem, nad ostatnią iczy figurą napiszesz połowę kreszek owych parzystych, y operacyą zakończysz.

<i>Przykład pierwszy</i>	<i>Przykład drugi.</i>
<div style="display: flex; justify-content: space-around; font-size: small;"> II I </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; font-size: x-large;"> 23.04 4.8 </div>	<div style="display: flex; justify-content: space-around; font-size: small;"> III II </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; font-size: x-large;"> 22.500 4.74 </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; font-size: small; margin-top: 5px;"> IV </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; font-size: x-large; margin-top: 5px;"> 22.5000 </div>

*Reguły na wyciągnięcie Scian Sześciogrannych
z Frakcyi dziesiątkowych.*

I. Jeżeli kreski nad ostatnią figurą danej Frakcyi dziesiątkowej położone na trzy części spełna podzielić się mogą, iako w *Przykładzie pierwszym*

następującym, tedy wyciągnawszy z Frakcyi owey sposobem w *Prop. III Rozdz. IV* podanym, Scianę Sześciogranną, nad ostatnią iey figurą napisz trzecią część krefek leżących nad Frakcją daną do wyciągnięcia z niey Sciany Sześciogranney.

II. Jeżeli zaś krefek owych nad ostatnią figurą danej Frakcyi położonych na trzy części spełna rozciąć nie można, iako w *Pr. drugim*, tedy doday do owej Frakcyi tyle cyfer, ażeby kreski nad ostatnią z nich położone, mogły bydź rozcięte na trzy części spełna, toż z Frakcyi tym sposobem spełnionej, wyciągnawszy Scianę Sześciogranną, y nad ostatnią iey figurą napisawszy trzecią część krefek owych, operacją zakończysz.

<i>Przykład pierwszy</i>	<i>Przykład drugi.</i>
$\begin{array}{c} \text{III} \\ 1.728 \end{array} \bigg \begin{array}{c} \text{I} \\ 1.2 \end{array}$	$\begin{array}{c} \text{IV} \\ 26.2144 \\ \text{VI} \\ 26.214400 \end{array} \bigg \begin{array}{c} \text{II} \\ 2.97 \end{array}$

Demonstracja tej Operacji też sama iest, co, y wyższych. Bo zrobivszy Sześciogran z jednego 1, z kilku cyframi potroynemi, Scianę iego Sześciogranną będzie, toż samo iedno 1, z tylu cyframi, ile cyfer potroynych przydasz: tak $r^3 1000 = 10$, $r^3 1000000 = 100$. $r^3, 1000000000 = 1000$. Z tej przyczyny nad ostatnią figurą wyciągnięney Sciany Sześciogranney, kładzie się trzecia część krefek, które były nad ostatnią figurą Frakcyi danej; kreski albowiem owe są zamiast Denominatorow, iako się wyżej powiedziało.

Prze-

Przeſtroga I. Szymon Stewinus Frakcyi Dziesiętkowych wynalazca, pierwszy podał sposob do zażywania tychże Frakcyi zamiast liczb łamanych ordynaryjnych, y ten przemysł iego z wielką w Rachunkach Matematycznych wygodą jest wzięty, zwłaszcza że z Frakcyami tego rodzaju z daleko większą śnadnością, y tak właśnie iak z liczbami całkowitemi postępować sobie można. Następujący zaś po nim Matematycy Tacquet, Prestet, Reyneau, y Wolfiusz, przemysł ten wielce potrzebny obiasnili, utwierdzimszy go własnymi Demonstracyami, ktorých w Stewinie niedostawało.

Przeſtroga II. Nauka o Frakcyach dziesiętkowych przy początkach Algebry, która jest kluczem do całej Matematyki naywyborniejszym, dawana bydź zwykła. Z tym wszystkim dogadzając wygodzie tych, ktorzy Xiążki o Algebrze nie tak łatwo do ręki mieć mogą, szczególniejsze o Frakcyach dziesiętkowych Reguły krotko tu zebrałem, za ktorých pomocą z większą łatwością, dalszey Matematyki Reguły, poymą.

ROZDZIAŁ IV.

O wyciągnięciu Ścian z liczb danych, co się u Łacinników zowie
Extractio Radicum.

Kiedy się liczba iaka przez siebie samę multiplikuie, *naprzykład* 2×2 , Produkt 4, zowie się Kwadrat, czyli Czworgran, a liczba 2, z ktorey multiplikacyi kwadrat ten wynika, zowie się Ściana kwadratowa, *Radix Quadrati*, y znak iey jest ten, r albo r^2 . Jeżeli zaś kwadrat ow przez też samę Ścianę swoię znowu multiplikuie się, *naprzykład* 4×2 , produkt 8 ztąd wynikający, zowie się *Cubus*, Sześciogran, czyli kostka, wzdłuż, w sierz, y w głąb równo-boczna, a liczba przez którą kwadrat iey własny zmultiplikowawszy, mam sześciogran, zowie się Ściana Sześciogranna, *Radix Cubica*; y znak iey jest ten r^3 .

A jeżeli tenże sześciogran 8 przez też samę ścianę swoię, to jest przez 2 zmultiplikowany będzie, 8×2 , wypadnie inny produkt 16, a ten znowu zmultiplikowawszy przez 2, 16×2 , masz dalszy produkt 32, a y te 32 zmultiplikowawszy znowu przez pierwszą ścianę 2, 32×2 nastąpi inny nowy produkt 64.

Te wszystkie produkta, zaczawszy od wziętey na początku ściany, to jest: 2, 4, 8, 16, 32, 64 &c. pospolicie u Więku terażniejszego Matematyków nazywają się liczb godności, czyli stopnie *Dignitates seu potestates* to jest 2, czyli ściana, zowie się stopień pier-

pier
gi, L
gnit
quar
szost
tycy
stop
pień
czw
to C

wiś
inne
ścia
ciąg
3, 4
sob
Por

bie,
nar
gnit
wz
pni
gnit
kor
ter
 r^3
wy
Pie
sex

pier-

pierwszy, *Dignitas, vel potestas prima*, 4 stopień drugi, *Dignitas vel potestas secunda*, 8 stopień trzeci, *Dignitas vel potestas tertia*, 16 stopień czwarty *potestas quarta*, 32 stopień piąty, *potestas quinta*, 64 stopień szósty, *potestas sexta* &c. Dawniejsi zaś Matematycy, biorąc proporcją od figur Geometrycznych, stopień pierwszy nazywali *Latus*, to jest Ścianę, stopień drugi *Quadratum*, stopień trzeci *Cubus*, stopień czwarty *Quadrato quadratum*, stopień piąty *Quadrato Cubus* szósty *Cubo Cubus*.

Wiedzieć nad to potrzeba, że co się dotąd mówiło o liczbie 2, toż samo rozumieć się ma o każdej innej. Każda bowiem liczba obrana bydź może za ścianę *pro Radice* produktow wszystkich, które przez ciągnięną moltiplicacją z niey wypadają, iako to 3, 4, 5, 6, y tak daley, z których podobnymże sposobem, iak ze dwóch, godności, albo stopnie liczb, *Potestates*, porobione bydź mogą.

Ściany zaś owe obrane, względem samych siebie, są y pierwszym sobie stopniem, iakośmy wyżej namienili, y ścianami pierwszego stopnia, *prima Dignitatis, vel potestatis* mogą się nazywać. Wzięte względem kwadratu, zowią się ściany drugiego stopnia, *Radices secunde, seu secunda potestatis, aut Dignitatis* y znak ich iest r^2 . Wzięte względem kostki, zowią się ściany trzeciego stopnia, *Radices tertie Dignitatis, seu potestatis tertie*, a znak ich iest r^3 . Podobnym sposobem, wzięte względem co raz wyższych stopniow, nazywają się ściany czwartego, piątego, szóstego stopnia. *Radices, quarta, quinta, sexta potestatis*, których znaki są te r^4, r^5, r^6 &c.

Wycią-

Wyciągnąć tedy z liczby danej ścianę, nie innego nie jest tylko wynaleść liczbę taką, która przez siebie samę rozmnożona, liczbę zadaną czyni, albo czworgranową, jeżeli się raz przez siebie samę multiplikuje, albo sześciograną, jeżeli się przez siebie samę multiplikuje dwa razy, albo dalszego jakowego stopnia, kilka razy przez siebie zmultiplikowana.

Jeżeli liczba zadana, do wyciągnięcia z niej ściany kwadratowej, niewynosi więcej nad 100, a sześciogranney, niewynosi więcej nad 1000, ścianę jej czworgraną, lub sześciograną w następującej Tabliczce łatwo znaleźć można, gdyby zaś liczba zadana, nie była prawdziwy kwadrat, ni sześciogran, tedy brać się powinna ściana liczby najbliżey przychylającej się do liczby danej. Tak *naprzykład* chcąc dojsć z następującej Tabliczki, jaka jest ściana kwadratowa dwudziestu pięciu, szukam w drugiej kolumnie kwadratów, jeżeli tamże zadana liczba 25, specyfikuje się, y znajduję ją punktualnie w piątym rzędzie, y 5 w tymże samym rzędzie w pierwszej kolumnie położone; które to 5 są ścianą kwadratową 25, bo 5×5 , czynią 25. Chcę wiedzieć *powtore* jaka jest ściana sześciogranna siedmiudzięciąt? Szukam w trzeciej kolumnie sześciogranow, jeżeli tamże liczba 70 mieści się, którey że nieznajduję, biorę przeto liczbę najbliżey przychylającą się do niej, to jest 64; y mam ścianę jej sześciograną 4. Bo $4 \times 4 = 16$, znowu $16 \times 4 = 64$. Liczba zaś 70 rzetelney Ściany swoiey nie ma, *Radicem rationalem*, albo raczej nie ma Ściany takowej, któraby się liczbą

wyra-

wyraz
do 70
wać.

Tab

S

Z

N
P
zał po
pod pi
kując,
liczbę
dzie m
części

wyrazić mogła. Zaczym ścianą liczby, naybliżey do 70 przychylaiący się, potrzeba się kontentować.

Tablica Czworgranow, y Sześciogranow, aż do 10.

Sciany	Czworgranie	Sześciogranie
1	1	1
2	4	8
3	9	27
4	16	64
5	25	125
6	36	216
7	49	343
8	64	512
9	81	729
10	100	1000

PROPOZYCYA I.

Z Liczby danej Scianę Kwadratową wyciągnąć.

Naprzod Liczbę daną zaczynając od prawey ręki, podziel punktami, tak żeby pierwszy punkt leżał pod ostatnią figurą, drugi pod trzecią, trzeci pod piątą, y tak daley zawsze iedną figurę przeskakiując, następującą znacz punktem, tym sposobem liczbę daną podzieliłz na części, z których każda będzie miała w sobie, dwie figury, procz pierwizey części od lewey w ktorey często, iedna tylko figura

mie-

mieścić się będzie. Ile zaś będzie części w liczbie tym sposobem podzieloney; tyle powinno być numerow w ścianie wynalezioney.

Powtore Wziąwszy pierwszą część od lewey strony liczby danej, szukaj iey na Tabliczce czworgraniow, którą jeżeli tamże znaydziesz, bierz wypadającą iey ścianę, a jeżeli nie; tedy weś ścianę kwadratu naybliżey do tey liczby przychylającego się, y napisz ją na miejscu osobnym za pierwszą część ściany generalney.

Potrzenie. Ścianę tę znalezionej multiplykuy przez siebie samę, a czworgran z tey multiplykacyi wypadający, odciągnij od pierwszej części danej. Do reszty jeżeli się iaka zostaje, złoż drugą następującą część, dwie figur zawierającą z liczby danej; potym ścianę wynalezioną podwoiwszy, napisz ją za Dzielnika, tey drugiey części.

Poczwarte. Uważ ile razy Dzielnik z ściany podwoioney zrobiony brać się może w tey drugiey części, nie tykając atoli ostatniey iey figury punktem naznaczoney, a Wieloraz wypadający napisz za raz, y za drugą część Ściany generalney, y nakoncu Dzielnika.

Popiąte. Przez tę drugą dopiero wynalezioną część Ściany, multiplykuy całego Dzielnika, niepomniając nawet ostatniey dopiero tamże przydanej liczby, a produkt odciągnij od całej drugiey części, wziętey wraz z ostatnią figurą punktem naznaczoną. Do reszty pozostałej złoż następującą trzecią część liczby danej, także we dwóch figurach zawartą, którą znowu, nie tykając ostatniey figury

pun-

punktem naznaczoney, przez całą Scianę podwoioną dywiduy, a Wieloraz tak za trzecią część Sciany, iako, y nakońcu nowego Dzielnika napisz, toż przez tę trzecią część Sciany, Dzielnika całego wraz z przydaną liczbą zmultiplikowawszy, produkt odciągnij od całej trzeciej części liczby danej sposobem wyżej wyrażonym. A złożywszy następującą czwartą część liczby danej do pozostałej reszty, czyn we wszystkich tak, iako się o drugiej y trzeciej części powiedziało, aż dojdiesz do ostatniej części, z ktorey jeżeli się po ostatnim odciągnięciu nie niezostaie, znak jest, że liczba dana prawdziwy jest Czworogran, jeżeli się zaś zостаie, znać że liczba dana Kwadratowa nie jest, ani może mieć rzetelney Sciany swoiey, *Radicem rationalem*, to jest znać że nie może mieć takiej Sciany, ktoraby się liczbą wyrazić mogła. Wynaleziona zaś liczba, jest Scianą Kwadratu, naybliżey do danej liczby przychylającego się.

Jeżeli Sciana podwoiona, w części odciętey od liczby danej, y do reszty przyłożoney brać się nie może, tedy rownie iak w Dywizyi, do Sciany dodaie się cyfra, a znowu następująca część z liczby danej składa się, kiedy to bydź może &c. Także Sciana przez Dywizyą wynaleziona pomniejszyła się jednym, *hoc est, unitate*, gdy produkt zmultiplicacyi Sciany przez Dzielnika, y przydaną liczbę, wypadający, będzie większy nad liczbę od ktorey ma bydź odciągniony, co proszę dobrze pomnieć. Lecz ukażmy iuż w przykladzie podanych Reguł praktykę. Niechay tedy będzie dana liczba

186624, z ktorey Scianę Kwadratową, następującym sposobem wyciągam.

	Liczba dana	Sciana
	186624	432
Dzielnik	16	
drugiej części.	83	- 266
Dzielnik	249	
trzeciej części.	862	- 1724
		1724

Powiedziało się już wyżej, że z liczby danej Scianę Kwadratową wyciągnąć, nic innego nie jest, tylko wynaleść taką liczbę, z ktorej przez siebie samę zmnożywszy, Produkt wyniść powinien równy liczbie danej, żeby tedy w liczbie zadanej Scianę taką znaleźć, *Naprzód* daną liczbę 186624, wżwyż wyrażonym dzieląc sposobem, kładę pierwszy punkt pod 4, od prawey ręki, drugi pod 6, trzeci pod 8, a że tym sposobem liczbę daną na trzy podzieliłem części, dorozumiewam się, że y w Scianie z niey wyciągnioney, trzy figury zamykać się powinny. *Powtore* Biorę 18 pierwszą część liczby danej, ktorey, że w Tablicy Czworgraniow nieznayduię, biorę 16 naybliżey przychylające się do 18, a przy nich położoną Scianę 4, piszę za pier-

pierwszą część Sciany generalney. *Potrzenie.* Z tych
 4 pierwszej części Sciany generalney robię Kwa-
 drat, to jest $4 \times 4 = 16$, a Produkt odciągam od 18,
 pierwszej części liczby danej. *Poczwarcie.* Do 2,
 które się po tym odciągnięciu zostają, składam na-
 stępującą drugą część liczby danej, to jest 6^e, y
 mam 26^e, toż podwoiwszy wynalezioną Scianę 4,
 to jest $2 \times 4 = 8$, kładę ją za Dzielnika tej drugiey
 części, y uważam ile razy 8 mieści się w 26, (nie
 tykam ostatnich 6, punktem naznaczonych) a Wie-
 loraz 3, kładę y za drugą część Sciany, y przydaię
 go oraz na końcu Dzielnika 8. *Popiąte.* Przez tę
 część Sciany dopiero wynalezioną, to jest przez 3,
 multiplikuję całego z przydatkiem Dzielnika 83,
 a Produkt z tej multiplikacyi wynikający 249, od-
 ciągam od całej drugiey części liczby danej, to jest
 od 26^e. *Poszste.* Do 17 od tego odciągnięcia po-
 zostających, składam następującą ostatnią część liczby
 danej 24, y mam 1724, a podwoiwszy całą wy-
 nalezioną Scianę 43 X 2, produkt 86, piszę za Dziel-
 nika tej trzeciey części y uważam ile razy 86, brać
 mogę w 172, (bo y tu 4 punktem naznaczonych
 nie nie tykam) a Wieloraz 2, piszę oraz y za trze-
 cią część Sciany, y za ostatnią figurę Dzielnika. Toż
 przez te 2 ostatnią część Wieloraza, zmultiplikowa-
 wszy całego Dzielnika 862, produkt ztąd wypada-
 jący 1724, odciągam od ostatniey części liczby da-
 nej, po którym odciągnięciu że się nie niezostanie,
 znak jest, że liczba dana prawdziwie jest Kwadra-
 towa, y Scianą icy rzetelną są: 432, którą to Scia-
 nę na dowod tego przez siebie samę zmultipliko-

Przykład trzeci. Wyciągnę Scianę Kwadratową z daney następującej liczby.

	<i>Liczba dana</i>	<i>Sciana</i>
	6012304	2452
	4	
44	201	
	176	
485	- 2523	
	2425	
4902	-- 9804	
	9804	

W tym Przykładzie, przy Dywizyi drugiej części, 4 w 20, mogę brać pięć razy; lecz że Produkt zmnożony całego Dzielnika, przez Scianę 5 wypadający, większy jest nad drugą część liczby daney 201, od ktorey mam odciągać, z tey przyczyny Wieloraz zmniejszam jednym *unitate*, y za drugą figurę Sciany kładę tylko 4, jako się w ostatnim Punkcie przed Przykładem pierwszym powiedziało.

Przykład czwarty.

Liczba dana	Sciama
12502	111 $\frac{181}{222}$
I	
21	- 25
	21
221	- 402
	221
	181.

Przeſtroga I. Jeżeli liczba dana nie ieſt Kwadratowa, tedy reſta od oſtatniego odciażnienia, iaka ieſt w poprzedzającym czwartym Przykładzie 181, idzie na liczbę łamaną, w ktorey reſta pozostała, kładzie ſię za Licznika, a za Mianownika Sciama wynaleziona wzięta dwa razy. Ale kiedy reſta pozostała będzie więkſza nad Sciame wynalezioną, w ten czas Scianie podwoi-
ney mającey bydź Mianownikiem, dodaie ſię ieſzcze iedno, unitas. Tak w poprzedzającym Przykładzie, że reſta 181, więkſza ieſt nad Sciame
znalezioną 111, zaczym podwoimſzy też Sciane
111X2, do produktu 222 dodaie ſię ieſzcze 1, a
zatym Frakcyja Scianie wynalezioney przyległa
powina bydź ta $\frac{181}{222}$; a to dla tego, że Kwadrat
więkſzy, mnieyſzego, po ktorym zaraz naſtępuje,
przewyższa Sciane podwoioną tegoż mnieyſzego
Kwa-

Kwa
od 9
bliż
czyli
go p

Kwa
ſtron
dna.
naſt
ię ſi

towa
wiz
tey
ka ſ
czy
ney
ſam
a de
wiz
dan
mi
ieſt
wyo
ſieb
duk

Kwadratu, przydamy 1. Tak na przykład 16 od 9, to jest Kwadrat większy od mniejszego najbliższego różni się, tą przewyżką $3 + 3 + 1 = 7$, czyli iako się rzekło Siano Kwadratu mniejszego podwoioną z dodatkiem jednego, albo unitatis.

Przełtoga II. Żadna liczba nie będzie Kwadratowa, w ktorej ostatnia figura po prawey stronie będzie 2, lub 3, lub 7, lub 8, albo Cyfra iedna, ale potrzeba koniecznie ażeby była iedna z następujących 1, 4, 5, 6, 9, 00, z ktorych składa się liczby proste Kwadratowe.

Przełtoga III. Wyciąganie Siano Kwadratowej nic innego nie jest, tylko rodzaj iakis Dywizyi, z tą tylko różnicą, że w Dywizyi pospolitey Dzielnikiem jest liczba dana, tu zaś dzielnika szukać potrzeba, a ieszcze na każdą część liczby danej innego, ktorego z Siano wynależionej dochodzimy moltiplikując Siano przez siebie same, iako np, w ostatnim Przykładzie III XIII, a do Produktu 12321 przydamy, tak iak w Dywizyi, resztę od ostatniego odciągnięcia z liczby danej pozostałą 181, Produkt generalny wypada mi 12502, rowny zupełnie liczbie danej. Y ten jest szczególny sposób na doświadczenie dobrze wyciągnięney Siano, moltiplikując Siano przez siebie same, y resztę, jeżeli się iaka została, do Produktu przyłączając.

PROPOZYCYA II.

Scianę Czworogranną wyciągnąć z Liczby nie Kwadratowej przez naybliższe przychylenie się do rzetelney iey Sciany, per Approximationem.

Po wyciągnięciu Sciany Kwadratowej, jeżeli się co zostaje. znak jest że liczba dana nie jest prawdziwie Czworogranna, y Sciany rzetelney, ktoraby się liczbą całkowitą mogła wyrazić, nie ma. A lubo prawdziwey, y rzetelney w takiej liczbie doysć Sciany, rzecz wcale jest niepodobna, można iednak przez zażycie Frakcyi dziesiątkowych, (o których się mowilo w Rozdziale poprzedzającym) do Sciany owey coraz bliżey a bliżey przychylić się, tak, że przewyżka, lub brak od rzetelney Sciany, bardzo nieznaczny będzie. Co następującym dzieie się sposobem.

Naprzod. Do liczby, ktora się po wyciągnięciu Sciany generalney od ostatniego odciągnięcia zostaje, dodaj tyle par Cyfer, ile ci się podobać będzie, to jest 00, lub 0000, lub 000000, lub więcej, a liczby pozostałey nietykając, dodane Cyfry podziel punktami na części, tak, iak się rzekło w poprzedzającej Propozycyi, toż podwoy wynalezioną już całą Scianę, y produkt położy za Dzielnika liczby składającej się z liczb pozostałych, z pierwszą częścią cyfer dodanych. *Powtorc.* Uważay ile razy Dzielnik ow, w tey pierwszey części mieści się, nietykając y tu, ostatnicy figury kropką naznaczoney, a Wicioraz napisz y za następującą część Sciany, y za ostatnią.

nią figurę Dzielnika. Toż zmultiplikowawszy całego Dzielnika, przez tę ostatnią część Sciany, dopiero wynalezioną, produkt odciągnij od tej części reszty pozostałej z Cyframi, którąś dzielił. *Potrzenie.* Do reszty po tym odciągnięciu pozostałej, złoź następującą część liczby, z reszty, y z dodanych Cyfer złożoney; toż podwoiwszy całą Sciang, masz z niey Dzielnika nowego, przez ktorego złożoną część podzieliwszy, czyni daley tak, iako się w poprzedzającej Propozycji powiedziało.

Doszedłszy do końca Operacji, to co się po ostatnim odciągnięciu zostało, zaniechać potrzeba; a od końca całej Sciany odciawszy tyle figur, ileś par Cyfer na początku był przydał, liczby po tym odcięciu z lewey strony będące, są Sciangą rzetelną liczby danej, która się w liczbach Całkowitych wyrazić może, a liczby z prawey strony po odcięciu pozostałe, są przydatkiem do teyże Sciany, który tylko liczbą łamaną wyrazić można, ktorey to liczby łamaney Numeratorem będą liczby, od końca z prawey strony odcięte, a Denominatorem iedno 1, z przydanemi do siebie tylu Cyframi, ile par Cyfer, na początku do reszty dodanych było. Lecz ukazyemy to w przykladzie ostatnim z Propozycji poprzedzającej, w którym dana była liczba 12502, do wyciągnięcia z niey Sciany Kwadratowey,

<i>Liczba dana</i>	<i>Sciama</i>
12502 1	111812 <hr style="width: 100%;"/> 1000
21	- 25 <hr style="width: 100%;"/> 21
221	- 402 <hr style="width: 100%;"/> 221
2228	18100,00,00 <hr style="width: 100%;"/> 17824
22361	-- 27600 <hr style="width: 100%;"/> 22361
223622	523900 <hr style="width: 100%;"/> 447244 <hr style="width: 100%;"/> - 76656

Z tey liczby po wyciągnięciu Sciama 111, zof-
staie się od ostatniego odciągnięcia 181. Do tey
reszty dodaie trzy pary Cyfer, y mam 181000000
a przez Produkt Sciama podwoionej, to iest przez
222 dzieląc pierwszą część liczby danej, to iest
18100 mam Wieloraz 8, który kładę za czwartą
część Sciama, y za ostatnią część Dzielnika, multi-
pliknię potym przez ostatnią część Sciama całego
Dzielnika, a produkt odciągnąwszy od liczby, którą
dopiero dzieliłem, do reszty składam następującą
drugą parę Cyfer, y dzielę ją znowu przez całą
Sciama podwoioną, y tak daley. Aż na koniec skoń-
czywszy Operacyę, resztę po ostatnim odciągnięciu
pozostającą, to iest 76656 zaniechawszy, od końca
całey Sciama wynalezioney 111812, odcinam trzy
figu-

figury
Opera
Tym
Całko
wszy
iedno
dany

Kwad
fzczy
zdy b

dawfz
Czwo
że dan
łokci
części
dę mi
lubo
zarzu

figury, dla tego, że do reszty od końca pierwszej Operacyi pozostały, trzy pary Cyfer dodałem. Tym sposobem mam danej liczby Scianę w liczbach Całkowitych 111, a w liczbie łamaney $\frac{812}{1000}$, wziąwszy za Denominatora liczbę od końca odciętej, i jedno z trzema Cyframi, dla trzech par Cyfer przydanych, iako się wyżej powiedziało.

Przykład drugi. Chcąc wymiarkować obwód Kwadratowy placu, 12 łokci Kwadratowych w płaszczynie swej zamykającego, pytam ile łokci każdy bok mieć powinien?

12	3	464
9		1000
64 300,0000		
256		
686 -4400		
4116		
6924 -28400		
27696		
--704		

W tym Przykładzie do 3 pozostałych, przydawszy z nich sposobem wyżej podanym Scianę Czworobokową, wypada na koniec $3 + \frac{464}{1000}$ to jest: że danej płaszczynie wymierzywszy na każdy bok łokci trzy, y 464 części czwartej, łokcia na tysiąc części podzielonego, co około pułłokcia czyni, będąc miał całej płaszczyny łokci Kwadratowych 12, lubo nie spełnia, dla 704 po ostatnim odciągnięcia zarzuconych. Z tym wzystkiem Sciana ta, daleko bliż-

bliższą jest Ścianą danej liczby 12, niżeli Ścia-
na 3 po ordynarynym wyciągnięciu Ściany wy-
naleziona.

Przeſtrogą I. Ztąd pokazuje się, że im wię-
cey par Cyfer do reſty na początku pozostały
przydaſ, tym bliżey wyciągnioną z nich Ścianą,
do Ściany liczby zadanej przychylać się będzieſ,
acz nigdy Ściany prawdziwey niewynaydziesz.
Ale defekt y brak owóđ Ściany rzetelney bardzo
nieznaczny będzie.

Przeſtrogą II. Jeżeli liczbie, z ktorey Ścia-
nę Kwadratową mam wyciągnąć, Frakcyja iest
przyległa, Frakcyją do Denominatora 100 zre-
dukowamyſy, liczbę owę całkowitą do niey przy-
łączyć powinienem, potym zaś tak z Numeratora
iako, y z Denominatora oſobno Ścianę Kwadra-
tową wyciągnąć, a to tym ſpoſobem. Na przy-
kład chcąc wyciągnąć Ścianę Kwadratową z $6\frac{1}{4}$.
Naprzód liczbę całkowitą 6, redukuję do Frak-
cyi przyległej $\frac{1}{4}$ przez Prop. VI, Rozdz. II, y mam
 $\frac{24}{4}$; Toż tę oſtatnią Frakcyją redukując do Deno-
minatora 100, przez Prop. VI, tegoż Rozdziału
mam Frakcyją nową $\frac{624}{100}$. Nakoniec tak z Nu-
meratora iako, y z Denominatora tey Frakcyi
wyciągnamyſy oſobno Ścianę Kwadratową, wy-
chodzi mi $\frac{25}{10} = 2\frac{1}{2}$.

Podobnież gdy z danej frakcyi ścianę Czwo-
rogramną wyciągnąć przydzie, trzeba iey w oby-
dwóch terminach oſobno upatrywać, to iest, tak
w Liczniku iako y w Mianowniku; np. $r\frac{4}{3} = \frac{2}{3}$;
gdyż $\frac{2}{3} \times \frac{2}{3} = \frac{4}{9}$; tudzież $r\frac{1}{4} = \frac{1}{2}$ ponieważ $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2}$
 $= \frac{1}{4}$.

Prze-

Przelitroga III. *Aieżeli Denominator Frakcyi liczbie całkowitey przyległey, będzie Czworgran doskonały, w ten czas zredukowawszy liczbę całkowitą do Frakcyi przyległey, można zaraz Scianę Kwadratową z Numeratora, y Denominatora owey Frakcyi wyciągnąć, nie redukując iey do nowego Denominatora 100. Tak w poprzedzającym Przykładzie $6\frac{1}{4} = \frac{25}{4}$ wyciągnąwszy osobno Scianę Kwadratową tak z Numeratora 25, iako y z Denominatora 4 maś, $\frac{5}{2} = 2\frac{1}{2}$, tak, iako y pierwey. Zkąd uczemy się sposobu na wyciągnięcie Scian Kwadratowych z samych nawet liczb łamanych, w których numery za Licznika, y mianownika położone, są Kwadratowe.*

Przelitroga IV. *Gdy zaś Denominator Frakcyi, z ktorey Scianę Kwadratową mam wyciągnąć, nie będzie Czworgranowy, iako np. w daney Frakcyi $\frac{4}{7}$, tedy zmnożywszy Numeratora przez Denominatora 4×7 , z Produktu 28 wyciąga się Sciana Kwadratowa, ktorey wynalezioney, zaniechawszy reszty, kładzie się za Denominatora, tenże sam Denominator 7. Daney tedy Frakcyi Sciana Kwadratowa jest $\frac{4}{7}$. Dzie się to przez skrocenie, gdyż naprzód daney Frakcyi $\frac{4}{7}$ tak Numeratora, iako y Denominatora zmnożywszy przez 7, miałbyś inną Frakcyą $\frac{28}{49}$, pierwszey we wszystkim równą przez Axyoma III, Rozdz. II. Potym z tey Frakcyi $\frac{28}{49}$ wyciągnąwszy Scianę Kwadratową miałbyś następującą $\frac{4}{7}$ też samę, która y przedtym wynalezio-*

na

na była; ponieważ bowiem równych Frakcyi równe powinny być Sciany, zaczynając ktoregokolwiek sposobu zażyjesz, zawsze $7^{\frac{24}{7}} = \frac{5}{7}$.

Przelitroga V. Frakcyja nie w Kwadrato-
wych terminach wyrażona może być zreduko-
wana na nie, przez Multyplikacyę, lub Dymizyę.
Tak $\frac{1}{2}^{\frac{2}{7}}$ podzielimśy przez 3, maś $\frac{4}{3}$ przez Axy-
oma III, a Scianę z tey Frakcyi wyciągnioną $\frac{2}{3}$.
Podobnież $\frac{2}{3}$ multyplikuiąc przez 2 maś $\frac{4}{3}$ przez
toż Axyoma, a Scianę z tey Frakcyi wyciągnio-
ną $\frac{2}{3}$.

PROPOZYCYA III.

Z danej Liczby Scianę Sześciogranną wycią-
gnąć. Radicem Cubicam.

O Sześciogranie, czyli Kostce, iuż wyżej mowi-
liśmy, że się staie z Kwadratu przez Scianę swo-
ię zmultyplikowanego. Wyciągnąć tedy z liczby
danej Scianę Sześciogranową, iest wynaleść liczbę
taką którą przez siebie samę, y przez Kwadrat ztąd
wypadaiący zmultyplikowawszy, będziemy mieć Sze-
ściogran, czyli Kostkę, wierz, wzdłuż, y wgłąb ro-
wno-boczną.

Do wyciągnięcia Sciany Sześciogranowej, na-
przed daną liczbę podziel na części, zaczynając od
prawey ręki, tak żeby w kaźdey części zamykały się
trzy figury, procz pierwszey od lewey ręki, która
czasem dwie, a czasem iedną tylko figurę w sobie
mieć będzie. Tym sposobem podzieliwszy daną
liczbę, ile w niej będzie części, tyle będzie figur w
Scianie z całej liczby wyciągnioney.

Powto-

Powtore. Na Tabliczce Sześciogranow przed Prop. I, położoney szukay Sciany Sześciogranney pierwzey części liczby daney, ktorey ieżeli nieznamy, bierz Scianę Sześciogranu naybliżey do niey przychylającego się, y napisz ją na osobnym miejscu, za pierwszą część Sciany generalney.

Potrzenie. Z tey Sciany wynalezioney uczyn Sześciogran, y odciągnij go od pierwzey części liczby daney.

Poczwarne. Do reszty, ieżeli iaka po tym odciągnienu zostanie się, złoż jednę tylko następującą figurę z drugiey części liczby daney, a z Sciany iuż wynalezioney zrobiwszy Kwadrat, weźmij go, trzykroć, albo iak mowią tryplikuj go moltiplikując przez 3, Produkt ztąd wypadający będzie Dzielnikiem drugiey części, który uważay ile razy w niey mieści się, a Wieloraz napisz za drugą figurę Sciany.

Popiąte. Z całej wynalezioney iuż Sciany zrobiwszy Sześciogran, odciągnij go razem od obu części iuż wziętych z liczby daney żadnego numeru niepomijając.

Pososte. Do reszty, ieżeli iaka po tym odciągnienu pozostanie, przyday znowu jednę z następującej trzeciej części liczby daney, a z całej wynalezioney iuż Sciany Kwadrat zrobiony, y tryplikowany, czyli trzykroć wzięty, będzie znowu nowym tey trzeciej części Dzielnikiem, który uważay, ile razy w niey brać się może, a Wieloraz to wskazujący połącz za trzecią część Sciany. Toż z całej Sciany zrobiwszy Sześciogran, odciągnij go znowu od

wszyst.

wszystkich razem trzech części liczby danej. Tym sposobem do ostatniej części dołzedłszy, na koniec z całej Sciany zrob Sześciogran, y odciągnij go od całej liczby danej.

Jeżeli od ostatniego odciągnięcia nie się zostanie, znać jest że liczba dana Sześciograną jest zupełnie, y Sciana wynaleziona jest iey własna; inaczej, liczba dana Sześciograną nie jest, y Sciana wynaleziona na ow czas nie jest Scianą liczby danej, ale tylko największego Sześciogranu w liczbie owej zawierającego się, która liczbą całkowitą wyrazić się może.

Przykład pierwszy. Szukam Sciany Sześciogranney w następującej danej liczbie.

<i>Liczba dana</i>		<i>Sciana Sześciogranna.</i>	
	12,167	23	
	8	23	
12	4	69	
		46	
		529	Kwadrat z wynalezioney
		23	Sciany.
		1587	
		1058	
		12167	Sześciogran z wynalezioney
			Sciany, równy we wszystkim
			Liczbie danej.

Przykład drugi. Dana jest liczba 11390625, ktorey Sciany Sześciogranowej mam szukać?

Liczba

	<i>Liczba dana</i>	<i>Sciana Sześciogranna.</i>	
	11,390,625	225	
Dzielnik drugiey części.	8	225	
12	33	1125	
	11390,	450	
Dzielnik trzeciey części.	10648	450	
1452	--7426	50625	Kwadrat z całej Sciany.
		225	
		253125	
	11,390,625	101250	
	11 390 625	101250	
	-----	11390625	Sześciogran z całej Sciany.

W tym Przykładzie podzieliwszy *naprzód* daną liczbę podług nauki wzyż podaney, mam w niej trzy części, y to mi jest znakiem, że Sciana Sześciogranna wynaleziona, będzie się składać z trzech figur.

Powtore. Szukam na Tabliczce Sześciogranow Sciany 11, pierwszey części liczby dancy, ktorey także nieznalazłszy, biorę 2 Scianę 8, Sześciogranu naybliżey do pierwszey części przychylaiącego się, y kładę te 2, na osobnym mieyfcu, za pierwszą figurę Sciany.

Potrzenie. Z tych 2, wynalezioney Sciany robię Sześciogran 8, y odcigam go od 11, pierwszey części liczby dancy.

Poczwarte. Do reszty, ktore tu są 3 składam 3, iedną tylko następującą z drugiey części liczby daney figurę, a tak mam 33. Toż z wynalezioney już Sciany 2, zrobiwszy Kwadrat 4, tryplikuję go, to jest trzykroć biorę, y mam 12, te zaś dwanaście są Dzielnikiem trzydziestu trzech, drugiey części liczby daney ktore 12 że w 33, mieszczą się dwa razy, zaczym Wieloraz 2, piszę za drugą figurę Scianie Sześciogranney, ktorey szukam.

Popiąte. Z 22, to jest z całej Sciany wynalezioney czynię na osobney kartce Sześciogran 10648, y odciągam go od całych dwóch pierwszych części, ktorych Scianę już znalazłem.

Pośoste. Do reszty 742, ktora się po tym odciągnienu zostaje, składam z trzeciey, y ostatniey części liczby daney następującą iedną figurę 6, y mam 7426, a z 22, to jest z całej Sciany wynalezioney Kwadrat zrobiwszy 484, y tryplikowawszy go, mam 1452, co jest Dzielnikiem trzeciey części liczby daney, to jest 7426, w ktorych że 1452, mieszczą się pięć razy, zaczym Wieloraz 5 piszę za trzecią figurę Scianie wynalezioney, y mam całą Scianę liczby daney 225. Z ktorey Sciany zrobiwszy Sześciogran 11390625, odciągam go od całej liczby daney; Po ktorym odciągnienu, że się nic nie zostaje, znak jest że liczba dana 11390625, jest prawdziwie Sześciogranną, a Sciana iey rzetelna jest 225.

Przeztroga I. Sposob ten na wyciąganie Scian Sześciogrannych z liczb danych jest nayłatwiej-

twiey
Uniz
się. I
Sześci
ney, i
ney p
wraz
wszy
iż S
Scian
ley, i
dzie)
pierw
figur
guży
doczn
E
ny Sze
tako s
jest, y
się nie
się por
dzie t
rem P
immin
ściogran
nem w
Scianę
sta po
Frakcy
za tedy

twiejszy podany od Newtona w Arytmetyce jego Uniwersalney, y w trzech Regułach cały zamyka się. I. Do reszty ktora się zostaje po odciażnieniu Sześciogranu od podzielonych iuż części liczby danej, iedna tylko z następuiącey części liczby danej przydaie się figura. II. Tę resztę wziętą wraz z przydaną na końcu iey liczbą, podzieliwszy przez Kwadrat tryplikowany wynależionej iuż Scianny, Wieloraz daie następuiącą figurę Scianny, z drugiey części wyciągnioną, y tak dalej, III. Z liczb Sciannych (ilekolwiek ich będzie) zrobiony Sześciogran, odciąga się od tylu pierwszych części liczby danej, ile jest liczb, czyli figur w Scianie iuż znależionej, ktore trzy Reguły w przytoczonych iuż Przykładach, dojsyć wzdocznie zażyte były.

Przelstroga II. Jeżeli po wyciążnieniu Scianny Sześciogranney cokolwiek się zostaje, znak jest, tako się rzekło, że liczba dana Sześciogranna nie jest, y iey cała Sciana liczbą całkomiłą wyrazić się nie może. Zaczym reszta pozostała wyrażać się powinna Frakcyą, ktorey Numeratorem będzie taż sama liczba pozostała, a Denominatorem Przewyżska zmniejszona iednym, Differentia iminuta unitate, ktora zathodzi między Sześciogranem Scianny wynależionej, y Sześciogranem większym naybliższym. Tak wyciągnąwszy Scianę Sześciogranną z 46, mam Scianę 3, a reszta pozostała 19 będzie Licznikiem przyległej Frakcyi, Denominatorem zaś 37 — 1 = 36. Cała tedy wynależiona Sciana będzie $r^3 36 = 37$

$\frac{1}{3}$. Potrzeba albowiem wiedzieć, że Szesciogram większy np. 64, przewyższa Szesciogram najbliżey mnieyszy od siebie 27, Scianą 3 Szesciogramu mnieyszego tryplikowaną, y moltiplikowaną przez Scianę Szesciogramu większego, z przydatkiem do Produktu iednego 1, to jest $64 - 27 = 9 \times 4 + 1 = 37$.

Przeztroga III. Jeżeli z liczby która nie jest Szesciogramną chcesz wyciągnąć Scianę przez najbliższe do prawdziwey iey Sciany przychylenie się, tak iako się w Prop. II, tegoż Rozdziału o Scianie Kwadratowej mówiło; do reszty od ostatniego odciagnienia pozostałej dodaj tyle, ile chcesz Cyfer potroynych, to jest 000, lub 000, 000, lub 000 000 000, y wyciągnij z nich daley Scianę sposobem wyżej podanym. Potym zaniechawszy zostającą się po ostatnim odciagnieniu resztę; od Sciany wynalezioney odetnij z prawey ręki tyle figur, ileś Cyfer potroynych przydał, y podłóż im za Mianownika iedno, 1, z tyłu Cyframi, ile potroynych Cyfer przydanych było, a Frakcyę ztąd wynikającą przez znak Addycyi + przydadź do Sciany w liczbach całkowitych wyrażoney, tak właśnie, iako się w Propozycyi II, mówiło o wyciąganiu Scian Kwadratowych z liczb danych przez najbliższe przychylenie się do rzeczywelney, albo raczey wyraźney ich Sciany.

Przeztroga IV. Z tym wszystkim tak Szesciogramne, iako też y inne wyższych stopniow Sciany daleko łatwiej przez Algebrę wynalezionne bywają, zwłaszcza przez generalne Reguły

od

od Newtona podane. Z tey przyczyny kto chce w Rachunkach tego rodzaju z gruntu się wydoskonalić, do tamtych źrzodeł niech się uda.

Na doświadczenie Sciany Sześciogranney do brze wyciągnioney, multiplikuy trzy razy przez siebie wynalezioną Scianę, a do Produktu dodawszy resztę od ostatniego odciążnienia pozostałą, Summa równa liczbie daney wyniknąć ci powinna.

PROPOZYCYA IV.

Zamykająca w sobie kilka Zadaniom, ktorym zadosyć uczynić można przez wyciągnięcie Sciany Czworgranney, lub Sześciogranney.

ZADANIE I. Generał mający bitnych Żołnierzy 1369, chce ich do batalii w Kwadrat użykować, pytam ile ich w każdym szeregu postawi, tudzież wiele szeregów będzie?

Wyciągnąwszy z daney liczby 1369 Scianę Kwadratową masz 37, to jest masz liczbę żołnierzy, ile ich w każdym szeregu stanie, y tyleż szeregów będzie.

ZADANIE II. Z Lip 625 chcąc Ogrod Kwadratowy zasadzić, pytam ile ich w każdym rzędzie mam mieścić?

Sciana Kwadratowa 25 z daney liczby 625 wyciągniona, wskazuje, ile na każdy rząd Lip wyndzie.

ZADANIE III. Jest Baszta wysoka na łokci 24 obwiedziona fossą szeroką na łokci 9, chcąc wystawić drabinę któraby do kopuły Baszty owej z

dalszego brzegu dosięgła, pytam na wiele fokci długa być powinna ?

Zrob *naprzod* z wyfokości Baszty fokci 24 Kwadrat = 576, a drugi z obfzerności fossy fokci 9 = 81. *Powtore*. Te dwa Kwadraty dodawszy z sobą 576 + 81, z Summy 657 wyciągnij Sianę Kwadratową, która ci pokaże że drabina owa powinna być długa na fokci $25\frac{2}{3}$.

ZADANIE IV. Z danych 3375 ciosanych Kwadratowych kamieni chcąc sławiać Sześciogramny postument do Statuy, pytam ile na każdym boku wżerz, wgłęb, y wzdłuż kamieni kłaść potrzeba będzie ?

Wyciągnij Sianę Sześciogramną z 3375, a będziesz miał 15, ile na każdy bok ciosanych Kwadratowych kamieni potrzeba.

ZADANIE V. Z Dyametru kuli żelazney, kamienney, lub cłowianey, ważący funt ieden, doysć, jaki powinien być Dyameter kuli dwufuntowey, trzechfuntowey &c. z tegoż samego materyału ?

Daymy że Dyameter kuli funtowey dzieli się na części 10. Zrob z tych 10 Sześciogram 1000, a zmnożyłszy go przez dwa, 1000x2, z produktu 2000 wyciągnij Sianę Sześciogramną, ta pokaże ci ile, takowychże części Dyameter kuli dwóch funtowey zamykać w sobie powinien. Toż czyniąc szukając Dyametru kuli trzech funtowey, czterech funtowey, pięciu funtowey. Zmnożyłszy albowiem Sześciogram 1000, przez 3, 4, 5, Siany Sześciogramne z produktow wyciągnięte, pokażą ci Dyameter na kulę od trzech, czterech, y pięciu funtow.

ZA-

zyla
kimb
Odp
nie,
ściog
flawn

tarza
z rey
24 S
Scian
dwoi
metry

wnie,
ganiu
Mate

O M
R eg
ry
portio
ki, R
Alliga
Faltzy
Pierw
gdyż

ZADANIE VI. Gdy straszna zaraza pu-
 stozyla Ateny, Obywatele tameczni pytali Apollina, ia-
 kimby sposobem to zle od siebie oddalic mogli?
 Odpowiedzial Apollo, że w ten czas powietrze usta-
 nie, gdy Ateńczykowie Ostarz iego, który był Sze-
 ściogranny we dwoie powiększą. Ztąd wszczęła się
 sławna kwestya o podwoieniu Sześciogranu.

Daymy że Sciana owego Sześciogrannego Oł-
 tarzka miała w sobie stop Geometrycznych 12, zrob
 z tey Sciany Kwadrat 144, y moltiplikuy go przez
 24 Scianę podwoioną; a z produktu 3456 wyięta,
 Sciana Sześciogranna pokaze, że Ostarza owego po-
 dwoionego, bok ieden powinien był mieć stop Geo-
 metrycznych $15 \frac{8}{720} = \frac{8}{48}$.

Te, y tym podobne Przykłady pokazują ia-
 wnie, iak potrzebna jest wiadomość Reguł o wycią-
 ganiu Scian podanych, których praktyka w całej
 Matematyce nieskończenie jest użyteczna.

ROZDZIAŁ V.

O Regułach wyższej Arytmetyki.

Reguł wyższej Arytmetyki pospolicie liczą czte-
 ry. Pierwsza jest Reguła Proporcji *Regula Pro-
 portionum*. Druga Reguła Towarzystwa, czyli spof-
 ki, *Regula Societatis*. Trzecia Reguła Wiązania,
Alligatiois. Czwarta Reguła Domniemania, czyli
 Fałszywego założenia, *Regula Pasionis, vel Falsi*.
 Pierwsza z wyrażonych Reguł jest nayprzednieysza,
 gdyż na niey inne gruntuja się. Zaczym do zupeł-
 nego

nego iey zrozumienia za rzecz potrzebną osądziłem, o liczbach proporcjonalnych, y własnościach ich nicco wprzod pomowić.

Definicje, czyli Opisania gruntowne.

I. Proporcya, *Ratio, sive proportio*, jest to dwóch tegoż samego gatunku rzeczy wzajemny iakiś między sobą wzgląd, y porównanie co do ich wielkości. Tak 12 porównywiąc ze 4 widzę że liczba 12, liczbę 4, trzy razy w sobie zamyka, a zatym między 12, y 4 zachodzi proporcya trzykrotney wielkości, *tripli*, pierwszy termin zowie się poprzedzający *Antecedens*. Drugi następujący *Consequens*.

II. Proporcya dwóch liczb poznaie się z Dyzizy, bo przez nią dochodziemy, ile razy jedna drugą w sobie mieści; gdyż liczba podzielna tyle razy zamyka w sobie dzielnika, ile razy Wieloraz z tego dzielenia wypadający zamyka w sobie 1.

III. Liczba więc, która wskazuje, ilekroć termin poprzedzający zamyka w sobie termin następujący lub ilekroć w nim mieści się, zowie się Wykładacz czyli Mianownik Proporcji, (*Exponens, vel Denominator Proportionis*) która może bydż lub całkowita, lub łamana; tak liczba, 3, jest Wykładacz czyli Mianownik wyrażający proporcję która zachodzi między 12 y 4, gdyż pokazuić, że liczba 12 trzy razy mieści w sobie liczbę 4. Podobnież Frakcyja $\frac{1}{3}$ jest wykładacz Proporcji 2, do 6; bo widocznie wskazuje, że, 2, termin poprzedzający jest

urze-

trzecią częścią 6, terminu następującego; czyli że 2, mieści się trzy razy w 6. Zkąd oczywiście widzisz, że *Exponens* czyli *Denominator* Proporcji nierozni się od Wieloraza wynikającego z podzielenia iednego terminu Proporcji przez termin drugi.

IV. Dwie Proporcye, zowią się podobne, też same, albo równe, (co wszystko iedno znaczy) gdy pierwszey proporcji termin poprzedzający, tyleż razy mieści w sobie termin swoy następujący, ile razy termin poprzedzający drugiey proporcji, zamyka w sobie swoy termin następujący, y wzajemnie, gdy termin poprzedzający iedney proporcji tyle razy mieści się w swoim terminie następującym, ile razy w drugiey proporcji termin poprzedzający w następującym brać się może. Tak następujące dwie Proporcye 12. 4 :: 3. 1, są między sobą podobne, y też same; bo iako, 12 *Antecedens* pierwszey proporcji, *Consequens* swoy 4, tak 3 *Antecedens* drugiey proporcji, *Consequens* swoy 1, trzy razy zupełnie w sobie zamyka.

V. Cztery te terminy, czyli rzeczy, też same mające do siebie proporcją *np.* 12. 4 :: 3. 1, zowią się proporcjonalne, albo iednego względu; Jeżeli zaś liczby we środku położone dwa razy się biorą, tak: że też sama liczba bierze się raz iako *Consequens* liczby pierwszey, a drugi raz iako *Antecedens* liczby następującej, tedy proporcya między niemi zachodząca zowie się proporcya ciągłona, *Proportio Continua*, iako *naprzykład* :: 2. 4. 8. gdzie 4. biorę raz iako *Consequens* 2, drugi raz iako *Ante-*

cedens 8, raz, iako 2, dwarzay w sobie zamykają drugi raz, iako w 8 dwa razy wzaiemnie mieszczą się.

LEMmata (*) czyli *Obiaśnienia upewniające oniezawodnych własnościach Proporcji.*

LEMMA I. Jeżeli cztery dane liczby będą między sobą proporcjonalne, y tegoż samego względu, tedy produkt z liczby pierwszej, y ostatniej, powinien być we wszystkim rowny produktowi z liczby drugiej, y trzeciej.

Daymy cztery liczby proporcjonalne

$$5. 20 :: 4. 16.$$

$$\text{Jako } 5 \times 16. = 80.$$

$$\text{Tak wzaiemnie } 20 \times 4. = 80.$$

LEMMA II. Jeżeli z danych czterech terminow, termin pierwszy tak się ma do trzeciego, iako biorąc na wywrot, termin czwarty do drugiego, tedy produkt terminu pierwszego z drugim, powinien być rowny produktowi terminu trzeciego z czwartym. Daymy cztery liczby następujące 6, 4, 3, 8. W tych danych liczbach, że między pierwszym terminem 6, y trzecim 3, też sama zachodzi proporcya iaka między terminem czwartym 8, y drugim 4, będzie tedy $6, 3 :: 8, 4$. Przeto podług Lemma I $6 \times 4 = 3 \times 8 = 24$. A z tym Produkt z pier-

(*) LEMMA jest to nanka poprzedzająca, czyli ostrzeżenie y ubezpieczenie o niezawodności Prawd, przez ktore dalszych Reguł w iakiej Scyencyi podanych dowodzić potrzeba. Y dla tego u Łacinników Lemmatami nazywają się Propozycye, ktorych ten jedyny cel jest, abyśmy przez nie innych Propozycji prawdy dowodzili.

pierwi
z term
I
czbę,
dzieło
powin
zmulti
wypac

O Reg

Reg
c

podacie

czwart

między

Propo

przycz

ła trze

niewia

eyi od

się fun

M

żone b

bie prz

trzeci

położo

fcu zna

za 12 i

tych i

czone

pierwszego y drugiego, będzie rowny produktowi z terminu trzeciego y czwartego.

LEMMA III. Jeżeli produkt przez iedną liczbę, z liczb między sobą zmultiplikowanych, podzielony będzie, druga z nich za Wieloraz wypaść powinna, *uaprzykład*, jeżeli Produkt 24 wynikający zmultiplikacyi 4X6, podzielony będzie przez 6, wypada 4, jeżeli przez 4, wypadną 6.

PROPOZYCYA I.

O Regule Proporcji. De Regula Proportionum.

Regula Proporcji, którą dla zacności, y nieskończonego pożytku, ztóżą pospolicie nazywają; podaje sposob na doyscie z trzech liczb wiadomych czwartey liczby niewiadomey Proporcjonalney, między którą, y trzecią też sama zachodzić powinna Proporcya; co między drugą, y pierwszą. Y z tey przyczyny zowie się Regula Proporcji, czyli Regula trzech, że z trzech liczb wiadomych, czwartey niewiadomey dochodzi. Należyte Reguły Proporcji odprawienie na dwóch następujących gruncie się fundamentach.

Naprzod. Trzy liczby dane, porządkiem ułożone bydź powinny, tak ażeby liczba mająca do siebie przyłączone zadanie położona była na miejscu trzecim, a owa, która z liczbą na miejscu trzecim położoną jednego jest gatunku, na pierwszym miejscu znajdowała się. Tak *np.* pytając się wiele danna 12 łokci Saksaa, którego dwa łokcie kosztują Złoty 14. Ponieważ liczba 12 ma do siebie przyłączone zadanie, zaczym piszę 12 łokci na miejscu trze-

trzecim, a dwa które też sąmę rzecz z 12, to jest łokcie znaczą, kładę na mieyscu pierwszym, 12 zaś na mieyscu drugim, tym sposobem?

2. 14 :: 12. - -

Powtore. Tak ułożywszy terminy liczb do rozwiązania ich przez Proporcją zadanych, multiplikuy termin drugi przez trzeci, to jest 14×12 , a Produkt z tey multiplikacyi wynikajęcy 168, przez termin pierwszy, to jest przez 2 podziel, Wieloraz który z tego podzielenia wypadnie, będzie czwartym terminem do trzech liczb danych proporcjonalnym, y na zadanie twoie odpowie?

Łokci Złotych   Łokci Złotych.

2.   14 ::   12.   84.

12

28

14

Wieloraz

2

16,8
16

84

-- 8

8

Przykład drugi. Krol Salomon przy budowaniu Kościoła Jerozolimskiego miał robotników 180000, Daymy że na dwóch robotników dawano codzienn trzy Złote, pytam ile na wszystkich codzienn wydano?

Robo-

Robotnicy	Złote	Robotnicy	Złote
2.	3 ::	180000	270000

		3	
2	5,4,0,0,0,0,	4	270000
		14	
		14	
		--	

Przykład trzeci. Budowanie tegoż Kościoła trwało lat siedm, a biorąc w Roku iednym tylko 250 dni roboczych, trwało dni 1750. Jeżeli tedy na dzień ieden sama robota owego Gmachu kosztowała Złotych 270000, pytam ile mógł wynieść cały koszt za dni 1750?

Dzień	Złotych	Dni	Złotych
1	270000 ::	1750	472500000.

1750
13500000
1890000
270000

1. |472500000|

W tym Przykładzie Produktu zmnożeniu dwóch średnich terminów niepotrzeba było przez 1, termin pierwszy dzielić, ale ow Produkt zaraz za termin czwarty liczbom danym proporcjonalny napisać, bo iedno, 1, ani dzielić, ani mnożyć nie może.

Robo-

Przy-

Przykład czwarty. Biorącemu w Prowizyi część od sta, pytam ile się należy od 38000?

$$100. 6 :: 38000 \quad 2280.$$

$$1 | 00 \quad | 2280 | 00 \quad | 2280.$$

Przykład piąty. Łaska dwu łokciowa prosto wbiła w ziemię o godzinie trzeciej z południa, rzuca od siebie cień na łokci 3. Przyległszy wieża, o tejże samej godzinie cień jest na łokci 300, pytam ile wieża owa w samej rzeczy ma w sobie łokci? Terminy zadanych liczb tak układam, Jeżeli cień trzech łokciowy, jest od wysokości dwu łokciowej, cień na łokci 300, jaką rzetelną ma wysokość?

$$3. 2 :: 300 \quad 200.$$

$$3. \quad | 6,0,0, \quad | 200$$

Przykład szósty. Za Miesiący dwa, wydał kto 1900 Złotych, pytam ile wyda za Rok jeden. W tym Przykładzie Miesiące dwa, y Rok jeden, są terminy różnego gatunku, zaczynam przed zaczęciem operacyi onychże, potrzeba ie wprzod na gatunek jeden redukować, zamiast, Roku jednego, Miesiący dwanaście napisawszy tak:

Miesiący	Złotych	Miesiący	Złotych
2.	1900	12.	11400
	12		

$$\begin{array}{r}
 3800 \\
 1900 \\
 \hline
 2 \quad | \quad 2,2,8,0,0, \quad | \quad 11400 \\
 \quad | \quad 228 \quad |
 \end{array}$$

Toż zawsze czyni, kiedy terminy na pierwszym, y trzecim miejscu leżące, zamykać w sobie będą różne gatunki rzeczy, to jest redukuy ie wprzod do gatunku jednego.

Przykład siódmy. Za pułtory godziny wyciekło z Antała, Wina dwa garce, pytam ile za dzień cały wyciec mogło? W tym Przykładzie *naprzod* pułtory godziny zredukowawszy na kwadrans, mam kwadransow 6, toż dzień zredukowawszy na 24 godzin, a te na kwadrans mam kwadransow 96, y dopiero dane liczby układam następującym sposobem:

Kwadrans	Garce	Kwadrans	Garce
6.	2 ::	96.	32.
		2	
		6	32
		192	
		18	
		- 12	
		12	
		--	

Jeżeli zaś Produkt z trzeciego terminu zmultiplikowanego przez drugi, mniejszy będzie od terminu pierwszego, a przeto nie będzie się mógł przezeń dzielić, tedy go wprzod na mniejszy gatunek zredukować potrzeba, y dopiero przez pierwszy termin podzielić. *Například,* za 20 łokci płotna dałem Talerow bitych pięć, pytam ile łokcie iden kosztuje?

Łokci

Łokci Talerow Łokiec

$$\begin{array}{r} 20. \quad 5. :: \quad 1. \\ \hline 8 \end{array}$$

Łokci Złotych   Łokci Złotych

$$\begin{array}{r} 2|0. \quad 4|0. :: \quad 1. \quad 2. \end{array}$$

Ponieważ jedno pięciu nie multiplikuje, y Talerow pięciu przez 20 dzielić nie mogę, zaczym zredukowawszy wprzod Talery na Złotych czterdzieści mówię jeżeli za 20 dałem 40 Złotych, coż dałem za 1? y dochodzę, że 2.

Przestroga. Jeżeli do liczb Całkowitych przymieszają się Frakcyje, tedy liczby całkowite redukują się wprzod na Frakcyje przyległe, a pod liczbami całkowitemi, przy których Frakcyi nie maś, podkłada się za Denominatora 1, toż Multiplikacya, y Dymizya, sposobem o liczbach łamanych przepisany odprawuie się. Naprzykład. Za godzinę $1 \frac{1}{4}$ ubiegłem mil $2 \frac{1}{4}$, pytam się ile mil za godzin $6 \frac{1}{2}$ ubiegnę.

$$\begin{array}{r} 1 \frac{1}{4}. \quad 2 \frac{1}{4} :: 6 \frac{1}{2}. \\ \frac{1}{4}. \quad \frac{2}{4} :: \frac{13}{2}. \quad 11 \frac{28}{40}. \end{array}$$

Demonstracya, czyli okazanie niezawodnych fundamentow podanych na Regułę Proporeyi, oczywiście mieć można z Lemma I y III. Bó posieważ w Regule Proporeyi dane bywają trzy terminy proporejonalne, do których czwartego, o którym jeszcze niewiemy dobrać można, zatym idzie, że produkt zmultiplicacyi drugiego, y trzeciego terminu wynikający, rowny bydz powinien produktowi zmultiplicacyi terminu pierwszego z czwartym jeszcze

fzcie niewiadomym, podług *Lemma I*, a zatym Produkt z drugiego, y trzeciego terminu, podzieliwszy przez termin pierwszy, czwartego terminu danym trzem terminom proporcjonalnego, doydziemy przez *Lemma III*. Oczywista tedy jest przyczyzna, czemu podług wzwyż podaney na *Regułę Proporcyci nauki*, termin trzeci moltiplikować powinniśmy przez termin drugi, a produkt przez termin pierwszy podzielić.

Spofob na doświadczenie dobrze odprawioney *Reguły Proporcyci naywybornieyszy, y nayfnadnieyszy* jest: moltiplikować termin pierwszy przez termin czwarty, a termin trzeci przez drugi, bo jeżeli Produkta, z tey podwoyney moltiplicacyi wynikające będą ze wszystkim sobie równe, znak będzie dobrze odprawioney rachuby. Fundament tego niezawodny jest w *Lemma I*.

PROPOZYCYA II.

O *Regule Proporcyci składaney. De Regula Proportionum Composita.*

Reguła składana *Proporcyci, Regula Proportionum Composita*, zowie się ta, w ktorey prócz trzech terminow pryncypalnych w poprzedzającej *Proporcyci* wyrażonych, kładą się ieszcze inne terminy pośrednicze, ktore znaczą, czas, zysk, defalkę, y tym podobne okoliczności. Terminy takowe gdy dane będą, *Reguły proporcyci* odprawić nie można, aż wprzod pośrednicze owe terminy, z terminami pryncypalnemi przez moltiplicacyę złączone nie będą, tak żeby ze wszystkich danych terminow, trzy

K

tylko

tylko terminy pryncypalne do Operacyi wypadły.
Przykłady następujące rzecz tę najlepiey objaśnia,

Przykład pierwszy. Czterech Kawalerow wespółnie żyjących przez dni 10, wydali Czerwonych Złotych 50, pytam ile wydadzą Kawalerow 12 przez dni 30?

W tym Przykładzie liczby znaczące Kawalerow, y pieniądze są terminy pryncypalne, liczby zaś, które znaczą dni są terminy pośrednicze, y następując, m porządkiem układają się :

$$4 \times 10 \ 50 :: 12 \times 30.$$

Zeby tedy Regułę proporcyi odprawić złącz przez moltiplicacyą *naprzod* Kawalerow 4 a z 10 dniami, masz 40, potym Kawalerow 12 z 30 dniami, masz 360. Teraz zadaną kwestyą w trzech terminach następującym wyraż sposobem :

$$40. \ 50 :: 360. \ 450$$

a zmoltiplikowawszy termin drugi przez trzeci, to jest 50×360 , Produkt 18000, podziel przez 40 termin pierwszy, a Wieloraz 450 pokaże ci szofły termin danym pięciu terminom proporcjonalny, to jest że Kawalerow 12 za dni 30, wydadzą Czerwonych Złotych 450.

Przykład drugi. Od 1000 z prowizyą czterech od sta, płaci się corocznie Złotych 40, a od 12000 z prowizyą sześciu od sta wiele płacić potrzeba?

$$1000 \times 4.$$

cernar
a od p
mil 5

Zofnie
579, 0
przez

• I
nie in
dwa

$$1000 \times 4. 40 :: 12000 \times 6?$$

$$4000. 40 :: 72000. 720.$$

$$\begin{array}{r}
 4 \overline{) 000} \overline{) 28,8,0 \overline{) 000} \overline{) 720} \\
 \underline{28} \\
 -- 8 \\
 \underline{8} \\
 - 0
 \end{array}$$

Przykład trzeci. Od przewiezienia czterech cetnarow towaru za mil 30 zapłaciłem Złotych 30, a od przewiezienia 12 cetnarow tegoż towaru, za mil 50, ile zapłacę?

$$4 \times 30. 30 :: 12 \times 50.$$

$$120. 30 :: 600 150$$

$$\begin{array}{r}
 12 \overline{) 0} \overline{) 18,0,0, \overline{) 0} \overline{) 150.} \\
 \underline{12} \\
 -- 60 \\
 \underline{60} \\
 --
 \end{array}$$

Przykład czwarty. Daymy że na płacę dla Żołnierzy 10 przez Miesiące 1, wychodzi Złotych 579, chcę wiedzieć ile wynidzie dla Żołnierzy 500 przez Miesiący 12.

$$10 \times 1. 579 :: 500 \times 12.$$

$$10. 579 :: 6000. 347400.$$

Przeſtroga I. Składana Reguła Proporcji, nic innego nie ieſt, tylko Reguła Proporcji proſta, dwa razy powtorzona, z tey przyczyny nazywa

się też Reguła Dupli, Reguła podwojona, dla tego, że dwa zadania wraz w sobie zamyka; A przeto składana Reguła Proporcji redukować się może na dwie Reguły proste, z których w pierwszej pominiawszy terminy pośrednicze, a same trzy terminy pryncypalne w proporcję ułożymy, szukamy terminu czwartego. W drugiej kładą się terminy pośrednicze, a w środku tych wynaleziony dopiero czwarty termin proporcjonalny; Tak w poprzedzającym Przykładzie mówiąc naprzód jeżeli na 10 Żołnierzy wychodzi Złotych 579, ile wynidzie na Żołnierzy 500? wypada 28960, a mówiąc powtore: jeżeli za Miesiąc 1 wynidzie 28960, ile wynidzie za Miesiący 12? wychodzi Summa 347400, taż sama, którą przez pierwszą Operacją wynalazłem.

Przeestroga II. Ta Reguła nazywa się także u niektórych Reguła pięciu, Reguła quinque, że się w niej pięć terminow wiadomych kładzie, dla doyscia szóstego. Doświadczają iey tymże samym sposobem, który w Propozycji poprzedzającej na Regułę Proporcji podany był.

PROPOZYCYA III.

O Regule Proporcji wspank obroconey. De Regula Proportionum Inverta.

W Regułach Proporcji, o których dotąd mówiliśmy, tak się ma zawsze termin pierwszy do drugiego, iak się ma termin trzeciego do czwartego, jeżeli termin pierwszy od trzeciego jest większy, ter-

termin drugi równie nad termin czwarty większy byź powinien, albo wzajemnie mniejszy, jeżeli termin pierwszy mniejszy jest, niżeli trzeci. Z samey zaś natury zadanej kwestyi przytrafiać się często zwykło, że im pierwszy termin mniejszy, lub większy jest od trzeciego, tym termin czwarty, którego szukamy, od terminu drugiego mniejszy, lub większy byź powinien, biorąc wspank porządek terminow przez proporcję ułożonych. W tym razie Reguła Proporcji nazywa się wspank obrocona, *Regula Proportionum inversa*, dla zamiatwania porządku terminow, którym w prostey Regule Proporcji układają się.

Reguła ta wiele zatrudniać zwykła, niezupelnie biegłych w rachunkach ludzi, z tey przyczyny, że rozeznac nie mogą, kiedy prosta Reguła Proporcji, a kiedy Reguła Proporcji wspank obrocona byź ma zażyta.

Ile razy tedy z samey natury zadanego pytania wypada, że im mniejszy, lub większy jest termin pierwszy od trzeciego, tym mniejszy, lub większy byź powinien czwarty od drugiego terminu, tyle razy każdy ma sobie wnosić, że w takowym razie Reguły Proporcji wspank obroconey zażyć potrzeba. Tak *naprzykład* mając zadaną kwestyą: żeńców 20 pożęli pole iedno w dni 4, a żeńców 10, drugie takoweż pole wiele dni żąc będą?

$$20. 4 :: 10?$$

W tym Przykładzie jako pierwszy termin 20 większy jest od terminu trzeciego 10, tak termin czwarty wynaleziony większy byź powinien nad

dla te-
ka; A
wać się
w pier-
a same
żymyśy,
y kładą
b wynal-
onalny;
wiąc na-
Złotyeb
wypada
niejąc 1
ęcy 12?
ę przez
się także
ue, że się
dzie, dla
ymże sa-
rzedzają-
III.
De Re-
ad mowi-
erwszy do
artego, y
większy,
ter-

termin drugi 4, bo żeńcow 10, dwa razy dłużej pole owo żąć powinni, niżeli go żąć żeńcow 20.

Zaczym na doyscie czwartey liczby proporcjonalney przez Regułę wśpak obroconą, potrzeba *naprzod* pierwszy termin *multiplikować* przez termin drugi, *powtore* Produkt z tey *multiplikacy* wynikający *podzielić* przez termin trzeci, a za *Wieloraz* wypadnie termin czwarty proporcjonalny, który tak się będzie miał do terminu drugiego, iak się ma termin pierwszy do trzeciego terminu. Tak wżadanym już przykładzie :

$$20. 4 :: 10. 8.$$

$$\begin{array}{r} 1 \overline{) 080} 8 \end{array}$$

Dziesięciu tedy żeńcow ośm dni pole owo żąć powinni, które dwudziestu za cztery dni pożęli.

Przykład drugi. W Fortecy oblężoney 1500 Żołnierzom wystarczy prowiantów na Miesiący 3, a przez Miesiący 6, na wielu Żołnierzy też prowianty wystarczyć mogą?

$$3. 1500 :: 6. 750.$$

$$\begin{array}{r} 3 \overline{) 4500} 750 \\ \underline{42} \\ -30 \\ \underline{30} \\ -0 \end{array}$$

W tym Przykładzie rzecz oczywista jest, że im mniej jest Miesiący trzy nad Miesiący sześć, tym mniej

mniey powinno, bydz Ludzi na ktorychby przez
szesc Miesiecy prowianty wystarczyć mogły, ktore na
Ludzi 1500 przez trzy Miesiace wystarczają, to jest
powinno ich bydz 750, połową mniey od 1500, iako
trzy Miesiace połową mniey są od Miesiecy szesciu.

Przykład trzeci. 6 Pługow orze rolą jednę dni
30, a 10 pługow za wiele dni też rolą zaorzą? Widzisz
y tu, że im więcey jest pługow, tym mniey dni do
orania teyże roli potrzebuja, to jest dni tylko 18.

$$6. 30 :: 10. 18.$$

6

$$I \quad | \quad 0 \quad | \quad \overline{1,8} \quad | \quad 0 \quad | \quad 18$$

Demonstracya, niezawodność tey Reguły fun-
duje się na Lemma II y III. Bo ponieważ w Regule
Proporcyci wśpak obroconey, tak się ma pierwszy
termin do trzeciego, iak wzaiemnie czwarty do dru-
giego, idzie zatym podług Lemma II, że Produkt
terminu pierwszego zmnożonego z drugim,
rowny bydz powinien produktowi terminu trzecie-
go zmnożonego z czwartym. A że produ-
ktu ktorzyby miał wyniknąć zmnożeniu terminu
trzeciego z czwartym, mam inż termin ieden, to
jest, który na trzecim miejscu kładzie się, zaczym
produkt zmnożenia terminu pierwszego z dru-
gim, rowny produktowi zmnożenia terminu
trzeciego z czwartym, podzieliwszy przez termin
trzeci, czwarty termin proporcjonalny koniecznie
wyniść powinien.

Doświadczenie dobrze odprawioney Reguły
Proporcyci wśpak obroconey, jest bardzo krotkie,

K4

zmul-

zmultiplikowawszy termin pierwszy przez drugi, a trzeci przez czwarty. Jeżeli obadwa produkta są równe, Operacya dobrze poszła.

Przeſtroga. Unikając atoli trudności jeżeli iaka w Proporcyi wſpак obroconey zachodzić może, łatwo zamieniſz ją w Regułę Proporcyi proſtą, kładąc termin, do ktorego przyłączone ieſt zadanie, na mieyſcu pierwſzym, a termin ie-dnego z nim gatunku na mieyſcu drugim. Tak w pierwſzym przykłaździe żeńcow 10, tak ſię mają do żeńcow 20, iak ſię mają dni 4, do dni 8.

$$10. 20 :: 4. 8.$$

4

$$1 \overline{) 0 \ 8 \ 0, \ 8}$$

A w Przykłaździe drugim, tak ſię mają Mie-ſięcy 6, do Mieſięcy 3, tak ſię mają Żołnierzy 1500 do 750.

$$6. 3 :: 1500. 750.$$

3

$$6 \overline{) 45,00, \ 750}$$

42

- 30

30

-- 0

Podobnież y w Przykłaździe trzecim, iak ſię mają 10 pługow do 6, tak ſię mieć powinny dni 30, do dni 18.

$$10. 6 :: 30 \ 18.$$

6

$$1 \overline{) 0 \ 18 \ 0} \ 18. \quad \text{PRO-}$$

PROPOZYCYA IV.

Zamykająca w sobie niektóre sposoby do krotkości y snadności w odprawieniu Reguły Proporcyci wielce służące.

I. **G**dy pierwszy termin w Regule Proporcyci prostej spełna zamyka w sobie termin drugi, albowi też w nim spełna mieści się, w ten czas proporcya na najmnieysze terminy redukowana byź może przez *Prop. II Rozdz. II*, y operacya icy bardzo krotka stanie się. Tak *naprzykład*, za łokci Sukna 5 dałem Złotych 35, ile dam za łokci 30? Zredukowawszy 5, y 35, do najmnieyszych terminow 1 y 7, mow: ieżeli za 1 należy się 7, coź się będzie należało za 30? masz czwarty termin proporcjonalny 210. A w Regule Proporecyi wśpak obroconey, ponieważ też sama między pierwszym y trzecim, co między czwartym a drugim terminem zachodzi proporcya, zaczynam pierwszy y trzeci termin na najmnieysze terminy zredukowawszy, skroćisz sobie operacyą, tak w Przykładzie I, z *Prop. III*, zredukowawszy 20 y 10 na mnieysze terminy, masz 2 y 1, napisawszy tedy tak $2. 4 :: 1$, wypadnie ci czwarty termin 8.

II. Dla uniknienia trudności w przydłuższej Dywizyi, podziel termin trzeci przez pierwszy, a przez Wieloraz moltiplikuy termin drugi. Albo też podziel termin 2gi przez pierwszy, a przez Wieloraz moltiplikuy termin 3ci, 4ty termin proporcjonalny zawsze tenże sam wypadnie, iak gdybyś ordynaryjnym sposobem czynił. Tak *np.* 25. 60 :: 100.

Podzieliwszy termin 3ci przez pierwszy, masz Wieloraz 4, przez który zmnożywszy termin drugi 4X60 masz czwarty termin proporcjonalny 240.

III. Jeżeli Frakcyę pierwszemu tylko terminowi jest przyległa *naprzykład* $12 \frac{1}{2} : 4 :: 20?$ zmnożywszy przez Denominatora 2, tak pierwszy iako y trzeci termin, a wypadną ci trzy terminy proporcjonalne bez Frakcyi 25. $4 :: 40?$ Jeżeli Frakcyę przyległa będzie drugiemu tylko terminowi *naprzykład* $6. 20 \frac{1}{2} :: 10$, mnożywszy przez tegoż Denominatora 3, termin pierwszy y drugi, a będziesz miał trzy terminy proporcjonalne bez Frakcyi 18. $61 :: 10?$ jeżeli Frakcyę z jednakowym Denominatorem, przyległe będą pierwszemu y trzeciemu terminowi, *naprzykład* $3 \frac{1}{2} : 20 :: 10 \frac{1}{2}?$ oby dwa te terminy zmnożywszy przez powszechnego Denominatora 5, masz Regułę bez Frakcyi 17. $20 :: 53?$ jeżeli nakoniec terminy korespondujące sobie, wyrażone będą samemi Frakcyami, z jednakowym Denominatorem, *naprzykład* $\frac{2}{3} : 20 :: \frac{1}{3}$, zmaszawszy Denominatora wypadną ci terminy proporcjonalne, 2. $20 :: 1?$ jeżeli zaś Denominatora będą różne, zredukuy wprzód owe Frakcyę do jednego Denominatora, ktorego po tym zmaszawszy, będziesz miał trzy terminy proporcjonalne bez Frakcyi, tak *naprzykład* $\frac{1}{2} : 5 :: \frac{2}{3}?$ zredukowawszy te dwie Frakcyę do jednego Denominatora, przez Prop. III Rozdz. II masz: $\frac{3}{6} : 5 :: \frac{4}{6}?$ a zmaszawszy Denominatora powszechnego, będziesz miał Regułę Proporeyi bez Frakcyi wyrażoną sposobem następującym, 3. $5 :: 4?$ Przyczyny tych y tym podobnych

bnye
wick
miał.

O Ra

Re

nia l
nych
ki, że
łecze
same
ko Re
le cz
przy
Przy

z sob
każdy

Drug
ci Ku

ogof
zysk
łu, w

piatek
iści

bnych odmian, każdy wysmienicie pozna, ktokol-
wiek naukę o liczbach łamanych zupełnie zrozumu-
iał.

PROPOZYCYA V.

O Regule Towarzystwa, czyli spółki de Regula Societatis.

Regula Towarzystwa czyli spółki, nic innego nie
jest, tylko nauka podająca sposób do podzielenia
liczby jakiej na więcej części proporcjonal-
nych. Zowie się Regula Towarzystwa czyli spół-
ki, że najwięcej zażywana bywa między ludźmi spo-
łeczeństwo handlowe, lub intrat utrzymującemi. W
samej rzeczy Regula spółki nic innego nie jest, tyl-
ko Regula Proporcji tyle razy powtórzona, na wie-
le części proporcjonalnych liczbę zadaną dzielić
przyjdzie. Co się z następujących jasnie pokaże
Przykładów.

Przykład pierwszy. Trzech Kupeow zawarłszy
z sobą Towarzystwo handlowe, dali na zysk spólny
każdy z swoicy strony pewną Summę pieniędzy.

Pierwszy Kupiec A, łożył Taler. bitych 1000
Drugi Kupiec B, łożył Talerow bitych 1500 Trze-
ci Kupiec C, łożył Talerow bitych 2000.

Pieniędzmi temi handlując Rok cały, zarobili
ogółem Talerow bitych 2000. Pytam iaka z tego
zysku Summa proporcjonalna do każdego Kapita-
łu, wszystkim przypadnie?

Zbierz *naprzód* w iedną Summę wszystkie Ka-
pitały przez trzech Kupcow pojedynczo dane, to
jest $1000 + 1500 + 2000 = 4500$: *Pentatec.* Uczyni
tyle

tyle razy Regułę Proporcji, ile jest pojedynczych Kapitałów, w ułożeniu terminow ten tryb zachowując, ażeby za pierwszy termin położona była Summa parcyalnych Kapitałów w iedno zebrana, która tu jest 4500, za drugi termin zysk generalny, który tu jest 2000, za trzeci termin Summa parcyalna każdego Kupca, a za czwarty termin przy każdej operacji wypadnie ci zysk parcyalny, proporcjonalny Kapitałowi przez każdego z trzech Kupców łożonemu. Czego wszystkiego następujący masz wizerunek:

Kap. gen.	Zysk gener.	Kapit. parcyal.	Zysk parcyal.
4500	2000 ::	1000? A.	444 A. $\frac{4}{5}$.
4500	2000 ::	1500? B.	666 B. $\frac{6}{5}$.
4500	2000 ::	2000? C.	888 C. $\frac{8}{5}$.
			2000.

Przykład drugi. Trzech Braci zakupują wspólnie Maiętność czyniącą roczney intraty 70000 Złotych. Pierwszy D, dał na nią 240000, Drugi E, 300000, Trzeci F, 360000, chcą wiedzieć ile roczney intraty każdemu z nich, z owych Dobr przypadnie?

Znowże *naprzod* wszystkie parcyalne Kapitały, to jest 240000 + 300000 + 360000 = 900000. To uczyniwszy, Regułę proporcji sposobem wzwyż podanym powtarzam trzy razy:

900000	70000 ::	240000?	18666 $\frac{6}{5}$.
900000	70000 ::	300000?	23333 $\frac{3}{5}$.
900000	70000 ::	360000?	28000
			70000

Przy-

Przykład trzeci. Dwóch Jubilerow, z których jeden łożył na Dyamenty 20000 Czerwonych Złotych, drugi 32000, tracą na handlu swoim 15 tysięcy, pytam jaką szkodę każdego Summie ma być proporcjonalna.

$$\begin{array}{r} 52000 \quad 15000 :: 20000 \quad 5769 \frac{12}{5} \\ 52000 \quad 15000 :: 32000 \quad 9230 \frac{40}{5} \\ \hline 15000. \end{array}$$

Jeżeliby zaś z parcyalnych Kapitałów, owych Kupcow jeden dłużey a drugi krocey był na handlu, w ten czas, tak iak w Regule Proporcyci składaney, potrzeba wprzod Kapitał przez swoy czas moltiplikować, a dopiero Produkta dodawszy, czynić sposobem wzwyż podanym. Tak *naprzykład* daymy trzech Kupcow z których jeden łożył na handel 200 Czerwonych Złotych, lecz od lat 3. Drugi łożył 320, lecz od lat 2. Trzeci łożył 500, lecz od Roku tylko. Zysk zaś generalny z tego handlu trzyletniego był na 2000 Czerwonych Złotych, moltiplikuję wprzod każdą Summę przez icy lata:

$$\begin{array}{l} 200 \times 3 = 600 \\ 320 \times 2 = 640 \\ 500 \times 1 = 500 \end{array}$$

Zebrawszy teraz w jedno wszystkie produkta parcyalne, mam 1740 y Regułę tak układam:

$$\begin{array}{r} 1740 \quad 2000 :: 600? \quad 689 \frac{114}{174} \\ 1740 \quad 2000 :: 640? \quad 735 \frac{110}{174} \\ 1740 \quad 2000 :: 500? \quad 574 \frac{124}{174} \\ \hline 2000 \end{array}$$

Gdy-

Gdyby zaś Kupcow wszystkich Kapitały równe były, lecz czas nierówny, gdyby *np.* iednego Summa była na handlu Miesiący 12, drugiego Miesiący 7, a trzeciego Miesiący 6, tedy zebrałszy wieidną Summę wszystkie Miesiące $12 + 7 + 6 = 25$ położy ie za pierwszy termin, za drugi zysk generalny, a za trzeci Miesiące, przez ktore każdego Kapi- tał był na handlu, y powtorz trzy razy Regułę Pro- porcyi tak :

<i>Jeżeli Miesiący Zysk Czerw. Zł. coż Miesiący</i>			
25	1000 ::	12?	480
25	1000 ::	7?	280
25	1000 ::	6?	240
			<hr/>
			1000

Ztąd masz sposob, na dzielenie pieniędzy *np.* 4000 Talerow bitych, między sług trzech, propor- cyonalnie do czasu przez ktory ciż służy Panu swe- mu służyli, z ktorych ieden służył lat 7, drugi lat 6, trzeci lat 12, Pan zaś umierający leguie im zapisem 4000 Talerow bitych, ażeby te w proporcyi do czasu ich usług podzielone między nich były. Ze- brawszy albowiem lata wszystkich, ktorych tu iest 25, położy ie za termin pierwszy, Summę legowaną na nich za termin drugi, a każdego z osobna lata za termin trzeci, toż trzy razy powtorzywszy Re- gułę Proporcyi, za czwarty termin wypadnie ci Sum- ma do lat każdego proporcjonalna, następującym sposobem.

25.	4000 ::	7.	1120
25.	4000 ::	6.	960
25.	4000 ::	12.	1920
			<hr/>
			4000

Pier-

Pierwszy tedy za lat 7 weźmie Talerow bitych 1120, drugi za lat 6 weźmie Talerow bitych 960, trzeci za lat 12 weźmie Talerow bitych 1920.

Doświadczenie dobrze odprawioney Reguły Towarzystwa iest to: że gdy dodaż wszystkie parcyalne Summy, zysk, lub stratę parcyalną znaczące, Summa generalna, zyskowi, lub stracie generalney rowna bydź powinna, iako tu na końcu każdego Przykładu widzieć się daie.

PROPOZYCYA VI.

O Regule Wiązania. De Regula Alligationis.

Gdy rzeczy różney między sobą ceny, różnego waloru wiążemy, czyli mieszamy razem, iako *naprzykład* różne trunki, towary, lub kruszce, a pomieszawszy ie, chcemy doysć sprawiedliwey ceny owej mixtury, częściom rzeczy owych, z których składa się, proporcjonalney, albo też gdy średnią iakąś cenę założywszy, chcemy wiedzieć ile części każdego z kilku danych towarow, lub trunkow zmieszać potrzeba, ażeby za cenę owę średnią sprzedać ie można, w oboim tym razie zażywamy Reguły, którą Rachmistrze zowią Regułą Wiązania, *Alligationis*. Spofoby do należytego iey odprawienia potrzebne, z samych naylepiey przykładow wydadzą się.

Przykład pierwszy. Miał kto dwoiakiey proby u siebie frebro, iednego grzywna po Złotych 74, drugiego po Złotych 68, pierwszego było grzywien 200, drugiego grzywien 160, dwoiakie to frebro
stopi-

rały ro-
iednego
go Mie-
zy wie-
5 = 25
general-
o Kapi-
ułę Pro-

480
280
240

000
ędzy np.
propor-
inu swe-
gi lat 6,
zapisem
rcyi do
ły. Ze-
n tu iest
gowana
ona lata
szy Re-
ci Sum-
uiącym

Pier-

stopiwszy w iedną masę, pytam po czemu na ow czas iedna iego grzywna przypadnie?

Mułyplikuy *naprzód* grzywien 200 przez Złotych 74, potym grzywien 160 przez Złotych 68. Dwa produkta ztąd wynikające z sobą dodawszy, Summę generalną pokazującą ci cenę wszystkiego owego srebra podziel przez 360, to iest przez Summę wszystkich grzywien zebranych, a Wieloraz pokaże cenę iedney grzywny dwoiakiego owego srebra zmieszanego, następującym sposobem:

Grzywny Złote

$$200 \times 74 = 14800$$

$$160 \times 68 = 10880$$

36	0		256,8		0		71	+	$\frac{1}{2}$
			252						
			--48						
			36						
			12						

Wieloraz tedy $71 \frac{1}{2}$ pokazanie, że zmieszanego owego srebra, grzywna iedna będzie na potym warta Złotych 71, y groszy 10. Bo iezeli grzywien 360 warte są Złotych 25680, což grzywna 1? Podług Reguły Proporcyci wypadnie Złotych $71 \frac{1}{2}$.

Przykład drugi. Daymy że korzec pszenicy iest po Złotych 12, korzec żyta po Złotych 9, ięczmienia po Złotych 6, zmieszawszy razem pszenicy korcy 7, żyta korcy 5, ięczmienia korcy 2, pytam po czemu ieden korzec mixtury owey wypadnie?

Korce

Korce Złote

Pszonicy	7 X	12 =	84.
Zyta	5 X	9 =	45.
Jęczmienia	2 X	6 =	12.

14

14,1	10 + $\frac{1}{14}$
14	

-- I.

Korzec ieden owey mixtury będzie kosztował Złotych 10, y coś więcej nad dwa grosze. Bo podług Reguły Proporcji jeżeli za korcy 14 należy się Złotych 141, coż za korzec 1? mam Złotych $10 + \frac{1}{14}$.

Y te dwa Przykłady dosyć będą na pokazanie sposobu, którym postępować sobie potrzeba w pierwszym rodzaju Reguły Wiązania, to jest, gdy zmieszawszy razem trunki, towary, lub kruszce różney ceny, chcemy doysć sprawiedliwego części ich walu. Co się zaś tycze drugiego rodzaju Reguły Wiązania, to jest, gdy podług założoney ceny, rzeczy różnych gatunkow mieszać potrzeba, ażeby mixturę z nich zrobioną za cenę owę sprzedać można. Na to następujące przykłady widoczny sposób nam podadzą.

Przykład pierwszy. U Winiarza znajdują się dwa gatunki wina, iednego garniec po Złotych 20, drugiego po Złotych 15 jeżeli kto nie daie mu, tylko Złotych 17, a chce żeby mu podług proporcji danych pieniędzy, z oboygą win ieden garniec dano, pytam ile Winiarz ow pierwszego, ile drugiego winą zmieszać powinien, ażeby mu dał garniec

L

wina

wina w sprawiedliwej do danych pieniędzy proporcji?

Na rozwiązanie tego, y temu podobnych zadaniow, masz dwie następujące Reguły.

Reguła pierwsza. Podłóż ceny iednego, y drugiego wina pod sobą, to iest 20, y 15, a z boku na lewey ręce napisz 17 liczbę danych pieniędzy, za które chcesz garniec wina dwoiakiego wziąć. To uczyniwszy więz, czyli porownyway osobno przez Subtrakcyę, *naprzod* cenę większą wina z danemi pieniędzmi, to iest 20, z 17, a 3, przewyżkę *Differentiam* między niemi zachodzącą, położ na prawey stronie przy 15. *Powtore* więz cenę mnieyszą 15 z temiż 17 danemi pieniędzmi, a przewyżkę między niemi zachodzącą, to iest 2, położ na prawey stronie przy 20.

Reguła druga. Zbierz przewyżki w iednę Summę, y Regułę Proporcji powtorz tyle razy, ile iest Przewyżzek, to iest dwa razy w Przykładzie terazniyszym. W ułożeniu zaś Reguł Proporcji za pierwszy termin kładzie się Summa Przewyżzek, która tu iest 5, za drugi termin kładzie się garniec 1, a za trzeci termin każda Przewyżka osobno. Czego następujący masz wizerunek.

Ceny Win Przewyżki

	20	2
Pieniądze dane 17	15	3

Summa Przewyżzek 5

$$5. \quad 1 :: 2? \frac{2}{5}$$

$$5. \quad 1 :: 3? \frac{3}{5}$$

Tym

Tym sposobem Regułę Proporcji dwa razy powtórzywszy, dla tego, że tylko dwie ceny wina, y dwie przewyżki były, dochodzę na koniec, że z wina które jest po Złoty 20, wzięwszy dwie z pięciu części iednego garca, a z wina, które jest po Złoty 15, wzięwszy trzy z pięciu części iednego garca, będę miał $\frac{5}{7}$, to jest, garniec ieden wina takiego, którego sprawiedliwa cena będzie Zł. 17.

Przykład drugi. Łot frebra iednego jest po Złoty 24, drugiego po Złoty 18, chcę mieć kilka łotow frebra, ale łot ieden po Złoty 20, pytam ile Złotnik z obu gatunkow frebra na ieden łot zmieszać powinien, ażeby ten warty był Złoty 20?

Złote Przewyżki

Dane Złote 20	24	2
	18	4

Summa Przewyżek 6

6. 1 :: 2? $\frac{2}{3}$.

6. 1 :: 4? $\frac{4}{3}$.

Z frebra tedy po Złoty 24, wzięwszy dwie z sześciu, a z frebra po Złoty 18, wzięwszy cztery z sześciu części iednego łota, będzie miał $\frac{2}{3}$ to jest, łot ieden frebra za Złoty 20.

Kiedy zaś nie dwóch, ale więcej rzeczy ceny dane będą, trzeba brać zawsze po dwie ceny ustanowione, (z których iedna koniecznie mniejsza, druga większa nad dane pieniądze być powinna) y wiązać je sposobem wzyż podanym z pieniędzmi danymi, tak żeby każda cena przynajmniey raz wią-

zana była. Chociaż zaś jedną cenę kilka razy wezmiesz na wiązanie tey z drugiem, to bynajmniej nie szkodzi, a zwolacza w ten czas, kiedy tylko ta jedna cena nad dane pieniądze jest większa. Niech będą *naprzykład* cztery gatunki zboża: Pszenicy korzec po Złotych 14, Żyta po Złotych 11, Jęczmienia po Złotych 9, Owsa po Złotych 6, chcę mieć tych wszystkich gatunkow zboża korzec ieden za Złotych 10.

Ceny Przewyżski		
Dane Złote 10	14	1
	11	4
	9	4
	6	1

Summa Przewyżzek	10	
10.	1 :: 1?	$\frac{1}{10}$
10.	1 :: 4?	$\frac{4}{10}$
10.	1 :: 4?	$\frac{4}{10}$
10.	1 :: 1?	$\frac{1}{10}$

W tym Przykładzie wiążę *naprzod* 14, y 9 ceny Pszenicy y Jęczmienia, z danemi 10 Złotemi, y mam przewyżki przy 14 iedno 1, przy 9 cztery 4, wiążę *powtore* ceny żyta y owsa, 11, y 6 z danemi 10 Złotemi, y mam Przewyżki 4 przy 11, a 1 przy 6. Toż zebrawszy wszystkie Przewyżki, y powtórzywszy Regułę Proporcji cztery razy, dochodzę na koniec, że pszenicy iednę z dziesiąciu, żyta cztery z dziesiąciu, jęczmienia cztery z dziesiąciu, owsa iednę z dziesiąciu części iednego korca wziąwszy, mam $\frac{10}{10}$, to jest, korzec ieden tey miksury, za Złotych 10.

Przy-

Przykład drugi. Funt Szafranu przedają za Złotych 30, Cynamonu za Złotych 24, Goździkow za Złotych 8, Herbaty za Złotych 14. Daic kto Złotych 25, ażeby mu za nie nic więcey, tylko funt ieden tych wszystkich korzeni przedano, pytam ile z każdego gatunku na ten ieden funt wmieścić potrzeba?

<i>Ceny Przewyżski</i>	
30	I. 17. II.
24	5
8	5
14	5

Summa Przewyżzek 44

44.	I ::	29?	$\frac{29}{44}$
44.	I ::	5?	$\frac{5}{44}$
44.	I ::	5?	$\frac{5}{44}$
44.	I ::	5?	$\frac{5}{44}$

W tym Przykładzie, że tylko jedna cena, to jest Złotych 30, większa jest nad daną cenę Złotych 25, inne zaś trzy wszystkie są od danej ceny mniejsze, z tey przyczyny cenę 30, biorę z każdą z osobna z trzech cen następujących, 5 wiążę z danemi 25 Złotemi; dla tego Summa Przewyżzek pierwszej cenie 30, na prawey stronie położonych jest największa, to jest 29, ponieważ tę pierwszą cenę 30, ze wszystkiemi następującemi cenami wiązałem. Powtorzywszy potym cztery razy Regułę Proporcyi sposobem wzyż podanym, dochodzę na koniec, że wzięwszy Szafranu dwadzieścia dziewięć ze czterdziestu czterech, Cynamonu pięć ze czterdziestu

czterech, Goździkow pięć ze czterdziestu czterech
Herbaty pięć ze czterdziestu czterech części iedne-
go funta, wypadnie $\frac{44}{44}$, to iest funt ieden cały wszyst-
kiego korzenia.

Doświadczenie należycie odprawioney Reguły
Wiązania będziez miał ztąd, iczeli wszystkie części,
z których mixtura składa się, liczbą samą wyrażo-
ne, wyrównają rzeczy całej, iako to po każdym Przy-
kładzie widzieć się daie.

*Okazanie niezawodności funda-
mentow na Regule Wiązania
podanych.*

Summa Przewyższek, *Differentiarum*, ktoremi ce-
ny założone różnią się przez większość lub brak
(*per excessum, vel defectum*), od liczby średniy da-
ney, tak się ma do całej mixtury, iak się ma każda ofo-
bno Przewyżzka, do każdej części teyże mixtury ofo-
bno wziętey. Z tey przyczyny w Regule Wiązania
tyle razy powtarza się Reguła Proporcyi, ile iest
Przewyższek, ktore dla tego kładą się naprzemian,
ażebym brak ceny iedney mógł się nadgrodzić wię-
knością ceny drugiey.

Przełtroga I. Zostatniego Przykładu rzecz
oczywista iest, że każda cena przynajmniejey raz
wiązać, y porównywać się powinna z ceną daną
pośredniczą, tudzież że iedna cena może się wię-
cey razy wiązać, iako to iuż wyżej namienido
się.

Prze-

nia t
ko śr
cenar
Podł
tey,
maig
dośw

O R

R

liczby
kora
guła
Simpl
zanie
fzey
iest
fałszy
Propo

fadza

rozur
łożer

żona
zadar

Przeftroga II. *Wiązania* czyli porównymania te mogą się dziać różnemi sposobami, byle tylko średnią liczbę daną, zawsze wiążąc z dwoma cenami, iedną większą, drugą mnieyszą od'niej. Podług różnego zaś wiązania, różne wypadną tey, lub owey rzeczy części, w mixturę wchodząc mające. Czego każdy przez własne Przykłady doświadczyć może.

PROPOZYCYA VII.

O *Regule Domniemania*, czyli fałszywego założenia. *Regula Positionis*, vel falsi.

Regula Domniemania, czyli fałszywego założenia, *Regula falsi* jest ta, która przez założenie liczby fałszywey, uczy dochodzić liczby rzetelney, ktoraby na zadanie zupełnie zadowolyc uczyniła. Reguła ta jest dwoiaka, iedna prostego domniemania *Simplicis Positionis*, w ktorey iedną prostą na rozwiązanie zadaniow bierzemy liczbę, y o tey w terazniejszy Propozycyi mówić będziemy. Druga Reguła jest dwoiakiego Domniemania, czyli dwoiakiego fałszywego założenia, *Duplicis Positionis* o ktorey w Propozycyi następującej.

Reguła Prostego Domniemania, na trzech zasadza się fundamentach.

I. Zakładam sobie liczbę, którą zdatną bydź rozumiem na solwowanie kwestyi, y ta zowie się założenie, *positio*.

II. Miarkuję, y rozirządzam, iczeżli liczba założona taka jest, iakiey mi potrzeba na rozwiązanie zadania uczynionego.

III. Widząc że liczba założona nieczyni zadobyć zadanej kwestyi, układam Regułę Proporcyi, za ktorey pomocą liczby prawdziwey dochodzę. Rzecz tę następujące Przykłady naylepiey objaśnia.

Przykład pierwszy. Pewny umierając legował na trzech Synowcow swoich 10000 Złotych, z tą kondycją: ażeby pierwszy wziął dwa razy tyle co drugi, a drugi trzy razy tyle co trzeci. Pytam ile każdy z nich weźmie? Daymy że pierwszy wziął 600, drugi tedy podług zadanej kwestyi wziął 300, a trzeci wziął 100. Uważam teraz icżeli te wszystkie Summy wyniosą 10000, bo gdyby wyniosły 10000, tym samym zadaniu owemu stałoby się zadobyć. Ale zebrawszy je w iedno, widzę że tylko czynią 1000. Zaczynam dla doycia prawdziwey liczby, którą wziął pierwszy, układam sobie Regułę Proporcyi, w ktorey za pierwszy termin kładę liczbę, która z fałszywego założenia wypadła, to iest 1000, za drugi termin kładę fałszywe założenie, iakie było w tym, razie 600, za trzeci termin piszę liczbę zadaną, to iest 10000, a za czwarty termin powinna wypaść liczba rzetelna, na rozwiązanie uczynionego zadania.

Jak się ma 1000 do 600, tak się powinno mieć 10000 do 6000.

$$1000. 600 :: 10000$$

600

$$- 1 \quad | 000 \quad | \quad 6000 \quad | \quad \overline{000} \quad | \quad 6000.$$

Pierwszy tedy weźmie 6000, drugi 3000, a z tym trzeci 1000, podług kondycyi w uczynionym

nym
ne S
nion

bran
więc
Paw

dług
iest
12,
byd
uloż

10,
10,
30,
10
dani

wfzy
Ceny
wfzy
miał
wista
częś
won

nym zadaniu założonych, które wszystkie parcyalne Summy dodawszy, maśz 10000, a zatym uczynionej kwestyi zupełnie zadosyć się stało.

Przykład drugi. Piotra, Pawła, y Jana lata zebrane, czynią lat 100, lecz Paweł liczy trzykroć więcej nad Piotra, a Jan dwakroć więcej lat nad Pawła, pytam ile lat z nich każdy ma?

Daymy że Piotr ma lat 2, zaczyni Paweł podług założoney kwestyi, ma trzy razy więcej, to jest 6, a Jan dwa razy więcej nad Pawła, ma tedy lat 12, zebrane te wszystkie lata czynią 20, a miało bydz ich 100, zaczyni wzwyz podanym sposobem ułożywszy Regułę proporcji.

$$20. 2 :: 100. 10$$

$$\frac{100}{20}$$

$$2 | 0 \quad | 2,0 | 0 \quad | 10$$

Wypadający czwarty termin proporcjonalny 10, wskazuje mi lata Piotra. Bo jeżeli Piotr ma 10, tedy podług zadanej kwestyi Paweł będzie mieć 30, a zatym Jan 60, które wszystkie lata zebrane 10 † 30 † 60, czynią 100, podług uczynionego zadania.

Przykład trzeci. Pewny Kupiec spytany ileby wszystkie towary jego warte były? odpowiedział: Ceny, którą wszystkie towary moje wynoszą wziąwszy część trzecią, część czwartą, y część piątą, miałbyś Czerwonych Złotych 470. Rzecz oczywista jest, że tu taką Summę znaleźć potrzeba, ktorey część trzecia, część czwarta, y piąta, uczynią Czerwonych Złotych 470.

Położmy tedy za tę Summę, *na przykład* Czerwonych Złotych 60, których część trzecia jest 20, część czwarta jest 15, część piąta jest 12. Zebrawszy teraz te wszystkie części to jest, 20 + 15 + 12, mam 47, lecz te części miały czynić 470. układam tedy Regułę Proporcji następującym sposobem:

$$47. 60 :: 470. 600$$

y dochodzę, że towary owe wszystkie warte Czerwonych Złotych 600, których trzecia część czyni 200, czwarta 150, piąta 120, a te części dodane, razem czynią Czerwonych Złotych 470.

Przykład czwarty. W pewnym Młynie fałszywe kamienie, z których pierwszy miele za godzinę korcy pięć, drugi korcy cztery, trzeci korcy dwa, czwarty korzec jeden, pytam ile godzin potrzeba, ażeby te wszystkie kamienie zmięły korcy 820?

Daymy że potrzeba godzin 5, za te pięć godzin pierwszy kamień zmięło korcy 25, drugi korcy 20, trzeci korcy 10, czwarty korcy 5. Zbieram teraz te wszystkie korce, które wynoszą korcy 60, ale mnie potrzeba korcy 820. Układam tedy Regułę Proporcji następującym sposobem, jeżeli korcy 60 kamienie owe mielą za godzin 5 :: ile godzin potrzeba do zmielenia korcy 820?

Korcy Godzin Korcy Godzin

60. 5 :: 820. 68 $\frac{1}{5}$

$$\begin{array}{r}
 5 \\
 6|0 \quad \boxed{41,0|0} \quad 68 \frac{1}{5} \\
 \hline
 \quad \quad 36 \quad \quad \\
 \hline
 \quad \quad -50 \\
 \quad \quad \quad 48 \\
 \hline
 \quad \quad \quad -2
 \end{array}$$

na korcy tedy 820, potrzeba będzie godzin 68, y minut 20.

Demonstracya. W Regule Domniemania iak się ma liczba z fałszywego założenia wynikająca, do liczby fałszywie założoney, tak się powinna mieć liczba dana rzetelna, do rzetelnego założenia. Zaczym grunt Reguły Domniemania zależy iedynie na porządnym ułożeniu w Proporcya, terminow fałszywego założenia, ażeby za położeniem terminu rzetelnego na trzecim miejscu, na czwarty termin mogło wypaść rzetelne, y trzeciemu terminowi proporcjonalne założenie.

PROPOZYCYA VIII.

O Regule dwoiakiego fałszywego założenia. De Regula Duplicis Positionis.

Reguła dwoiakiego założenia, przez założenie dwóch fałszywych liczb odprawnie się, y wiele ułatwia kwestyi, ktorych przez iedno proste założenie rozwiązać nie można, przeciwnie zaś, wszystkie zadania z prostego założenia, przez dwoiakie założenie z równą śladnością solwować można. Na
kto-

ktorych zaś kwestyi rozwiązanie koniecznie dwoiakiego założenia potrzeba, informacya o tym w *Prześrodku* I dana będzie.

Reguły dwoiakiego założenia cztery są fundamenta.

I. Weś za Summę, ktorey szukasz iakąkolwiek liczbę, która się zowie założenie, *Positio*, y roztrząśnij ją, ieżeli zadaną kwestyą ułatwić może; ktorey gdy nieczyni zadosyć, błąd w założeniu teyże liczby popełniony napisz na prawey stronie tegoż założenia, lecz z tą różnicą: że ieżeli błąd ow ieść popełniony przez większe założenie, *per excessum*, nad Summę ktorey szukasz, powinienes go pisać przy owym założeniu ze znakiem Addycyi $+$ a ieżeli błąd ow ieść popełniony, przez mnieysze założenie *per defectum* nad summę ktorey szukasz, powinienes go pisać przy owym założeniu ze znakiem Subtrakcyi $-$, z ktorych znakow pierwszy $+$ znaczy większość, drugi $-$ znaczy brak.

II. Weś powtore za drugie założenie inną liczbę od pierwszej liczby założoney większą, lub mnieyszą, podług upodobania, a roztrząsnąwszy ją tymże samym, co pierwszą, sposobem, ieżeli y ta zadaney kwestyi nie czyni zadosyć, napisz przy niey rownie, iak przy pierwszej błąd, ze znakiem większości $+$, lub ze znakiem braku $-$, iak ci wypadnie. Jeżeli obydwa błędy popełnione są przez większość, albo gdy obydwa popełnione są przez brak, zowią się błędy podobne, *Errores similes*. Jeżeli zaś ieden błąd ieść przez większość, a drugi przez brak, to ieść ieden ze znakiem $+$, drugi ze znakiem $-$, zowią się błędy niepodobne *Dissimiles*.

III.

III. Gdy błędy są sobie podobne, moltiplikuy założenie pierwsze, przez błąd założenia drugiego, y wzajemnie założenie drugie moltiplikuy przez błąd założenia pierwszego; Toż zachodzącą między temi dwoma Produktami przewyżkę, *Differentiam*, podzieliwszy przez przewyżkę zachodzącą między błędami, za Wieloraz wypadnie Summa rzetelna, ktoręyszukasz.

IV. Jeżeli zaś błędy są sobie niepodobne *dissimiles*, tedy Produkta obydwu w iedną Summę zebrane, podziel przez błędy obydwu w iedną Summę zniesione, a Wieloraz wskaże Summę rzetelną dotąd nie wiadomą. Fundamentow tych na Regułę dwoiakiego założenia podanych, masz widoczny dowod w następujących Przykładach.

Przykład pierwszy. Trzech Kawalerow zyskali przy grze Czerwonych Złotych 47, lecz różnicą; że drugi wygrał pięcioma więcej nad pierwszego, a trzeci wygrał tyle, ile drugi, y nad to jeszcze Czerwonych Złotych 10, pytam ile każdy z nich zyskał?

Daymy że pierwszy zyskał Czerwonych Złotych 4, drugi tedy podług zadaney kwestyi zyskał Czerwonych Złotych 9, a zety m trzeci Czerwonych Złotych 19. Znoszę teraz te wszystkie parcyalne zyski, to iest $4 + 9 + 19$, y mam Czerwonych Złotych 32. Lecz ich powinno było być 47, błąd tedy w uczynionym założeniu popełniony iest przez brak *per defectum*, od Summy rzetelney na 15. Zaczynam te 15 ze znakiem Subtrakcyi —, kładę na prawym boku założenia pierwszego 4 to iest: *Założenie 4, Błąd — 15.*

Za-

Zakładam tedy powtornie inną liczbę na ufa-
twienie zadaney kwestyi, mniemając *naprzykład*, że
pierwszy z owych Kawalerow zyskał Czerwonych
Złotych 7, drugi tedy podług zadaney kwestyi zy-
skał 12, a zatym trzeci zyskał 22. Znoszę teraz
te parcyalne zyski, to jest $7 + 12 + 22$, które wraz ze-
brane, czynią Czerwonych Złotych 41.

Tym czasem miało ich bydź 47, błąd tedy y
tu w założeniu 7 popełniony jest przez brak *per de-*
fectum od rzetelney Summy na Czerwonych Złotych
6. Zaczynam y te 6 znakiem Subtrakcyi —, kładę na
prawym boku założenia drugiego 7, to jest: *Zało-*
żenie 7, Błąd — 6.

A że w tey operacyi obydwą błędy są sobie
podobne *Errores similes*, bo obydwą w założeniu po-
pełnione przez brak, czyli przez mnieyszość od rze-
telney Summy, zaczynam podług informacyi dancy
w *Punkcie III tey Propozycyi*, multiplikuję założenie
pierwsze, przez błąd założenia drugiego, to jest
 $4 \times 6 = 24$, a założenie drugie przez błąd założe-
nia pierwszego, to jest $7 \times 15 = 105$, z ktorey mul-
typlikacyi dwa wynikające produkta mnieyszy od
większego odciągam, to jest $105 - 24$, y mam za-
chodzącą między temi Produktami Przewyszkę, *Dif-*
ferentiam 81, którą podzieliwszy przez 9, to jest
przez Przewyszkę zachodzącą między dwoma błę-
dami, (bo $15 - 6 = 9$) mam wypadający Wielo-
raz 9, który pokazuje, że pierwszy Kawaler zyskał
Czerwonych Złotych 9, drugi tedy zyskał Czerwo-
nych Złotych 14, a zatym trzeci 24, które trzy zyski
parcyalne dodawszy, to jest $9 + 14 + 24$, mam Czer-
wonych

won
założ
stępu

z błę

z błę

przez

wiele
połow
lozofi
nie, a
szym
kich U

wa ich
część

40 =
ich m
przez

ktory

wonych Złotyeh 47, iaka Summa w daney kwestyi założona była. Całey tey operacyi masz krotki następujący wizerunek.

Pierwsze założenie 4, *Błąd* — 15

Drugie założenie 7, *Błąd* — 6

Przemyska Błędow 9.

Produkt założenia pierwszego
z błędem założenia drugiego $4 \times 6 = 24$

Produkt założeniu drugiego
z błędem założenia pierwszego $7 \times 15 = 105$

Przemyska Produktom 81.

Podzielenie Przemyski Produktom, Wieloraz
przez Przemyską Błędow $9 | 81 | 9$.

Przykład drugi. Pytagoras Filozof spytany wieleby miał Uczniow swoich? odpowiedział; że połowa ich uczy się Geometrii, czwarta część Filozofii, siódma część pięcioletnie zachowuje milczenie, a procz tego ma trzech innych szczególniejszym sposobem sobie zaleconych, pytam ile wszystkich Uczniow owych było?

Daymy że Uczniow owych było 280. Połowa ich tedy będzie 140, czwarta część 70, siódma część 40.

Zbieram te wszystkie części to jest $140 + 70 + 40 = 250$. do których dodawsz 3, mam 253. Lecz ich miało być 280, błąd tedy popełniłem — 27 przez brak od Summy założoney.

Daymy powtore że Uczniow owych było 112, których połowa będzie 57, czwarta część 28, siódma

dma 16. Te wszystkie części wraz zebrane, to jest $56 + 28 + 16$, czynią 100, a przydawszy 3, czynią 103, lecz ich miało być 112, błąd tedy y tu popełniłem — 9 przez brak od Summy założoney, a ponieważ błędy są sobie podobne, to jest obydwa przez mniejszość, zaczym zmnożywszy założenie pierwsze przez błąd założenia drugiego, to jest $280 \times 9 = 2520$, a założenie drugie przez błąd założenia pierwszego, to jest $112 \times 27 = 3024$, odciągam produkt mniejszy 2520, od produktu większego 3024, a przewyżkę między nimi zachodzącą 504 dzielę przez 18, to jest przez przewyżkę między błędami 27 — 9 zachodzącą, z której Dywizyi Wieloraz 28 wskazuje owych Uczniow Pitagoreśa liczbę. Bo 28 połowa jest 14, czwarta część 7, siódma część 4, które wszystkie części dodane $14 + 7 + 4$, czynią 25, a przydawszy 3, czynią 28.

Założenie pierwsze 280, Błąd — 27

Założenie drugie 112, Błąd — 9

Przewyżka Błędow 18

Produkt założenia pierwszego z błędem założenia drugiego $280 \times 9 = 2520$

Produkt założenia drugiego z błędem założenia pierwszego $112 \times 27 = 3024$

Przewyżka między Produktami 504

Podzielenie Przewyżki Produktow Wieloraz przez Przewyżkę Błędow 18 | 504 | 28.

Przykład trzeci. Pewny spojrzawszy na kieszkę przyjaciela swego, rzecze mu: zdać mi się że
w tey

w tey
mu dr
tyle d
byś m
ny Zł
między

ktory
tą czę
wony
12 +
to by
więk

40, d
część
bydź
szosć

znaki
błąd
macy
kuię
nia dr
gie pr
= 36
432 +
dow,
pienię
tych

w tey kiesce masz 100 Czerwonych Złotych, ktoro-
mu drugi odpowiedział, mylisz się, ale gdybym miał
tyle dwoie co mam, y czwartą część tego, y gdy-
byś mi ieszcze z twoich pieniędzy przydał Czerwo-
ny Złoty 1, w ten czas dopiero Summa moich pie-
niędzy wyniosłaby Czerwonych Złotych 100.

Daymy że miał Czerwonych Złotych 48, do
ktorych przydawszy drugie tyle, to iest 48, y czwar-
tą część tego, to iest 12, y procz tego ieszcze Czer-
wony Złoty 1, mam wszystkich ogółem $48 \dagger 48 \dagger$
 $12 \dagger 1$, Czerwonych Złotych 109. Lecz ich mia-
ło bydź spefna 100, błąd tedy popełniony iest przez
większe założenie nad Summę zadaną $\dagger 9$.

Daymy powtore że miał Czerwonych Złotych
40, do ktorych przydawszy drugie 40, y czwartą
część 10, y 1, mam wszystkich 91, miało ich zaś
bydź 100, błąd tedy w założeniu stał się przez mniey-
szosć nad Summę rzetelną — 9.

W tym Przykładzie, że błędy wypadły przez
znaki przeciwne, bo błąd pierwszy ze znakiem $\dagger$, a
błąd drugi ze znakiem —. Zaczym podług infor-
macyi daney w Punkcie IV *tey Propozycyi*, multipli-
kuie naprzod założenie pierwsze przez błąd założe-
nia drugiego, to iest $48 \times 9 = 432$, a założenie dru-
gie przez błąd założenia pierwszego, to iest 40×9
 $= 360$. Toż Summę z tych Produktow zebraną
 $432 \dagger 360 = 792$, podzieliwszy przez Summę błę-
dow, to iest przez 18, Wieloraz 44 pokazuje, że
pieniędzy owych w kiesce było Czerwonych Zło-
tych 44, do ktorych przydawszy drugie tyle, to iest

44, y czwartą część 11, y przez tego 1, mam 100
Summę w zadanej kwestyi wyrażoną.

Pierwsze założenie 48. Błąd + 9

Drugie założenie 40, Błąd - 9

Summa Błędow, 18.

Produkt założenia pierwszego z błędem założenia drugiego $48 \times 9 = 432$

Produkt założenia drugiego z błędem założenia pierwszego $40 \times 9 = 360$

Summa Produktow 792

Podzielenie Summy Produktow Wieloraz przez Summę Błędow $18 \mid 792 \mid 44$.

Przykład czwarty. W pewney Fortecy byli na załodze Francuzi, Szwaycarowie, y Niemcy. Liczba Francuzow wziętych w raz z Szwaycarami czyniła - - - - - 5000
Liczba Szwaycarow z Niemcami - - - - - 7000
A Liczba Francuzow z Niemcami - - - - - 6000.
Pytam ile z każdego Narodu Żołnierzy było, tudzież ile było wszystkich wraz wziętych?

Daymy że Francuzow było - - - - - 1600

Szwaycarow tedy powinno było bydź - - - - - 3400

A Niemcow - - - - - 3600.

Francuzi więc z Szwaycarami, czynią 5000, Szwaycarowie z Niemcami, czynią 7000, y dotąd kondycyom zadanej kwestyi stało się zadożyć.

Ale Francuzi z Niemcami: czynią tylko 5200, powinni zaś byli czynić 6000. Błąd tedy stał się w założeniu na 800, przez mnieyszość od Summy potrzebney, to jest - 800.

Biorę

Biorę tedy na drugie założenie Francuzow 1800, toć Szwaycarow powinno bydź 3200, a Niemcow 3800. W tym drugim założeniu, Francuzi z Szwaycarami, czynią 5000, Szwaycarowie z Niemcami czynią 7000, ale Francuzi z Niemcami czynią tylko 5600, a powinni byli czynić 6000. Błąd tedy y tu popełniony jest na 400 przez mniejszość od Summy założoney, to jest — 400.

A że błędy obydwu są sobie podobne przez brak od Summy potrzebney. Zaczynam zmnożyć założenie pierwsze, przez błąd założenia drugiego $1600 \times 400 = 640000$, a założenie drugie przez błąd założenia pierwszego $1800 \times 800 = 1440000$. Przewyżkę 800000 (bo $1440000 - 640000 = 800000$) dzielę przez 400, to jest przez Przewyżkę zachodzącą między błędami (bo $800 - 400 = 400$ a Wieloraz 2000 pokazuje liczbę Francuzow. Jeżeli tedy Francuzow było 2000, toć Szwaycarow musiałoby bydź 3000, a Niemcow 4000, a zatym podług zadanej kwestyi Francuzi z Szwaycarami $2000 + 3000 = 5000$, Szwaycarowie z Niemcami $3000 + 4000 = 7000$, Francuzi z Niemcami $2000 + 4000 = 6000$.

Wszyscy zaś wraz wzięci Francuzi Szwaycarowie y Niemcy, czynią 9000.

Założenie pierwsze 1600 Błąd — 800

Założenie drugie 1800 Błąd — 400

Przewyżka Błędow 400

Produkt założenia pierwszego z błędem założenia drugiego $1600 \times 400 = 640000$
 Produkt założen. drugiego z błędem założenia pierwszego $1800 \times 800 = 1440000$

Przewyżska między Produktem 800000
 Podzielenie Przewyżski Prod. przez Wieloraz
 Przewyżskę Błędow $4 | 00 | 8,000 | 00 | 2000.$

Przełstoga I. Która zaś kwestya przez iedno proste założenie ułatwiona być nie może, ale na rozwiązanie iey koniecznie dwoiakiego założenia potrzeba, następującym sposobem najlepiej poznaś. Ilekolwiek do zadanej kwestyi przyłączona jest, iaka pewna, y determinowana liczba, którą do fałszywego założenia przydać potrzeba, tyle razy Reguła dwoiakiego założenia być ma użyta. Tak w Przykładzie pierwszym tej Propozycyi liczby 5, y 10, które do uczynionego założenia przydać potrzeba, wskazują że kwestya owa przez Regułę dwoiakiego założenia rozwiązana być powinna, w Przykładzie drugim Uczniow 3, w Przykładzie trzecim Czerwony Złoty 1, w Przykładzie czwartym Francuzow z Szwaycarami, Szwaycarow z Niemcami, y Niemcow z Francuzami determinowana liczba, Regułę dwoiakiego założenia znaczą.

Nie przeczę że są niektóre kwestye, które y w tym razie przez Regułę prostego założenia rozwiązać można, iaka jest kwestya y w Przykładzie drugim o Uczniach Pytagorejsowych zadana, z tym wszystkim y między temi ieszcze kwestyami
 różne

rożne zakładać excepcye, za rzecz mniej potrzebną sądzę, iedną powszechną między niemi ustanowimy różnicę, od ktorey przez partykularne uchylając się excepcye, nie zawsze moglibyśmy się błędu ustrzedz.

Przełtroga II. Na to zaś w Regułach prostego, y dwoiakiego założenia, względ największy mieć potrzeba, ażeby za pierwsze założenia takich liczb dobierać, ktoreby były do ułatwienia uczynioney kwestyi nayszdatniejszye, y spełna na rożne części, dzielić się mogące, bez Frakcyi. Inaczej albowiem trudności, y zamatwania w Operacyach uchronićbyśmy się nie mogli. Procz tego potrzeba dobierać na pierwsze założenia liczb iak najmniejszych można, czym w moltiplicacyi, w znośeniu, y w dymizyi, niemało sobie trudności oszczędzimy.

Przełtroga III. Demonstracyę Reguł na dwoiakie założenie podanych naywłaściwszą mieć można z Algebry. Inne zaś Demonstracye, ktore Rachmistrze z kąd inąd alleguią, są nader długie, y zamatwane, ktore tu zatym pomiziam.

PROPOZYCYA IX.

Danym dwom liczbom, trzecią liczbę proporcjonalną wynaleść.

Multiplikuy drugą liczbę przez siebie samę, czyli (co iedno iest,) zrob z niey Kwadrat, a Produkt z tey moltiplicacyi wypadający podzieliwszy przez liczbę pierwszą, za Wieloraz wyniknie trze-

M 3

cia

cia liczba, danym dwóm liczbom proporcjonalna. Niech będą *naprzykład* dane dwie liczby 2, 8, do których trzeciej liczby proporcjonalnej szukam. Mnożylić 8 x 2 a produkt 64, podzieliwszy przez 2 mam 32, trzeci termin proporcjonalny gdyż $\frac{2}{8} = \frac{32}{64}$, bo iako 2 w 8, tak 8 w 32, cztery razy spełna mieści się. Fundament tego masz w *Lem- ma I.*

Przeftroga. Jeżeli dane dwie liczby będą między sobą pierwsze numeri inter se primi, to jest, jeżeli ieden w drugim spełna kilkakroć brać się nie może, tedy trzecia liczba proporcjonalna, nie w samej liczbie całkowitej, ale z przyłączoną Frakcją wypadnie. Tak dawszy dwie liczby 2, 5, znajduję przez tę Propozycją trzecią liczbę proporcjonalną $12\frac{1}{2}$, to jest $\frac{2}{5} = \frac{12\frac{1}{2}}{37}$.

PROPOZYCYA X.

Między dwiema danemi liczbami, średnią liczbę proporcjonalną wynaleść.

Sśrednia liczba proporcjonalna między dwiema danemi liczbami nazywa się ta, która tak się ma do iednej z liczb danych, iako wzajemnie druga z liczb danych ma się do niej, tak: żeby obydwie dane liczby były po kraiach, a liczba wynaleziona we środku między niemi znajdowała się, a zarym raz wzięta była iako *Consequens* względem liczby pierwszej, drugi raz iako *Antecedens* względem liczby trzeciej.

Niech będą dane dwie liczby 4 y 16, między ktorými szukam liczby średniej proporcjonalnej.

Mul-

Mużyplikuy te dwie dane liczby między sobą, a z Produktu wyciągnij Sianę Kwadratową, ta będzie oraz średnim terminem między danemi dwoma liczbami proporcjonalnym. Tak $4 \times 16 = 64$, z tych 64 wyciągnąwszy Sianę Kwadratową 8, ta będzie między 4 y 16, średnim terminem proporcjonalnym to jest $\frac{4}{8} = \frac{8}{16}$, bo iako 4. 8. tak 8. 16. Fundament tego masz w Lemma I.

Przeſtroga I. Jeżeli Produkt danych dwoch liczb nie jest rzetelny Kwadrat, ani Siany Kwadratowej prawdziwej wyciągnąć z niego nie można bez reszty, tedy między takimi liczbami średniej liczby proporcjonalnej znaleźć żadną miarą nie można. Bo daymy naprzykład 2. 5, będzie tedy $2 \times 5 = 10$, a $\sqrt{10} = 3\frac{1}{2}$ przez Propozycyę II Rozdziału III, a zatym byłyby w Proporcyci ciągnionej — 2. $3\frac{1}{2}$. 5, co jest fałsz. Bo zredukowawszy te wszystkie liczby do iednego Denominatora przez Propozycyę III Rozdziału II, będzie $\frac{1}{2}$. $\frac{12}{2}$. $\frac{20}{2}$, a przez Punkt III Propozycyci IV Rozdziału IV, 12. 19. 30, które terminy żadną miarą między sobą proporcjonalne bydź nie mogą.

Przeſtroga II. Ze zaś każdy Kwadrat można brać, niży mużyplikowany przez iedno 1, zatym idzie, że Siana Kwadratowa jest średnią liczbą proporcjonalną między iednym, y swoim własnym Kwadratem, tak 4 Siana Kwadratowa 16, jest średnia liczba proporcjonalna między 1, y 16, a zatym $\frac{1}{4} = \frac{4}{16}$, są względem siebie w Proporcyci ciągnionej. Bo 1. 4 :: 4. 16.

PROPOZYCYA XI.

*Między dwoma danemi liczbami, dwie liczby
średnie proporcjonalne wynaleść.*

Kwadrat pierwſzey liczby daney multiplykuy przez liczbę drugą, a z Produktu wyciągniona Sciana Sześciogranna, pokaże pierwſzą średnią liczbę proporcjonalną. Podobnież Kwadrat drugiey liczby multiplykuy przez pierwſzą liczbę daną, a z Produktu wyciągniona Sciana Sześciogranna pokaże drugą średnią liczbę proporcjonalną. Tak chcąc znaleźć między dwiema danemi liczbami 2 y 16, dwa terminy średnie proporcjonalne, *naprzod* 4 Kwadrat z 2 multiplykuy przez 16, a z Produktu 64 wyciągnąwszy Scianę Sześciogranną 4, ta ieſt pierwſzą średnią liczbą proporcjonalną, *powtore* 256 Kwadrat z 16 drugiey liczby daney, multiplykuy przez 2, a z Produktu 512 wyciągnąwszy Scianę Sześciogranną 8, ta ieſt drugą średnią liczbą proporcjonalną między 2 y 16. A zatyż 2, 4, 8, 16, mają między ſobą proporcya ciągnioną, gdyż iak ſię mają 2 do 4, tak ſię mają 4 do 8, a iak ſię mają 4 do 8, tak ſię mają 8 do 16.

Przeſtroga. Jeżeli z Produktu Kwadratu jedney liczby multiplykowanego przez liczbę drugą, Sciany Sześciogranney bez Frakcyi wyciągnąć nie można, tedy między takiemi liczbami średnie liczby proporcjonalne żadną miarą wynalezionne być nie mogą, iako ſię w Przeſtrodze I po Propozycyi poprzedzającej powiedziało.

PROPOZYCYA XII.

W ktorey czyni się zadosyć niektórym potrzebnym Zadaniom przez Reguły Arytmetyczne w tym Rozdziale podane.

ZADANIE I. Piotr winnym będąc Janowi 3432 Złoty, ustępuje mu Kamienicy, od ktorey namięcia brał corocznie 800 Złoty, pytam wiele lat Jan Kamienicę owę w długu swoim wytrzymować powinien?

Ułoż Regułę Proporcyi następującym sposobem, jeżeli za Złoty 800 Kamienicca owa namięcie się na Rok ieden, a za Złoty 3432 na wiele lat namięta będzie? 800. $1 :: 3432. 4\frac{1}{100}$. Czwartry termin wypadający pokazuje że na lat 4 y dwadzieścia dziewięć ze stu części piątego Roku, co czyni dni około 105.

ZADANIE II. Kupiec sżył Czerwonych Złoty 500 na kupienie pewney materyi, ktorey było łokci 400, a chcąc zyskać na Kapitale swoim Czerwonych Złoty 80, pytam za jaką cenę łokcie ieden przedawać powinien?

Złącz zysk założony 80 z pieniędzmi sżonymi na towar $80 + 500 = 580$, a potym ułoż Regułę Proporcyi tak: Jeżeli za łokci 400 chcę mieć Czerwonych Złoty 580, coż będę miał za łokcie 1? y wypadnie coś mniej nad pułtora Czerwonego Złotego:

$$400. 580 :: 1. 1\frac{1}{20}$$

ZADANIE III. Pewny Pan sprzedał Pałac za Czerwonych Złoty 9072, za ktory był zapłacił

M 5 Czer-

Czerwonych Złotych 8400, pytam ile na każdym stu zyskał?

Ułoż Regułę Proporcyi tak: jeżeli 8400 wniosły 9072, coż wniosło każde 100? y wypada za czwarty termin proporcjonalny 108. Na każdym tedy stu zyskał Czerwonych Złotych 8:

$$8400. 9072 :: 100. 108.$$

ZADANIE IV. Jan ma wypłacić Pawłowi w lat trzy Czerwonych Złotych 660, to jest na Rok każdy Czerwonych Złotych 220. Z tym wszystkim Summę tę ofiaruję się natych miast kredytorem oddać, jeżeliby mu 10 na każdym 100 relaxował; pytam ile wypłacić będzie powinien?

Przyłącz zysk 10 do 100 = 110, a Regułę Proporcyi powtarzając trzy razy, (ile jest lat) mow: *naprzód* jeżeli 110 zamienia się w 100, czyli przez *Propozycyę* IV *tego Rozdziału*, jeżeli 11 zamieniają się w 10, w coż się zamienią pierwszego Roku 220, y masz 200. *Powtorc.* Jeżeli 11 zamieniają się w 10, w coż się zamieniają drugiego Roku 200? y masz $181\frac{2}{11}$. *Potrzenie.* Jeżeli 11 zamieniają się w 10, w coż się zamienią trzeciego Roku $181\frac{2}{11}$? y masz $165\frac{2}{11}$. Zbierz teraz wszystkie trzy, które wypadły czwarte terminy proporcjonalne, to jest $200 + 181\frac{2}{11} + 165\frac{2}{11}$, a te pokażą Summę Czerwonych Złotych $547\frac{4}{11}$, którąby podług założoney kondycyi Jan Pawłowi powinien wypłacić.

Przelstroga I. *Pomniy że w tej y w innych tego rodzaju kwestyach, nie można mówić, jeżeli 100 zamieniają się w 90, w coż się zamienią*

220?

220?
100, g
ko o z
prowiz
śmy m

Z
wony
Rok, z
prowiz
niey y
przez
mu Ka
zyi ur

P
gułę P
nych Z
110, c
y masz
Powtor
y masz
coż za
tał, za
prowiz
dzie.

Z
500, y
cyi wy
ciągnię
między
co mie

220? *ale potrzeba koniecznie dodać zysk 10 do 100, gdyż w tym razie o nic więcej nie idzie, tylko o zniesienie promizy. Z tej przyczyny też promizy 10 dodaie się do Kapitału 100, ażebyśmy mieli 110 pierwszy termin Reguły złotej.*

ZADANIE V. Bierze kto na kredyt Czerwonych Złotych 500 z prowizyą 10 od 100 na Rok, z tą kondycyą; że jeżeli nie wypłaci coroczney prowizy 10 ta będzie wchodzić w Kapitał, z nową od niego y od Kapitału razem prowizyą. Stało się że przez całe trzy lata nie niewypłacił, pytam się ile mu Kapitału owego razem z prowizyą od prowizy urosło?

Przyłącz 10 do 100, masz 110, toż przez Regułę Proporcji mów: *naprzód* jeżeli za Czerwonych Złotych 100, należy się Czerwonych Złotych 110, czyli jeżeli za 10 należy się 11, coż za 500? y masz 550, to jest 500 Kapitału, 50 Prowizy. *Powtórę.* Jeżeli za 10, należy się 11, coż za 550? y masz 605. *Potrzecie.* Jeżeli za 10, należy się 11, coż za 605? masz $665 \frac{1}{2}$ Summę, którą za Kapitał, za prowizyą od Kapitału, y za prowizyą od prowizy, po trzech latach wypłacić potrzeba będzie.

Ztąd wniesiesz że Kapitał dany, iaki tu jest 500, y Summy następujące przez Regułę Proporcji wynalezione, są względem siebie w Proporcji ciągnioney, tak: $\therefore 500. 550. 605. 665 \frac{1}{2}$, gdyż między wszystkiemi też sama zachodzi Proporcya, co między 10, y 11.

Prze-

Przeſtroga II. *Promixya o ktorey w tym oſtatnim Zadaniu mowa była, rzeczona lichwa od lichwy, czyli lichwa żydowska, Prawem ieſt zakazana.*

ROZDZIAŁ VI.
O Progreſſyach, czyli ſkokach Arytmetycznych, y Geometrycznych, y o ich Regułach.

De Progreſſionibus Arithmetiſis & Geometriſis.

Progreſſya czyli ſkok w liczbach nie innego nie ieſt, tylko nieprzerwany ſzereg liczb wielu, w iedneyże do ſiebie będących proporcyi, y tenże ſam wzgląd do ſiebie mających. Jeżeli więkſzość, lub mnieyſzość, *exceſſus vel defectus*, ktoremi ſię terminy ciągnących ſię liczb, wiążą między ſobą, będą też ſame, równe, y iednoſtayne, iako *naprzykład* 1, 3, 5, 7, 9, gdzie każdy termin naſtępujący dwoma ieſt więkſzy nad poprzedzający ſwoy termin, albowi też 15, 12, 9, 6, 3, gdzie każdy termin naſtępujący trzema ieſt mnieyſzy od terminu poprzedzającego, tedy Progreſſya takowa zowie ſię ſkokiem, czyli Progreſſyą Arytmetyczną, *Progreſſio Arithmetica*. Jeżeli zaś terminy owe, mają między ſobą ciągnięną Proporcją Geometryczną, tak iak ſię w poprzedzającym Rozdziale powiedziało, tedy wzgląd ten między niemi nazywa ſię ſkokiem, czyli Progreſſyą Geometryczną, *Progreſſio Geometrica*.

Regu-

każdey
 cey z
 ich m
 krzon
 iednę

tryczn
 czna c
 żone,
 mniey
 międz
 dżęca,
 y nay
 12, 8,
 termin
 międz
 ktore
 y nay
 kroć i
 tylekr
 metry

O S
 tmet

L EN
 k
 minov

Reguły obydwu tych Progressy, z których o każdej z osobna mówić będziemy, do tego największej zmierzają, ażeby wszystkich, ilekolwiek bydych może terminow szereg, krotko y bez naprzykrzoney w przydłuższych Rachunkach tęsknicy, w jednę Summę znośić umieliśmy.

Oprocz Proporeyi Arytmetyczney y Geometryczney jest ieszcze trzecia Proporcya Harmoniczna czyli muzyczna, kiedy trzy terminy tak są ułożone, ażeby iak się ma termin największy do najmniejszego, tak się miała przewyżka (*differentia*) między terminem największym y średnim zachodząca, do przewyżki między terminem średnim y najmniejszym będącey, iako *np.* w trzech liczbach: 12, 8, 6, iak się ma 12, termin największy do 6, terminu najmniejszego, tak się ma 4, przewyżka między terminem największym y średnim do 2, ktore są przewyżką między terminem średnim y najmniejszym. Wiedzieć zaś potrzeba że ilekroć jest wzmianka proporeyi bez dołożenia iakiey? tylekroć rozumieć zawsze potrzeba proporcją Geometryczną.

O Skokach czyli Progressyach Arytmetycznych. De Progressionibus Arithmetiis.

LEMMA.

LEMMA I. W Progressy Arytmetyczney z ilu kolwiek terminow składającej się, Summa terminow krąynych, to jest zebranie w jednę kwotę pier-

pierwszego y ostatniego terminu, równa się Summie dwóch terminow, od tychże krain równie odległych. Tak w sześciu następujących terminach Progressyi Arytmetyczney

$$1, 3, 5, 7, 9, 11,$$

$$1 + 11 = 3 + 9 = 12,$$

$$1 + 11 = 5 + 7 = 12.$$

LEMMA II. W Progressyi Arytmetyczney, w ktorey terminy nie są do pary, Summa kraynych terminow, albo dwóch ktorychkolwiek terminow, równie od krain swoich odległych, dwa razy większa jest nad termin średni. Tak w następującej Progressyi

$$1, 3, 5, 7, 9, 11, 13,$$

Summy 1 a 13, 3 a 11, 5 a 9, zawsze dwukropć są większe od 7, liczby w samym środku danej Progressyi będącej.

LEMMA III. W każdej Progressyi Arytmetyczney, termin ktorykolwiek wzięty zamyka w sobie, termin pierwszy to jest, termin najmniejszy, y przewyżkę, która między terminami zachodzi, tyle razy wziętą, ile jest terminow od pierwszego terminu aż do niego. Tak w następującej Progressyi.

$$1, 3, 5, 7, 9, 11;$$

Termin czwarty tej Progressyi 7, zamyka w sobie pierwszy termin 1, y przewyżkę 2, która w tym razie między terminami zachodzi, trzy razy wziętą, tak: $7 = 1 + 2 + 2 + 2 = 7$. Podobnymże sposobem 9, termin piąty, zamyka w sobie pierwszy termin 1 y przewyżkę 2 cztery razy wziętą,

bó 9

bó 9
szolty
wyfz
† 2 =

dzy to
dzącą
procz
pierw
termi
Przyk
wfyz
go 5,
fzy te
w ow

Gdy
jest p
czn

Zi
m
kich t
Summ
L
kie ud
pierw
row ie

bo $9 = 1 + 2 + 2 + 2 + 2 = 9$, równie y 11 termin
szofły, zamyka w sobie terminu pierwszy 1 , y prze-
wyższkę 2 pięć razy wziętą bo $11 = 1 + 2 + 2 + 2 + 2$
 $+ 2 = 11$.

Ztąd wnieś, że jeżeli przez przewyższkę mię-
dzy terminami w Progressyi Arytmetyczney zacho-
dzącą, zmultiplikujesz liczbę terminow wszystkich
procz pierwszego, a do Produktu dodasz termin
pierwszy najmniejszy, tedy wypadnie największy
termin w owey Progressyi. Tak w poprzedzającym
Przykładzie przez przewyższkę 2 , zmultiplikowa-
wszy liczbę terminow których jest procz pierwsze-
go 5 , a do produktu dodawszy pierwszy najmniey-
szy termin 1 , będziesz miał 11 , termin największy
w owey Progressyi, bo $2 \times 5 = 10$, a $10 + 1 = 11$.

PROPOZYCYA I.

*Gdy dane będą, najmniejszy y największy, to
jest pierwszy y ostatni w Progressyi Arymety-
czney terminy, y liczba wszystkich terminow,
znaleść wszystkich owych terminow
Summę generalną.*

Złącz termin najmniejszy z największym, a Sum-
mę zmultiplikowawszy przez połowę wszyt-
kich terminow, Produkt ztąd wynikający pokaże
Summę generalną całej owey progressyi.

Przykład. Chcę wiedzieć wiele czynią wszyt-
kie uderzenia godzin na Zegarze, zacząwszy od
pierwszey aż do dwunastej, w którym biciu zega-
row jest Progressya Arytmetyczna liczb naturalnym
porząd-

porządkiem idących 1, 2, 3, 4, 5, &c. W tey Pro-
gressyi najmniejszy termin jest 1, naywiększy 12,
wszystkich terminow Progressyi jest także 12. Za-
tym podług Reguły wyżej podaney, najmniejszy
termin 1, złączysz z naywiększym terminem 12,
mam 13, którą Summę zmultiplikowawszy przez
połowę terminow wszystkich, to jest przez 6, 13×6 ,
produkt 78, wskazuje wszystkie uderzenia godzin
na zegarze od pierwszej, aż do dwunastej, Produkt
ten 78 podwoiwszy, mam uderzenia na zegarze
przez cały dzień naturalny $78 \times 2 = 156$.

Reguła ta gruntuie się na *Lemma I*, przez kto-
re, że Summa terminow kraynych rowna jest kro-
rynkolwiek dwom terminom od tychże krayn ro-
wnie odległym, z tey przyczyny, Produkt z pierwsze-
go y ostatniego terminu, przez połowę terminow
zmultiplikowanego, koniecznie rowny byđź musi
Summie wszystkich terminow w progressyi będą-
cych, moltiplicacya albowiem nie innego nie jest,
tylko Addycya kilkakroć powtorzona.

Ztąd wnieś, że ieszcze Summę całej Progressyi
Arytmetyczney będziesz miał, *naprzod* jeżeli przez
połowę Summy z pierwszego y ostatniego terminu
zebraney, liczbę wszystkich terminow zmultipliku-
iesz. *Powtorz.* Jeżeli Summę pierwszego y ostatnie-
go terminu, przez całą liczbę terminow zmultipli-
kowawszy produkt, podzielisz przez 2. *Potrzecia.*
A że w Progressyi Arytmetyczney terminow niepa-
rzytych, termin średni rowny jest połowie Sum-
my z pierwszego y z ostatniego terminu zniezionej,
podług

podt
dni :
stych
gressi

Gdy
kfszy,
ty

O d

termi
przew
Przy
niach
więkt
szy i
now
II, V
tey z
min
kfszy.

ma II
min
ile iest
do i
mie
fkę,
iedny

podług *Lemma II*, ztąd idzie, że przez termin średni zmnożywszy liczbę terminów nieparzystych, produkt da Summę wszystkich terminów Progressy.

PROPOZYCYA II.

Gdy dane będą, termin najmniejszy y największy, y liczba terminów w Progressy Arytmetyczney, znaleźć przewyżkę, między terminami owej Progressy.

Od największego terminu odciągnij termin najmniejszy, a resztę podzieliwszy przez liczbę terminów jednym zmniejszoną, Wieloraz wskaże przewyżkę między terminami progressy. Tak w *Przykładzie z poprzedzającej Propozycyi*, o uderzeniach zegaru od pierwszej do dwunastej, od największego terminu 12, odciągnij termin najmniejszy 1, a resztę 11 podzieliwszy przez liczbę terminów jednym zmniejszoną, to jest przez $12 - 1 = 11$, Wieloraz 1, pokazuje przewyżkę w progressy tej zachodzącą, to jest: że każdy następujący termin od terminu poprzedzającego jednym, jest większy.

Fundament tej prawdy gruntuie się na *Lemma III*. Bo 12 zamyka w sobie najmniejszy termin 1, y procz tego przewyżkę tyle razy wziętą, ile jest terminów w progressy, zaczawszy od 1, aż do 12, to jest 11, a zatym odciąwszy termin najmniejszy, reszta zamyka w sobie tyle razy przewyżkę, ile jest terminów progressy, zmniejszonych jednym 1, z tej przyczyny resztę owę podzieliwszy

przez liczbę terminow iednym zmniejszoną, przewyżka między terminami zachodząca wypaść powinna.

PROPOZYCYA III.

Gdy dane będą, termin najmniejszy, przewyżka, y liczba terminow, znalesc termin naywiększy.

Przez przewyżkę moltiplikuy daną liczbę terminow iednym zmniejszoną, a do produktu dodawszy terminu najmniejszego, Summa ztąd wynikająca będzie naywiększym terminem.

Przykład. Hetman pewny zdobycz przy dobyciu Miaśta wziętą, każe dzielić między 40 Żołnierzy, ktorzy pierwsi wpadli do Fortecy, ztą kondycyą: ażeby ostatni wziął Czerwonych Złotych 100, przed ostatni 130, urzecz od końca 160, y tak daley w progressyi z przewyżką 30, pytam ile pierwszemu z nich przypadło? W tym Przykładzie najmniejszy termin jest 100, przewyżka 30, liczba terminow 40, zmoltiplikowawszy tedy przez liczbę terminow iednym zmniejszoną, to jest przez 39 przewyżkę 30, a do produktu 1170, przydawszy terminu najmniejszego 100, masz w progressyi tey, terminu naywiększego 1270, ile Czerwonych Złotych pierwszemu z owych 40 Żołnierzy w nadgrode dostalo się. Fundament tego masz w Lemma III.

PROPOZYCYA IV.

Gdy dane będą, termin najmniejszy, y termin największy, y przewyszka między terminami, znaleźć liczbę wszystkich terminow w progressyi Arytmetyczney.

Od terminu największego odciągnij termin najmniejszy, a resztę podzieliwszy przez przewyszkę, Wieloraz iednym powiększony liczbę wszystkich terminow pokaże.

Przykład pierwszy. Zakupił kto pewną liczbę Xiąg tak: że za pierwszą Xięgę płaćć groszy 2, za drugą groszy 4, za trzecią groszy 6, y tak daley w progressyi przez 2 rosnącey, za ostatnią zapłaćć groszy 400, pytam ile Xiąg zakupił? Odciągnij najmniejszy termin 2, od terminu największego 400, a resztę 398 podzieliwszy przez przewyszkę 2, wypada Wieloraz 199, który powiększywszy iednym masz 200 liczbę wszystkich terminow, to jest Xiążek ktorey szukaćć.

Przykład drugi. Pewny Rzemieślnik zgodził się od roboty tak: żeby mu od niey pierwszego dnia płacono groszy 20, drugiego groszy 25, trzeciego groszy 30, y tak daley w progressyi przez przewyszkę 5 rosnącey. Stało się, że dnia ostatniego skończywszy robotę wziął groszy 165; pytam ile dni na owey robocie strawił? Odciągnij termin najmniejszy 20, od terminu największego 165, a resztę podzieliwszy przez przewyszkę 5, y do Wieloraza 29, przydawszy 1, masz 30 liczbę terminow,

czyli dni na owej robocie strawionych. Fundament tey Propozycyi masz z Lemma III.

O skokach czyli Progressyach Geometrycznych, De Progressionibus Geometricis.

LEMMA IV. W kaźdey Progressyi Geometryczney, ieźeli ktorykolwiek termin przez siebie samego zmultiplykowany będzie, a produkt podzielony, przez pierwszy termin progressyi, Wieloraz ztąd wynikający, będzie terminem dwa razy daley odległym od terminu pierwszego, niżeli termin ow przez siebie samego zmultiplykowany. Tak w następującej Progressyi Geometryczney :

2, 4, 8, 16, 32.

termin trzeci 8, zmultiplykowany przez siebie, a produkt 64 podzieliwszy przez pierwszy termin 2, masz Wieloraz 32, ktory termin dwakroć odleglejszy iest od terminu pierwszego 2, niżeli termin 8 przez siebie multiplykowany. Wszakże od 2 do 8 dwa, a od 2 do 32 cztery miejsca zachodzą. Bo termin 32, iest trzeci termin proporcjonalny do dwóch terminow 2 y 8 przez Propozycyę X, Rodz. IV. A zatyim 32, tyle razy zamyka w sobie 8 (to iest dwa razy termin pośrzedniczy 16) ile razy 8 zamyka w sobie 2, (to iest dwa razy termin pośrzedniczy 4.) Więc że 32 tyle odległe iest od 8, ile 8 odległe iest od terminu pierwszego 2, to iest miejscami dwoma, przeto 32 dwa razy tylu miejscami odległe iest od pierwszego terminu 2, ilu miejscami

mi

mi 8, raz odległe jest, od tychże 2, terminu pierwszego.

Zgadzie, że jeżeli pod każdą Progressyą Geometryczną napisane będą liczby porządkiem naturalnym, zaczynając od Cyfry, tak : 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, &c. tedy każdy w progressyi owej termin, który wypada z podzielenia przez termin pierwszy, produktu zmultiplikacyi ktoregokolwiek terminu przez siebie samego, będzie miał pod sobą numer dwakroć większy od numeru, pod terminem przez siebie zmultiplikowanym, leżącego. Tak w wyrażoney wzywz Progressyi Geometryczney, napisawszy pod każdą progressyą liczby naturalne, zaczynając od Cyfry :

2, 4, 8, 16, 32.

0, 1, 2, 3, 4.

termin ostatni 32, ma pod sobą figurę 4, dwakroć większą nad 2, pod ósmią leżące.

Numery te pod terminami Progressyi Geometryczney położone, które zowią się Wskazujące, *Exponentes, vel indices progressionis*, wskazują, iak daleko każdy termin odległy jest, od terminu pierwszego. Wskazują zaś mieysce, czyli liczbę terminow progressyi iednym zmniejszoną. Tak 32, ktorych *Exponens* jest 4, są piątym terminem w progressyi. Co proszę pomnieć.

LEMMA V. W każdej Progressyi Geometryczney, jeżeli dwa iakiekolwiek terminy z sobą zmultiplikowane będą, a produkt podzielony przez pierwszy termin progressyi, za Wieloraz wypadnie termin, tylu mieyscami odległy od terminu pierwszego, ile iedności, zamykają w sobie *Exponentes*,

obydwo terminow moltiplikowanych, razem wzięte. Tak w następuiącey progressyi:

5, 10, 20, 40, 80, 160 &c.

0, 1, 2, 3, 4, 5.

moltiplikując z sobą dwa ktorekolwiek terminy *np.* 10X40, a produkt 400 podzieliwszy przez termin pierwszy 5, masz na Wieloraz termin 80, który w tey progressyi czterema mieyscami od pierwszego terminu jest odległy, iako to wskazują *Exponentes* moltiplikowanych przez się terminow $1 + 3 = 4$.

Ztąd wnieś, że do wynalezienia ktoregokolwiek w danej progressyi terminu, potrzeba między sobą dwa terminy w owej progressyi takie moltiplikować, których *Exponentes* wraz wzięte zamykająby w sobie tyle iedności, *unitates*, iednym zmniejszonych, ile ich zawiera liczba, w ktorej termin ma być, ktorego szukasz, a produkt ztąd wynikający podzieliwszy przez termin pierwszy, Wieloraz będzie owym terminem, ktorego szukasz. Tak w danej wyżej progressyi, szukając terminu szóstego, pod którym ma być *Exponens* 5, moltiplikuy 20 przez 40, pod ktoremi *Exponentes* będące, czynią 5, toż produkt 800 podzieliwszy przez termin pierwszy 5, masz 160 termin szósty w danej Progressyi.

PROPOZYCYA V.

Gdy dane będą, termin najmniejszy, y największy, y Denominator (*) teyże Progressyi Geometryczney, znaleźć ile wynosi generalna wszystkich owych terminow wraz zebranych.

Od terminu największego odciągnij termin najmniejszy, a resztę podzieliwszy przez Denominatora Progressyi iednym zmniejszonego, Wieloraz złącz z terminem ostatnim, a te na ow czas wszystkich terminow w progressyi owej będących Summę pokażą.

Przykład. Ustępuje kto konia przyjacielowi ukowanego na cztery nogi, ztą tylko kondycyą, aby mu zapłacił same ufnale, ktorych znajduie się w podkowach 32, a to w ten sposób: ażeby za pierwszy ufnal zapłacił grosz 1, za drugi groszy 2, za trzeci groszy 4, za czwarty groszy 8, y tak daley zawsze w podwoyney proporcyi Geometryczney, pytam iaka jest Summa groszy za wszystkie ufnale w tey progressyi zapłaconych?

Za ufnal ostatni, to jest 32, w progressyi przypada groszy 2147483648, od tego ostatniego terminu w progressyi odciągnij termin pierwszy 1, a resztę 2147483647 podzieliwszy przez Denominatora progressyi iednym zmniejszonego, to jest przez 2 — 1, że 1 liczb nie dzieli, maż za Wielo-

N4

raz

(*) Denominator Progressyi, jest to, po czym poznaemy wgląd proporeyi między liczbami w progressyi owej będącemi, zachodzący, to jest: czyli proporcya jest podwoyna, czy potwoyna, &c.

raz też samę Summę 2147483647, do ktorey przy-
dawszy ostatni termin w progressyi, to jest Sum-
mę groszy za ufnal ostatni przypadającą, wypadnie
 $2147483647 + 2147473648 = 4294967295$,
Summa groszy za wszystkie ufnale należących się,
ktorą podzieliwszy przez 30, będziesz miał cenę
owego konia Złotych Polskich 143165576, y gro-
szy 15.

Demonstracya. W każdej Progressyi Geome-
tryczney, iak się ma Denominator progressyi iednym
zmniejszony, do iednego, tak się ma największy
termin, najmniejszy terminem zmniejszony, do
Summy ze wszystkich terminow w progressyi zebra-
nych, wyjąwszy tenże sam termin ostatni. Tak da-
wszy *naprzykład* następującą Progressyą Geometry-
czną w proporcyi potroyney, *in proportione tripla*
3, 9, 27, 81, 243, będzie się miał Denominator 3,
zmniejszony iednym, do 1, to jest, 2. I, iak się ma
termin największy zmniejszony terminem naj-
mniejszym, to jest $243 - 3 = 240$, do casy Sum-
my progressyi, wyjąwszy tenże sam ostatni termin
to jest, do $3 + 9 + 27 + 81 = 120$

$$2. 1 :: 240. 120.$$

a zatyż podzieliwszy 240 przez 2, masz 120; do
tych 120 dodawszy ostatni termin 243, masz 363,
Summę wszystkich terminow w owej progressyi
będących, $120 + 243 = 363$.

Przetłoga I. Progressyi podwoyney zaczy-
nającej się, od iednego 1, krotszym sposobem ca-
łą Summę znaydziesz, podwoiwszy ostatni ter-
min, a od produktu odciąwszy 1. Tak w Przy-
kła-

kładzie pierwszym tej Propozycyi, podwoy ostatni termin 2147483648, a od produktu 4294967296, odcigwszy 1, masz 4294967295, też samę Summę, co y przedtym. Przyczyna tego oczywista iest: bo Denominator iednym zmniejszony iest 1, które dzielić liczb nie może. Zaczyn do Wielorazę dodać w tym razie, ostatni termin nic innego nie iest, tylko wziąć go dwa razy, czyli podwoić.

Przełtroga II. Z Progressyi podwoyney zachyniającej się od 1, 1.2.4.8.16.32. &c. wynikaią liczby, rzeczone liczby doskonałe, numeri perfecti, dla tego, że wszystkim swoim częściami, spełna podzielić ie mogącym, są równe, iako 6. 28. 496 &c. Wynikaią zaś tym sposobem, naprzód, dodają się porządkiem terminy podwoyney Progressyi, poki aż ich Summa nie uczyni liczby pierwszej, numerum primum, to iest, liczby takiej, ktorey nic na równe części, procz iednego 1 podzielić nie może, to iest $1 + 2 = 3$. $1 + 2 + 4 = 7$. $1 + 2 + 4 + 8 + 16 = 31$. Powtore. Liczba ta pierwsza, naprzykład 3, albo 7, albo 31 multiplykuie się przez liczbę na samym końcu dodaną, a dopiero z produktu ich wynika liczba doskonała, numerus perfectus. Jako w danym Przykładzie $3 \times 2 = 6$, $7 \times 4 = 28$, $31 \times 16 = 496$. Tymże sposobem yinne liczby doskonałe stają się, (ktorych bardzo mało iest, iako, y innych w naturze rzeczy, ktoreby się zupełnie doskonałemi nazwać mogły. Bo biorąc do dziesiątka, taka liczba iest tylko iedna 6, biorąc do sta, 28, biorąc do tysiąca, 496, do dziesięciu tysięcy 8128. Wszystkie, zaś liczby takowe kończą się na 6 lub na 8. N 5 PRO-

PROPOZYCYA VI.

Gdy danych będzie kilka terminow Progressyi Geometryczney, znaleźć, którykolwiek inny termin następujący w teyże progressyi, nie dochodząc nawet terminow srzednich między nim, a danemi terminami zachodzących.

Niech będą dane *naprzykład* następujące terminy w Progressyi Geometryczney:

5. 10. 20. 40. 80. 160.

0. 1. 2. 3. 4. 5.

w ktorey progressyi chcę znaleźć termin dwudziesty, *Exponens* iego będzie 19, to jest liczba jednym mnieysza od liczb progressyi, przez *Lemma IV.* Biorę teraz którykolwiek termin tey progressyi, *naprzykład* 80, położony na mieyscu piątym, a od mieysca pierwszego odległy czteroma mieyscami, toż zmnożywszy go przez się, to jest 80×80 , Produkt 6400 dzielę przez pierwszy termin 5, Wieloraz 1280, dwa razy od terminu pierwszego odleglejszym będzie, niżeli 80, to jest ośmiu mieyscami, y będzie położony na mieyscu dziewiątym, a *Exponens* iego będzie 8, przez *Lemma IV.*

Wes znowu, dopiero wynaleziony termin dziewiąty 1280, y mnożykuy go przezeń samego, to jest 1280×1280 , a produkt 1638400, podzieliwszy przez termin pierwszy 5, Wieloraz 327680 będzie terminem w teyże samey progressyi dwa razy odleglejszym od terminu pierwszego, niżeli termin dawnicy wynaleziony 1280, to jest szesnastu mieyscami, y będzie położony na mieyscu siedemnastym,

stym, a *Exponens* iego będzie 16. Ze zaś 16 *Exponens* terminu siedmnaśtego od 19, *Exponensa* terminu dwudziestego, ktorego szukam, różni się przez brak, *per defectum* 3, zaczym imyplikuy ten termin siedmnaśty już wynaleziony, przez termin taki, ktorego w tey *progressyi* *Exponens* iest 3, to iest 32768×40 , a produkt ztąd wypadający 13107200, podzieliwszy przez termin pierwszy 5, Wieloraz 2621440, będzie terminem w daney *progressyi* dwudziestym, a *Exponens* iego będzie 19.

Demonstracya tey *Operacyi* iest bardzo snadna, iako z *poprzedzających Lemmatow* IV, y V, oczywiście wynikająca.

Ztąd wnies, że toż samo iest szukać w daney *progressyi* terminu 20, co szukać terminu takiego, ktoregoby *Exponens* był 19, iednym mnieyszy nad termin ktorego szukam.

PROPOZYCYA VII.

Zamykająca w sobie kilka ciekawych z Progressyi Geometryczney Zadaniow.

ZADANIE I. Gdyby z iednego ziarna Pszenicy wsianego, więcey nad sto ziarn każdego Roku niewyrośło, pytam ile zboża, z iednego ziarna pszenicy za lat 10 mógłoby się rozmnożyć?

Progressya Geometryczna w tym razie iest ścanna. Zaczym pierwszego Roku byłoby ziarn 100, drugiego 10000, trzeciego Roku 1000000, y tak daley w *progressyi* przez 10 rosnący. Znaydziy przez *Prop. poprzedz.* dziesiąty termin w tey *progressyi*, to iest 100000000000000000000, a odciągną-

gnąwszy od niego termin pierwszy 100, resztę podziel przez Denominatora Progressyi iednym zmniejszonego, to jest przez 99. Toż do Wieloraza z tey dywizyi wynikającego, dodawszy ostatni termin, będziesz miał wszystkich ziarn przez Prop. V. Summę następującą:

101010101010101010100,

które ziarna, jeżeli ieden korzec, będzie ich brał w siebie 5000000, uczynią korcy 20202020202020, którychby całej Polski nieobięły Szpichlerze.

ZADANIE II. Pan mający coroczney intraty milion Złotych Polskich, chce arendować iednemu z Przyjaciół swoich wszystkie dobra, pod tą kondycyą, ażeby mu corocznie w iednym tylko Miesiącu wypłacił, pierwszego dnia grosz 1, drugiego groszy 2, trzeciego groszy 4, czwartego groszy 8, y tak daley postępując zawsze w progressyi podwoyney Geometryczney, pytam ile wyniesie Summa którąby za cały Miesiąć potrzeba wypłacić?

Znajdźmy przez *Propozycyą poprzedz. tey podwoyney progressyi termin trzydziesty, który jest: 536870912, który podwoy, a od Summy podwoyoney odciążwszy iedno 1, masz groszy wszystkich 1073741823 przez Prześtrógę I Prop. V, które zredukowawszy na Złote, masz Summę Złotych 35791394.*

ZADANIE III. Pewny Kawaler wziąwszy w Sukcessyi po Oycu swoim Wsi 50, przedaie ie ztą kondycyą; ażeby mu za pierwszą dano Taler bitey 1, za drugą 2, Talery bite, za trzecią 4, za czwartą 8,

ta 8,
chcę
Wii

dnie
Sum
term
row
fiąc
dzief
fześ
fześ
Sum
płaci

wne
lazi
kiew
tylko
Kwa
Geor
wan
Bard
gdy
poka
cały
moż
świa
tego

ta 8,

ta 8, y tak daley, zawsze w progressyi podwoyney, chcę wiedzieć, ile Talerow bitych za te wszystkie Wii daćby potrzeba?

Na termin pięćdziesiąty tey progressyi przypadnie cena Wsi ostatney Tal. bit. 562949953421312. Summę tę podwoiwszy, a od podwoioney odciawszy termin pierwszy 1, masz Summę wszystkich Talerow bitych 1,125,899,906, 842,623, to iest: tyfiąc sto dwadzieścia pięć Bilionow, ośm set dziewięćdziesiąt dziewięć tysięcy Milionow, dziewięć set, sześć Milionow, ośm set czterdzieści dwa Tyfiące, sześć set dwadzieścia, y trzy Talerow bitych, iakiey Summy, naypotężniejszy na świecie Monarcha zapłacićby niepotrafił:

ZADANIE IV. Scheramus Krol Indyi, pewnemu Indyczykowi imieniem Dahir, który wynalazł grę Szachow, dał na wybor obrania sobie iakiey chce nadgrody. Ow o nic więcej nie prosił, tylko ażeby mu iedno ziarno Pszenicy na pierwszym Kwadracie w Szachownicy położone, w Proporcyi Geometryczney podwoyney na każdy Kwadrat dawano, aż do ostatniego, to iest do 64 Kwadratu. Bardzo mała rzecz owa zdała się bydz Krolowi, lecz gdy Arytmetycy w rachunki Pszenicy owey weszli, pokazalo się, że ani w Państwie owego Krola, ani na całym świecie, tak wiele Pszenicy znaleźć się nie może, to iest: 18,446,744,073,709,551,615. Doświadczenie tey prawdy masz z *Propozycji V y VI, tego Rozdziału.*

PROPOZYCYA VIII.

*Między danemi liczbami wszystkie Kombinacye
wynaieść.*

Kombinacya u Arytmetykow w ten czas dzieie się gdy zadanemi kilka, lub kilkunastą liczbami dochodziemy ile razy te po dwie, po trzy, po cztery, po pięć &c. z sobą łączone być mogą, to iest ile z nich ambow, ternow, kwaternow &c. wypaść powinno.

I. Niechay więc danych będzie ośm rzeczy iakich czyli liter Alfabetu a, b, c, d, e, f, g, h, chcę nayprzod wiedzieć ile kroć po dwie łączyć się mogą, czyli ile ambow z nich wypadnie. Na doyscie tego ufoż dwie progressye Arytmetyczne, z tylu terminow, ile mnieysza liczba 2 ktora się zowie Denominatorein Kombinacyi iedności w sobie zamyka, to iest z terminow dwoch a to w sposob następujący, gdzie pod literą A mieści się Progressya Denominatora a pod literą B, Progressya ośmiu liter danych. Potym terminy kaźdey Progressyi ofobno zmultiplikowawszy wypadnie ci $2 \times 1 = 2$ y znowu $7 \times 8 = 56$, a produkt więkkszy 56 podzielwszy przez produkt mnieyszy 2 wypadnie ci 28 to iest liczba oznaczaiąca wielość ambow z danych ośmiu liter złożyć się mogących. Masz tego wzor y w następuiącey danych ośmiu liter Kombinacyi.

A	B
2	8
1	7
2	56
	28

ab ac ad ae af ag ah:
 bc bd be bf bg bh
 cd ce cf cg ch
 de df dg dh
 ef eg eh
 fg fh
 gh.

II. Chcę wiedzieć powtore ile Kombinacyi po troynych, czyli ile ternow z tychże ośmiu Alfabetu Liter być może, na co znowu tak iak wyżej dwie

progressyve Arytmetyczne w trzech terminach układam pod Literami C y D zamknięte w sposob tu położony. A produkt większy 336 podzieliwszy przez produkt mniejszy 6, Wieloraz 56, wskaże mi wielość terminow.

C	D
—	—
3	8
2	7
1	6
6	336

Podobnym sposobem wszystkich kwaternow, kwynow, fenow &c. doysć każdemu snadno będzie.

Wniosek. *Ztąd nieomylnie doysć można, ile w grze Loterya nazwaney gdzie zacząwszy od 1 liczby aż do 90 porządkiem naturalnym na kartach lub gałkach są spisane, y za każdym skrzyżki otwarciem pięć wspomienionych kartek lub gałek losem wyciągnionych bywa, ile mówię w tej grze ambow, ile ternow, ile kwaternow &c. zamyka się; to jest ambow 4005 ternow 117489 kwaternow 2555190, kwynow 43949268 y dla tego w takowey grze natrafienie na zamowioną liczbę y nadzieia wygraney bardzo jest niepewna.*

PRO-

PROPOZYCYA IX.

Danych liczb rzeczy, wszystkie mogące się stać przemiany, wynaleść (permutationes.)

Przemiana od Kombinacyi tym różni się że przez Kombinacyą gdy dane będą pewne liczby dochodzą ile razy one po dwie, po trzy, po cztery &c. brane być mogą tak iako się w Prop. poprzedz. pokazało. Przez przemianę zaś uczemy się ile razy też rzeczy lub liczby dane zamienić się między sobą mogą tak ażeby wszystkie razem brane były a zawsze w innym porządku.

Na doyscie tego weź tyle liczb w porządku naturalnym ile jest rzeczy danych *np.* gdy dane będą liter pięć a, b, c, d, e, weź także pięć liczb porządkowych 1 2 3 4 5 które wszystkie między sobą zmultiplikowawszy, produkt z tey moltiplicacyi wynikły da ci liczbę przemian między danemi rzeczami zayść mogących, tak iako widzisz pod literami A. B

A	B
1	a
2	b
3	c
4	d
5	e

120

Bo gdy dane będą na przemian tylko dwie litery a, b, te dwa razy zamienić się mogą, gdy każda z nich raz pierwsze drugi raz drugie miejsce trzymać będzie. Jeżeli zaś danych będzie na przemian liter trzy

120

abc

abc
w te
mog
a c b
poł
nia t
c b a
prze

Tym
abcd
120

ow

skła
mian

dane
czył
kiem
mian
mo,
ukac

Nie
regu

Za

abc bac y znówu gdy b ostatnie mieysce trzyma w ten czas a, y c, dwakroć także zamienione być mogą, więc powtornie dwie nowe staną się zamiany acb, cab. Na koniec gdy a na ostatnim mieyscu położone będzie, to znówu b y c dwa razy zamienia się, a tak potrzecie dwie zamiany wypadną bca cba, kładę tu porządkiem tych trzech liter abc przemiany.

abc acb bca
bac cab cba

Tymże sposobem okazać można że z liter czterech abcd będzie przemian 24, a z liter pięciu przemian 120.

Wniosek I. *Na tym fundamencie wiadomy ow Łaciński wiersz na Honor Matki Boskiej.*

Tot tibi sint laudes Virgo quot sidera caelo,
składający się z ośmiu tylko słow może mieć przemian 46320.

Wniosek II. *Ztąd także doysć można, ile z danego iakiego słowa anagrammatow być może, czyli ile razy litery danego słowa, innym porządkiem wypadną; Tak z tego słowa Roma przemian być może 24 iakie są amor, mora, maro, ramo, armo, &c. Co niegdys dla zepsutego w naukach gustu ludzie uczeni lubili.*

PROPOZYCYA X.

Niektore zadania mogce być ułatwionemi przez regułę przemiany per regulam permutationum.

Zadanie pierwsze: 12 Osob do iednego stołu chodzą tak że codzien każdy na inszym mieyscu siada,

O

ę stać
)
e przez
by do-
ry &c.
dz. po-
le razy
y sobą
y a za-

rządku
ane bę-
zb po-
zy sobą
olikacy
rzecza-

B
a
b
c
d
e

raz na
czasem
c osta-
się za-
amiany
abc

fiada, pytam ile lat potrzeba ażeby wszystkie mogące zayść między niemi przemiany odbyli? Produkt liczb $1 \times 2 \times 3 \times 4 \times 5 \times 6 \times 7 \times 8 \times 9 \times 10 \times 11 \times 12 = 479001600$ wskaże ci liczbę przemian którą podzieliwszy przez dni 365, będziesz miał Summę lat $1312333 \frac{1}{365}$.

ZADANIE II. Uczyniwszy wszystkie 24 liter Alfabetu przemiany, pytam się ile lat potrzeba będzie na opisanie ich, chociażby tyśiąc pifarzow było z ktorych każdy codziennie napisałby kart 40 a na każdej karcie zmieściłoby się takowych przemian 50.

Znaydźmy przez Propozycyą poprzedzającą, liczbę wszystkich przemian która będzie = podług Taqueta, 620448401733239439360000 . Potym zmnożywszy $40 \times 50 \times 1000$ Produkt 2000000 okaże ci liczbę przemian które codziennie napisane być mogą. Ten zmnożywszy przez 365 dni Roku daie przemian $730,000,000$; na Rok napisanych, przez które całą liczbę przemian podzieliwszy masz lat $849929317442794 \frac{1}{730000}$. któreby potrzebne na to były &c.

ROZDZIAŁ VII.

O Rachunkach Chronologicznych.

Chronologia jest wymiar czasu z porównaniem lat w które znakomite iakie dzieła na świecie zaszły. Wszystkie zaś narody rozmiar czasow u siebie do obrotow Niebieskich naywięcej Słońca y
 Mic-

Miesiąca stłofować zwykły. Więć w doyściu ich na tym fundament cały polega, ażeby wymiar peryodyczny czasu, w który też obroty odprawiają się, był nam doskonale wiadomy; a tak zniesienie onychże y porównanie z sobą łatwo uczynić będziemy mogli; tudzież ażebyśmy zupełne zaznanie mieli terminow chronologicznych y ich natury. Więć znaczniejszye z nich nayprzed tu położyć y dokładnie opisać za rzecz potrzebną uważałem.

Definicje.

I. Okrąg czyli Peryod *Cyclus* jest pewna łat liczbą koleją wracająca. Trzy nayznakomitsze są cykle czyli okręgi; Okrąg słońca, Okrąg Xiężycy y poczet Rzymski *Indictio Romana*.

II. Okrąg Słońca *Cyclus solaris* jest przeciąg lat dwudziestu ośmiu, za których wyściem litery Niedzielne A, B, C, D, E, F, G, w każdym Kalendarzu znajdujące się, tymże samym porządkiem iak przedtym y na też same dni w tygodniu przypadają.

III. Okrąg Xiężycy *Cyclus Lunaris* czyli złota liczbą jest przeciąg lat 19, po których Nowie Xiężycy na też same dni wychodzą. Zowie się *złotą liczbą*, *Aureus Numerus*; ponieważ wśród Rynku Ateńskiego złotemi charakterami corocznie była wypisywana dla oznaczenia Nowiow w każdym Miesiącu.

IV. Poczet, *Indictio* jest przeciąg lat 15 koleją chodzący, przy których skończeniu w całym Państwie Rzymskim nowy podatek płacono na Żołnierzy którzy 15 lat w Woysku wysłużyli; Zaraz po

śmierci Konstantyna, to jest, od Roku 312 po Narodzeniu Chrystufa Pana też indykcy a u Grekow y Rzymian przejęta była, z tą jednak różnicą, że Indykcy a Rzymka od dnia 1. Stycznia, a Grecka od dnia 1. Września zaczyna się.

V. Rok Juliuszowski *Annus Julianus* tak nazwany od Juliusza Cezara Dyktatora, który Numy Krola Rok poprawił, zamyka w sobie dni 365 godzin 6, z których to sześciu godzin co czwarty Rok, godzin 24 czyli dzień jeden składa się, z kąd każdy czwarty Rok ma w sobie dni 366. Trzy lata które go poprzedzają, zowią się lata ordynaryjne *Annus Communis* każdy zaś czwarty Rok, przestępny *Annus bissextus*.

VI. Rok Grzegorza Papieża jest tenże sam Rok Juliusza Cezara ale poprawiony. Bo sześć godzin które Juliusz Cezar do dni każdego Roku przyłączył nie są zupełne. Z tey przyczyny początek Wiosny to jest dzień 21 Marca na 10 dni od porownania dnia z nocą wiosennego już się był usunął. Więc Grzegorz Papież te 10 dni wyciąwszy, tak: że dzień 5. Października 15tym był rachowany, ustanowił procz tego dla uniknienia w dalsze czasy podobnego błędu, ażeby nie każdy setny Rok iak przedtym, był przestępny; ale trzy pierwsze to jest 1700, 1800, 1900 żeby były ordynaryjne a dopiero 2000 przestępny, y tak na potym.

VII. Epakra, *Epactæ* jest dni jedynaście, którym Rok ordynaryjny podług obrotu słońca wyrachowany, przewyższa Rok z obrotow Xigzyca wymierzony, który niezamyka w sobie tylko dni 354,

do

do tych dawszy dni 11, wypadnie dni 365 to jest Rok słoneczny. Więc gdy pierwszego Roku Epakta będzie 11; drugiego będzie 22, na trzeci zaś Rok wypadnie dni 33. Z których 30 na Miesiąc przybywszy odcigniesz, zostanie się w tymże Roku Epakta 3. Więc na następujący po nim będzie 14 y tak daley. Jeżeli zaś dni tak zebrane uczynią spelną 30; to Epakty wowym Roku żadney nie będzie, y Rok Miesięczny z Rokiem słonecznym zarowno się skończą.

VIII. Peryod Wiktora czyli Peryod Dyonizyusza, *Periodus Victoriana seu Dionysiana*, jest przeciąg lat 532 ktore wynikają zmultiplikacyi okrągu słońca przez okrąg Xiężyca, to jest, lat 28 przez 19 za których 532 lat wyściem też same Słońca y Xiężyca rewolucye wracają się. Peryod ten wynaleziony jest od Wiktora rodem z Akwitanii, zowie się także Peryod Dyonizyusza, iż tego lat wymiaru zażył *Dionysus Exiguus* dla pogodzenia Kościoła Rzymskiego z Alexandryjskim względem obchodzenia Wielkiej-Nocy.

IX. Peryod Juliuszowski *Periodus Juliana* jest przeciąg lat 7980 ktore wypadają zmultiplikacyi okrągu Słońca, Miesiąca, y Indykeyi czyli zmultiplikacyi Peryodu Wiktora przez Indykcyę to jest $532 \times 15 = 7980$, po których lat upłynieniu; *Cyclus* Słońca y Xiężyca y Indykcyi razem przypadną y nieczydą się znówu z sobą aż po drugich 7980 leciech. Ten Peryod zowie się Juliuszowski że z lat Juliuszowskich składa się. Naywyborniejszy jest ow, ktorego początek zasiąga 710 lat przed stwo-

rzeniem świata; y iefzcze ieden cały niewyfeld.
Wynalezczą iego iest Jozef Scaliger.

X. Epocha czyli Era iest czas dziełem iakim znakomitym wstawiony, od którego lata rachować się zaczynaią. Tak Era Chrześcianańska ktorey popolicie używamy y zowie się powszechną *Vulgaris*; bierze początek swoy od Narodzenia Chrystuła Pana czyli raczey od Jego obrzezania, to iest od dnia 1 Stycznia w lat 4004 po stworzeniu świata.

Ostrzeżenie I. Cokolwiek mowiłem tu o latach Słońca y Księżycy, przez te ia rozumieć lata Cywilne ktore z całkowitych dni składają się; a nie lata Astronomiczne ktore procz dni całkowitych, zamykają w sobie iefzcze godziny, minuty pierwsze, minuty drugie, trzecie &c. gdyż te do miejsca tego nienależą.

Ostrzeżenie II. Litery Niedzielne nie porządkiem naturalnym ale wopak idą to iest G, F, E, D, C, B, A, tak, że iezeli w tym Roku litera Niedzielna iest F, to w Roku przyszłym będzie E, w trzecim D, y tak daley aż do A, po ktorey znówu G następuje. Przyczyna tego iest że Rok Juliuszowski ordynaryiny ma w sobie dni 365 to iest tygodni 52 y procz tego dzień ieden. Więć gdy na dzień 1 Stycznia padnie litera A też sama litera padnie y na dzień ostatni Grudnia. Tym sposobem pierwszy y ostatni dzień owego Roku będzie np. Niedziela a Rok następuiący zacznie się w Poniedziałek; Niedziela zaś iego pierwsza przypadnie dniu 7 Stycznia; który wpa-
rząd.

rza
ny
rą
rek.
dzie
liter
step
m
mie
go.

Doy

R

prze
kter
znie
szy
177
ny p

daią
dzen
Rok
pny
Rok
pow
444

rzędu naturalnym dni tygodniowych naznaczo-
ny jest literą G. Więc taż litera G będzie lite-
rą Niedzielną. Trzeci Rok zacznie się we Wto-
rek. Więc Niedziela jego pierwsza, padnie na
dzień 6 Stycznia który się znaczy literą F, y taż
litera będzie literą Niedzielną &c. Rok zaś Prze-
stępny dwie ma litery Niedzielne, ale podobnież
mispak wzięte iako to GF FE ED &c. y pierwsze
miejsce nie F ale G trzyma aż do dnia 23 Lute-
go, od ktorego literą Niedzielną zaczyna być F.

PROPOZYCYA I.

*Dość jeżeli dany Rok jest przestępny; lub który
po przestępnym.*

Rok Chrystusa dany podziel przez 4, jeżeli po
uczynioney dywizyi nic się niezoście; Rok ten
przestępny jest; gdy zaś jest reszta iaka, ta okazuie
który Rok po przestępnym idzie. Tak Rok tera-
zniejszy 1776, ponieważ podzielony przez 4 re-
szty żadney nie ma, przestępny jest. A Rok np.
1779 będzie trzeci po przestępnym gdyż podzielo-
ny przez 4, resztę daie 3.

Wniosek. Wieloraz z takowey dywizyi wypa-
dający, zaniechawszy resztę, wyraża, ile od Naro-
dzenia Chrystusa lat przestępnych upłynęło; tak do
Roku terazniejszego 1776, upłynęło lat przestę-
pnych 444 ale te 1 zmniejszone być powinny, bo
Rok 1700, przestępny nie był, podług tego co się
powiedziało w Def. 6. Więc potrzeba rachować,
444 — 1 = 443.

PROPOZYCYA II.

Okrąg Słońca Cyclum Solarem w danym Roku znaleźć.

Do Roku danego doday lat 9, (gdyż w 10 okręgu słonecznego Roku, Chrystus urodził się, więc ich już, 9 upłynęło,) potym takową Summę przez 28, podzieliwszy; reszta która się z tey dywizyi zostanie wskaże okrąg Słońca w danym Roku. Gdy zaś od dywizyi nic nie zostanie, znak będzie że okrąg słoneczny to jest lat 28 po owym Roku skończy się zupełnie. Wieloraz zaś z tey dywizyi da poznać, ile rewolucyi słońca czyli cyklow od Narodzenia Chrystusa upłynęło. Tak wziąwszy np. Rok terażniejszy 1776, y przydawszy do niego 9 Summę 1785 dzielię przez 28 y zostaje się 21, pokazujący 21 Rok Cyklu słonecznego ktorych 63 od Narodzenia Chrystusa wyszło.

PROPOZYCYA III.

Złotą liczbę danego Roku znaleźć.

Do liczby lat daney doday 1, (gdyż w pierwszym Roku Ery Chrześcijańskiej złota liczba była 2. Więc Rok ieden już był upłynął.) Potym Summę podziel przez 19 reszta pokaże ci złotą liczbę Roku danego. Gdy nic nie zostanie się, Cyklus Xiężycy będzie w ten czas skończony. A Wieloraz pokaże ile Cyklow Xiężycy od Narodzenia Chrystusa upłynęło. Szukam złotey liczby Roku terażniejszego 1776 do ktorego dodawszy 1, Summę 1777-
dzie-

dzielię przez 19 y wypada mi 10 złota liczba Roku terazniejszego: Upłynęło zaś od Narodzenia Chrystusa 93 Cyklow Xiężyca.

PROPOZYCYA IV.

Znaleść na jaki dzień w tygodniu pierwszy dzień Roku przypada.

Do Roku ostatniego przyday liczbę lat przestępnych, a od Summy odciagnąwszy 10, resztę podziel przez 7, to co po dywizyi zostanie, pokaże dzień w tygodniu ktorego szukasz. Jeżeli od Dywizyi nie zostanie nic, tedy dzień pierwszy Roku przypadnie na dzień 7 w tygodniu to jest na sobotę. Chcę wiedzieć np. na który dzień w tygodniu padnie 1 dzień Stycznia Roku 1800, y układam liczbę następującym sposobem.

Rok poprz.	1799
Lata przestę.	448

2247

Z Poprawy Grzegorza.	10
----------------------	----

7 | 2237 | 319 $\frac{4}{7}$

21

13

7

67

63

4

4 ktore się od Dywizyi zostały znaczą dzień czwarty w tygodniu to jest Szrodę.

Tymże sposobem znajdę dzień w tygodniu, na który w danym Roku dzień którykolwiek Mie-
 fiąca przypada. Chcąc wiedzieć *np.* na który w
 tygodniu dzień przypadł dzień 7 Września Roku
 1764 wskawiony Elekecyą szczęśliwie nam panują-
 cego Monarchy STANISŁAWA AUGUSTA. Do
 Roku poprz. 1763 doday wszystkie lata przestępne
 których *przez wniosek Prop. I*, było 439, tudzież
 kwotę dni od pierwszego dnia Stycznia do 7. Wrze-
 śnia upłynionych to jest, 251, a od Summy 2453,
 odciągwszy dni 10, z poprawy Grzegorza; Sum-
 mę pozostałą 2443 podziel przez 7 niezostaie się
 nic. Więc był dzień Sobotny.

Rok poprzd.	1763.
Lata przestęp.	439.
Dni upłynione	251.
Summa	2453.
Z popr. Grzegorza	10
	7 2443 349.

PROPOZYCYA V.

Literę Niedzielną danego Roku znaleźć.

Zнайdzij dzień w tygodniu na który 1. dzień da-
 nego Roku pada, *przez prop. poprz.* a liczbę
 znaną odciągawszy od 9, reszta wskaże ci
 literę Niedzielną w porządku naturalnym położoną.

Szukam literę Niedzielnę na Rok 1780. 1
 Jego dzień *przez prop. poprz.* padnie na dzień 7 w
 tygodniu to jest na Sobotę. Więc 7 odciągawszy
 od 9 reszta 2 pokazuje mi literę Niedzielną, na dru-
 gim

gim miejscu w porządku naturalnym położoną to jest B. Podobnież chcę wiedzieć która litera Niedzielną będzie w Roku 1800. Dzień tygodniowy na który dzień 1, Stycznia owego Roku padnie będzie dzień 4, to jest Szroda, więc 4 odciągnąwszy od 9 mam 5, to jest piątą literę w porządku naturalnym E, która będzie literą Niedzielną w Roku 1800.

PROPOZYCYA VI.

Danego Roku Epaktę znaleźć.

Doszedłszy złotej liczby zadanego Roku przez Prop. III multiplikuy ją przez 11 a z produktu odtrąciwszy dni 11 z poprawy Grzegorza Papieża, resztę zaś podzieliwszy przez 30, to co od Dywizyi zostanie będzie Epaktą danego Roku. Chcę wiedzieć Epaktę Roku terażniejszego 1776 którego złota liczba jest 10. Tę zmultiplikowawszy przez 11 a od produktu 110 odciąwszy 11 podług poprawy Grzegorza, resztę 99 dzielę przez 30, a pozostałe z Dywizyi 9 pokazują mi Epaktę tegoroczną. Gdy zaś odciąwszy 11 podług poprawy Grzegorza reszta przez 30 dzielona być nie może to też sama jest Epaktą. A w którym Roku złotą liczbą będzie 1, w tym Epakta będzie 0, czyli nic. Gdyż podług poprzedzającej nauki $1 \times 11 = 11 - 11 = 0$.

Przeestroga. Epakta danego Roku zaczyna się od dnia 1 Marca tegoż Roku. Zaczyn Epakta 10, Roku terażniejszego 1776, będzie trwać przez Styczeń y Luty Roku przyszłego 1777.

PRO.

PROPOZYCYA VII.

*Gdy dane będą Miesiąc y dzień doysć
Pory Xiężycy.*

Znieś w iednę Summę Epakta Roku danego, liczbę dni Miesiāca, y liczbę Miesięcy zacząwszy od Marca, a z tey Summy odciągnąwszy gdy możesz 30, reszta zostaiāca się pokaże ci Lunacyā. Tak gdy chcesz wiedzieć iaki Xiężyc będzie dnia 2 Sierpnia w Roku terazniejszy 1776. Zniószy liczbę złotą 10 † dni Miesiāca 1, † Liczbę Miesięcy od Marca 5, Summa 16, ponieważ przez 30 podzielona być nie może, pokaże ci że Xiężyc jest iuż wpesni. Podobnież 15tego dnia tegoż Miesiāca y Roku, Miesiąc będzie na Nowiu, ponieważ $10 + 15 + 5 = 30 - 30 = 0$, to jest sam Now.

PROPOZYCYA VIII.

*Gdy dana będzie Epakta Roku y Miesiąc znaleźć
dzień Nowiu.*

Znieś z Epaktą danego Roku liczbę Miesięcy które od Marca upłynęły y Summę odciągnij od 30, albo gdy ta więkza będzie odciągnij ją od 60; reszta pokaże ci dzień Nowiu. Chcesz np. wiedzieć na który dzień Listopada w tym Roku 1776, padnie Now? z Epaktą 10, złącz liczbę Miesięcy które od Marca upłynęły to jest 8, = 18 co odciągnąwszy od 30, maż 12 dzień Nowiu grudnia.

Przeſtroga I. *Lubo zaś Pora Xiężycy przez Epakty zupełnie oznaczona być nie może, przecięż mgdy dniem iednym całkowitym od nich nie-
uchy-*

uchyli się. Więc tego sposobu dosyć bezpiecznie zachować można.

Przełtroga II. *Now Wielko-Nocny Novilunium Paschale, między 8, dniem Marca y 5 Kwietnia koniecznie znaydować się powinien.*

PROPOZYCYA IX.

Gdy dany będzie Rok Ery Chrześcijańskiej Poczety czyli Indykcyą znaleść.

Do założonego Roku Chrystusa doday 3, gdyż pierwszy Ery Chrześcijańskiej Rok przypadł na Indykcyą czwartą: Potym Summę podzieliwszy przez 15, reszta z Dywizyi pozostała wskaze ci Rok Indykcyi. Jeżeli z Dywizyi nie niezostanie, Indykcyą będzie 15. Tak do Roku terażnieyszego 1776 przydawszy 3, Summę 1779 dzielię przez 15, od ktorey Dywizyi pozostałe 9, wskazuje mi Indykcyą. Wieloraz zaś 118 znaczy Indykcyę, ktore od Narodzenia Chrystusa już upłynęły.

PROPOZYCYA X.

Gdy dany będzie Rok Ery Chrześcijańskiej zgadnąć na który Rok Peryodu Juliuszowskiego przypadnie.

Daymy *np.* Ery Chrześcijańskiej Rok terażnieyszy 1776, pytam który jest Rok Peryodu Juliuszowskiego na tenże sam Rok przypadający? z danym Rokiem 1776 znieś lat 4713 Summa 6489 pokaże ci Rok Peryodu Juliuszowskiego. Przyczyna tego jest, że iako się wyżej powiedziało, pierwszy

wszy Rok Ery Chrześcianański przypadł na Rok 4714 tegoż Peryodu.

Wniosek. Jeżeli którykolwiek Rok Peryodu Juliuszowskiego będzie podzielony przez 28, przez 19, y przez 15 reszta z pierwszey Dywizyi pokaże okrąg Słońca, z drugiey okrąg Xiężycza czyli liczbę złotą, z trzeciey Indykcyą. Tak podzieliwszy Rok terazniejszy tegoż Peryodu 6489 przez 28, masz resztę 21 to jest okrąg słońca. Powtore podzieliwszy tenże Rok przez 19, masz resztę 10 to jest Złotą Liczbę. Potrzenie podzieliwszy go przez 15 masz resztę 9 to jest Indykcyą.

PROPOZYCYA XI.

Gdy dany będzie którykolwiek Rok przed Narodzeniem Chrystusa Pana, dojsć na który Rok Peryodu Juliuszowskiego wypada.

Niechay dany będzie np. 4004 Rok przed Narodzeniem Chrystusa, na który podług naybiegleyszych Chronologow początek świata przypada. Ten Rok 4004 odciąwszy od lat 4714, w ktore podług *Prop. poprzedz.* Narodzenie Chrystusa przypadło: Reszta pokaże Rok Peryodu Juliuszowskiego 710, który był w pierwszym Roku świata.

Wniosek. Ztąd gdy dany będzie którykolwiek Peryodu Juliuszowskiego Rok, łatwo poznać można czyli ten przed Narodzeniem, czyli po Narodzeniu Chrystusa Pana przypada. Bo jeżeli dany Rok będzie więkfszy nad 4714, będzie inż po Narodze-

rodz
Juliu
471
Rok
wki
Nar

Gdy
y In

Prz

dyk
ktow
poka
np. C
znicy

Rok

4845
Xięży
kowan
na to
Do pr

rodzeniu Chrystusa. Tak naznaczywszy Peryodu Juliuszowskiego Rok 6489, y odciawszy od niego 4713, zostacie się terazniejszy Ery Chrześciański Rok 1776. Odciawszy zaś Peryodu Juliuszowskiego lat 710, od lat 4714 masz lat 4004 przed Narodzeniem Chrystusa.

PROPOZYCYA XII.

Gdy dane będą Okrąg Słońca, Okrąg Miesiąca, y Indykcyja, znaleźć Rok Peryodu Juliuszowskiego, w który przypadają.

Przez dany okrąg słońca zmultiplikuy Summę 4845, przez okrąg Xiężycja 4200, przez Indykcyją 6916, a Summę z tych wszystkich produktow zebraną podzieliwszy przez 7980. Reszta pokaze ci Rok Peryodu Juliuszowskiego. Weźmy np. Cykle Słońca, Xiężycja, y Indykcyją Roku terazniejszego 1776.

$$\text{Słońca} \quad 21. \times 4845 = 101745$$

$$\text{Xiężycja} \quad 10. \times 4200 = 42000$$

$$\text{Indykcyja} \quad 9 \times 6916 = 62244$$

$$\text{Summa} \quad 205989.$$

Ta Summa podzielona przez 7980 pokaze Rok Peryodu Juliuszowskiego.

Przypisek. Liczby zaś wzmierz oznaczone 4845, 4200, 6916, które przez okrąg Słońca, Xiężycja, y przez Indykcyją mają być moltiplikowane, iak wynalezione być mogą, dłuższy na to trzeba nauki, która nie jest miejsca tego; Do praktyki zaś dosyć jest mieć ich wiadomość.

PRO.

PROPOZYCYA XIII.

Gdy dany będzie ktorykolwiek Rok Peryodu Juliuszowskiego znaleźć Lata Olimpiad.

Epocha Olimpiad u Historykow mianowicie Greckich nayślawniejsza zawsze była, gdyż Grecy Lata nawięcey przez Olimpiady rachować zwykli, y ztąd u nich lata Olimpiackie zwaty się. Albowiem co czwarty Rok czyli przy zaczęciu każdego piątego Roku w Olimpji Mieście Elidy, przy wielkim Ludu z całej Grecyi ziezdzie igrzyska na honor Herkulefa odprawowali, ktore od Ifita Krola Elidy bądź ustanowione, bądź ponowione były, Roku Peryodu Juliuszowskiego 3938, a przed Narodzeniem Chrystusa 776 Lata.

Gdy więc dany będzie Rok Peryodu Juliuszowskiego, dla zgadnienia na który Rok Olimpiad przypada, jeżeli mniejszy będzie od Lat 3938, Epochę Olimpiad poprzedzify. Tak gdy dany *np.* będzie Rok Peryodu Juliuszowskiego 3103, ktorego się Moyżesz urodził podług rachunkow Petawiusza, odciągam dane 3103 lat od lat 3938, a reszta pokazuje że narodzenie Moyżesza poprzedziło zaczęcie Olimpiad 835 Lata.

Gdy zaś Rok Peryodu Juliuszowskiego *np.* 4714, w który się Chrystus Pan narodził większy będzie od Roku 3938 w który Olimpiady zaczęte w ten czas ten od tamtego odciągawszy, reszta 776, pokaze lata Olimpiad ktore podzieliwszy przez 4 maż Olimpiad 194, y Rok pierwszy zaczynającej się Olimpiady 195. Więc Chrystus Pan narodził

XIII.
 yodu Ju-
 piad.

wicie Gre-
 yż Grecy
 ac zwykli,
 g. Albo-
 iu każde-
 idy, przy
 rzyńska na
 Ifta Kro-
 one były,
 przed Na-

Juliuszo-
 Olimpiad
 938, Epo-
 ny np. bę-
 , którego
 etawiusza,
 refzta po-
 tto zaczę-
 .
 kiego np.
 t więkzy
 y zaczęte
 y, refzta
 szy przez
 czyniają-
 Pan naro-
 dził

dził się w Roku pierwszym Olimpiady 195. Gdy na koniec dany będzie Rok Ery Chrześcijańskiej np. terazniejszy 1776 do tego dodawszy lat 776 które Narodzenie Chrystusa poprzedziły, a Summę 2552 podzieliwszy przez 4 masz Olimpiad 638, y Rok pierwszy zaczynający się Olimpiady 639.

PROPOZYCYA XIV.

*Gdy dany będzie Rok Olimpiad, znaleźć na ko-
 ry Rok Peryodu Juliuszowskiego przypada.*

Daymy Olimpiadę 114 przy ktorey zaczęciu Alexander W. iak Historycy piszą umarł. Multyplikuy najprzod dane Olimpiady przez 4, masz lat 456, a z Rokiem 1 zaczętey Olimpiady Lat 457. Do ktorych przydawszy Lat 3937, ktore Epoche Olimpiad poprzedziły, Summa 4393, da ci R. Peryodu Juliuszowskiego, w ktory Alexander W. umarł.

Podobnie pisze Dyodorus że kończący się Rok pierwszy Olimpiady 94 był Rok 780 po zburzeniu Troi. Wiedząc więc z tegoż Historyka że zburzenie Troi przytrafiło się Roku Peryodu Juliuszowskiego 3530 dodając lat 780, ktore po tymże zburzeniu upłynęły, y mam Rok 4310 ktory przypada na Rok 1 Olimpiady 94.

Wniosek I. Należy pomnieć że zburzenie Troi przypada w Roku Peryodu Juliuszowskiego 3530, a zatym pierwszy Rok Epochy od zburzenia Troi jest Rok Peryodu Juliuszowskiego 3531.

Wniosek II. Jeżeli od Roku 4714 Peryodu Juliuszowskiego ktory jest pierwszy Ery Chrze-

ściągiesz lat 4393. Reszta 321 da ci Lata ktoremi smierć Alexandra Wielkiego Narodzenie Chrystusa Pana poprzedziła. Jeżeli zaś od tegoż Roku odciągniesz lat 3531, będziesz miał lat 1183 zburzenia Troi przed Narodzeniem Chrystusa.

PROPOZYCYA XV.

Gdy dany będzie Rok Peryodu Juliuszowskiego, znalesć Rok od założenia Rzymu.

Wiadomo każdemu z Historji Rzymskiej, że Rzymianie w Pismach y Dzieciach swoich Lata od założenia Rzymu liczyli. Zkąd wielce sławna Epocha od założenia Rzymu *ab Urbe Condita*. Ta podług zdania Warrona za którym wszyscy uczeni Ludzie poszli przypada na koniec Roku trzeciego Olimpiady VI. Ktoremu korresponduje Peryodu Juliuszowskiego Rok 3960, albo raczy 3961, gdyż Epochę założenia Rzymu od pierwszego dnia Stycznia zaraz następującego biorą, y ta Epochę Chrześciańską poprzedziła Lata 753: tak że pierwszy Rok Narodzenia Chrystusa Pana przypada na Rok 754 od założenia Rzymu.

Gdy więc dany Rok Peryodu Juliuszowskiego mniejszy będzie od Roku 3961, na który założenie Rzymu przypadało, odciągnąwszy liczbę mniejszą od większej, reszta pokaże ci lata przed założeniem Rzymu. Tak wzięwszy Rok Peryodu Juliuszowskiego 710 na który stworzenie świata przypada, y odciągnąwszy go od lat 3961, masz lat 3251 od stworzenia świata do założenia Rzymu. Jeżeli zaś dany

dany Rok Peryodu Juliuszowskiego będzie większy od Roku 3961 założenia Rzymu, w ten czas ten od tamtego odciągnąwszy z reszty dojdzie lat od założenia Rzymu upłynionych. Tak odciągnąwszy lat 3961 od Roku 4814, w który Chrystus Pan przyszedł na świat, reszta 753 pokaże ci lata, które od założenia Rzymu do Narodzenia Chrystusa Pana upłynęły.

PROPOZYCYA XVI

Gdy dane będą Lata od założenia Rzymu, Peryodu Juliuszowskiego, Olimpiad, znaleźć Rok Ery Chrześcijańskiej z niemi zgadzający się.

Pisze Pliniusz że słońce pierwszy raz we Włoszech widziano podczas Wojny z Pirrusem Krolesem Epiru to iest w lat 472 od założenia Rzymu. Pytam nayprzod który Rok był na ow czas Peryodu Juliuszowskiego? Do lat 472 doday lat Peryodu Juliuszowskiego 3960 które założenie Rzymu poprzedziły; Summa 4432 daie ci R. tegoż Peryodu. Pytam powtore ktorey Olimpiady, y który Rok na ow czas był? Od znalezionych dopiero peryodu Juliuszowskiego lat 4432 odciągnylat 3938 ktoremi Peryod Juliuszowski poprzedził ustanowienie Olimpiad, resztę 494 podzieliwszy przez 4 masz Olimpiad 123, y R. 2gi Olimpiady 124 przez *Prop. XIII.*

Pytam potrzebie na który Rok czy przed Narodzeniem czy po Narodzeniu Chrystusa Pana też Wojna padła? Z lat Peryodu Juliuszowskiego 4432 wzwyż znalezionych daie się widzieć przez *Wniosek Prop. XI,* że to przed Ery Chrześcijańską stało się.

Więc tenże sam Peryodu Juliuszowskiego Rok 4432 odciągnąwszy od tegoż Peryodu Roku 4714 wktory się Era Chrześcijańska zaczęła. Reszta 282 pokazuje ci Rok przed Narodzeniem Chrystusa. Więc sionow pierwszy raz we Włoszech widziano Roku Peryodu Juliuszowskiego 4431, w Roku drugim Olimpiady 124 po założeniu Rzymu w lat 472, a przed Narodzeniem Chrystusa laty 282.

Wniosek. Gdy dany będzie Rok od założenia Rzymu, lub zgadzający się z nim Rok Peryodu Juliuszowskiego łatwo dożyć można, który to Rok był po zburzeniu Troi; Odciągnąwszy bowiem EPOCHY Trojańskiej w Peryodzie Juliuszowskim Rok 3630 przez *Wniosek I, Prop. XIII* od lat tegoż Peryodu zgadzających się z laty założenia Rzymu, reszta wkaże Rok od EPOCHY zburzenia Troi. Tak wzięwszy Rok od założenia Rzymu 537, w który Rzymianie straszną klęskę przy Jeziorze Trazymenskim od Annibala ponieśli, znajduję najprzod przez *Część pierwszą tej Prop.* że to był Rok Peryodu Juliuszowskiego 4497 od którego odciągnąwszy zburzenia Troi Rok w tymże Peryodzie 3530 przez *Wniosek I, Prop. XIV* reszta 967 pokazuje Rok który był od zburzenia Troi.

PROPOZYCYA XVII.

Gdy dany będzie którykolwiek Rok Peryodu Juliuszowskiego znaleźć początek Roku Egipsyan, czyli Neomenią Tboth.

Ery Nabonaflara częsta wzmianka bywa, tak u dawnych Astronomow, iako y u terazniejszych
Chro-

Chro
o nie
naffa
nowa
ustan
tek te
go 3
Naro

lat fi
pocz
zamy
dzin,
popr
że dla
Przyl
się na
znia f
dnym
że gd
menia
za lat
4 zna
za lat
upfyn
fobie

pieć
giem
iak o
przy

Chronologow, zaczym y na tym mieyscu cokolwiek o niey namienić nie będzie od rzeczy. Nabonassar był Krol Chaldeyski. Od początku Jego panowania Chaldecyzykowie nową Ery czyli Epochę ustanowili, a Egipcyanie ją od nich przejęli. Początek tej Ery przypada na Rok Peryodu Juliuszowskiego 3967. Dzień 16 Lutego na lat 749 przed Narodzeniem Chrystusa.

Ze zaś Era Nabonassara nie z Juliuszowskich, lat się składa, zaczym nayprzod o tych y o ich początku namienić potrzeba. Rok tedy Egipcyan zamyka w sobie okrągło dni 365 bez owych 6 godzin, które do tychże 365 dni w każdym Roku z poprawy Juliusza przydawane bywają. Zkąd idzie że dla opuszczonego w każdym czwartym Roku dnia Przybyszowego; początek Roku Egipcyan (ktory się nazywa Neomenia Thoth) iednym dniem spóźnia się y cały Rok Juliuszowski wstecz obchodzi iednym dniem co 4 lata posuwając się w górę: i tak, że gdyby *np.* w tym Roku, Rok Egipski (czyli Neomenia Thoth) zaczynał się dnia 1 Stycznia, tedy za lat 4, zaczynać się będzie dnia 31 Grudnia, a po 4 znowu latach dnia 30 Grudnia. Aż na koniec za lat 1461 wroci się na dzień 1 Stycznia to jest po upłynionych 1460 latach Juliuszowskich które w sobie zamykają zupełnie lat Egipskich 1461.

W całym zaś Peryodzie Juliuszowskim tylko pięć Lat znajduie się odległych od siebie przeciągiem lat 1460 w które tak pierwszego dnia Stycznia, iak ostatniego Grudnia początek Roku Egipskiego przypada, y są następujące.

1273, 2733, 4193, 5653, 7113.

Gdy tedy dany będzie Rok Peryodu Juliuszowskiego, ażeby znaleźć którego w nim dnia przypada Rok Egipski tak postąpiż! Dany Rok Peryodu Juliuszowskiego odeciągnąwszy od iedney z tych pięciu liczb która nad niego będzie większa resztę podziel przez 4: Z tego podzielenia Wieloraz wynikaicy jeżeli będzie mnieyszy od 59, albo jeżeli po Dywizyi co się zostanie, do Wieloraza doday 1, a Summa pokaze ci dzień w Roku Juliuszowskim zaczynając od 1, dnia Stycznia, którego się zaczyna Rok Egipski. Jeżeli zaś po uczynioney Dywizyi nic się niezo stanie, y Wieloraz jest większy od 59, tedy ten sam przez się dzień pierwszy Roku Egipskiego pokaze.

Daymy więc Rok Peryodu Juliuszowskiego 4714 którego się Chrystus urodził; Ten odeciagam od iedney z pięciu danych liczb większością naybliżzey to jest od 5653 y mam resztę 939, którą podzieliwszy przez 4, mam Wieloraz 234 y zostaje się trzy. Więc do Wieloraza dodawży 1, mam dzień 235 Roku Juliuszowskiego, w który się zaczyna Rok Egipski w Roku pierwszym Ery Chrześciańskiey.

Podobnie chcę wiedzieć na który dzień terazniejszego Roku Juliuszowskiego 6489, a Ery Chrześciańskiey 1776, przypada początek Roku Nabonassara. Więc odeciągnąwszy 6489 od iedney z danych pięciu liczb naybliżzey większey 7113 mam dni 131 bez wszelkiey reszty, do których dodawży dni 11 (dla poprawy Grzegorza) mam dzień

dzień
Rok

wskie
odci
ktore
kier
to ier
go L
wy p
58, 1
zaczę

dzień
wkin
ba pr
1700
1700

P
Zna
od

Pon
S
ba sz
liwz
doda
ma
wkie
czbę
drug

dzień 142 terazniejszego Roku, w który się zacznie Rok Egipski, to jest dzień 21 Maja.

Na koniec niechay będzie Peryodu Juliuszowskiego 3965 ktorego się Tobiasz Starszy rodził, odciągam tenże Rok od 4193 y zostają się 228, ktore podzieliwszy przez 4 wypadnie 57 bez wszelkiej reszty. Więc że ta liczba jest mnieysza od 59, to jest od dni, od pierwszego Stycznia do ostatniego Lutego upłynionych, którym dzień przybyşowy przydaie się, przyłączam do niey 1, y mam dzień 58, na który w R. narodzenia Tobiasza przypadło zaczęcie R. Egipskiego, to jest dzień 27 Lutego.

Przeştroga. Z drugiego przykłądu daie się wiedzieć, że do wynalezionego w Peryodzie Juliuszowskim dnia, w który się zaczyna Rok Egipski trzeba przydać od Roku Chrystusa 1582, aż do Roku 1700 Dni 10, dla poprawy Grzegorza a od Roku 1700, do 1800, Dni 11.

PROPOZYCYA XVIII.

Znaleść pięć Lat w Peryodzie Juliuszowskim, od których zaczynają się Lata Nabonassara.

Ponieważ Peryod Juliuszowski uprzedza początek Świata Laty 710. w tych nayprzod potrzeba szukać początku Lat Egipskich. Więc podzieliwszy ie przez 4 będzie Wieloraz 177, do ktorego dodawşy dni 10 z Grzegorza poprawy będzie Summa 187 a tę odciągnąwszy od 1460 Lat Juliuszowskich, maş przewyşkę 1273, to jest pierwszą liczbę lat. Do których dodawşy 1460 maş 2733, drugą liczbę y tak daley aż do piątej.

PROPOZYCYA XIX.

Gdy dany będzie którykolwiek Rok Peryodu Juliuszowskiego znaleźć na który Rok Ery Nabonassara przypada.

Naznacz sobie pięć następujących lat Peryodu Juliuszowskiego A, B, C, D, E, z których w pierwszym zaczęła się Epocha Nabonassara, a cztery następujące po nim odległe są od siebie przeciągiem lat 1460.

A, 1 B, 2 C, 3 D, 4 E.

3967 4193 5653 7113 8573.

Gdy tedy będzie dany którykolwiek Rok Peryodu Juliuszowskiego uważ do ktorey dzielnicy należy, czyli od ktorey z danych pięciu liczb A, B, C, &c. jest naybliżej mniejszy. A dodawszy do niego liczbę ktora też dzielnicę oznacza, to jest albo 2, albo 3, lub 4, od Summy odciągnij pierwszy termin A. To co się po odciągnięciu zostanie, pokaze Rok Ery Nabonassara ktorego szukasz. Daymy Rok Peryodu Juliuszowskiego 4714, który był początkiem Ery Chrześcijańskiej. Ten że do drugiey Dzielnicy należy, dodaję do niego 2, a z Summy 4716 odciągnąwszy pierwszą liczbę 3967. Reszta 749 pokazuje Rok Nabonassara ktorego się Chrystus rodził. Tymże sposobem czynię chcąc wiedzieć który jest Rok w Erze Nabonassara Rok terazniejszy 1776, który jest w Peryodzie Juliuszowskim 6489, y należy do Dzielnicy trzeciey; więc przydawşy do niego 3, a od summy 5492 odciąwszy 3967. Reszta 2525 pokazuje Rok terazniejszy Ery Nabonassara.

Przy-

Przyczyna tey Reguły oczywista: Gdyż każda Dzielnica ma w sobie przeciąg 1460 lat Juliuszowskich, które czynią lat Egipskich 1461 zaczym w każdej Dzielnicy ieden Rok przybywa; A zatym Peryodu Juliuszowskiego lata, powinny być powiększone tylu iednościami, ile jest Dzielnic, ażeby się zrownały zupełnie z laty Nabonassara.

PROPOZYCYA XX.

Lata Nabonassara zamienić w Lata Peryodu Juliuszowskiego.

Naznacz następujące pięć Liczb. A, B, C, D, E, y ich przedziały 1, 2, 3, 4, a zważywszy do którego z nich należy zadany Rok Nabonassara, odciągnij od niego Liczbę tegoż przedziału, a do reszty dodawszy lat 3967 które są początkiem Ery Nabonassara, Summa okaże ci Rok Peryodu Juliuszowskiego.

A, 1 B, 2 C, 3 D, 4 E.

1 227 1688 3149 4610.

Daymy Przykład: Pisze Ptolomeusz że za-
 łożenie Xiężycy było w Roku 5 panowania Nabo-
 polassara który jest w Erze Nabonassara 127, pytam
 który na ow czas był Rok Peryodu Juliuszowskiego.
 Ponieważ liczba 127 należy po pierwszey Dziel-
 nicy, iako większa od 1, a mniejsza od 227, odcią-
 gam od niej 1, a do 126 dodawszy 3967 mam Rok
 Peryodu Juliuszowskiego 4093.

PROPOZYCYA XXI.

Znaleść pięć Liczb do okazania poprzedzającej Propozycji potrzebnych.

Do 4193 liczby na miejscu drugim w Prop. XIX położoney dodawszy znak poprzedzającej dzielnicy 1, masz lat 4194, od których odciągnąwszy Rok Peryodu Juliuszowskiego 3967 w który zaczęła się Era Nabonassara masz 227. Liczbę drugą B, y znowu do 5653 liczby na miejscu trzecim, w Prop. XIX przydawszy poprzedzającej Dzielnicy znak 2, a od Summy 5655 odciągnąwszy 3967 masz 1688 liczbę trzecią y tak daley.

PROPOZYCYA XXII.

W danym Roku Nabonassara dzień tygodniowy znaleźć.

Pierwszego Roku Nabonassara początek przypada na Szrodę. Więc gdy do zadanego Nabonassara Roku dasz 3, a Summę podzielisz przez 7, reszta od podzielenia pozostała pokaże dzień tygodniowy, ktorego się tenże Nabonassara Rok zaczął, a jeżeli od podzielenia nic nie zostanie będzie Sobota. Weźmy Rok terazniejszy 1776 który jest w Erze Nabonassara 2525, dodawszy do niego 3, Summy 2528 dzielę przez 4, y mam Wieloras 632, a że po Dywizyi nic się nie zostało: Więc w tym Rok Nabonassara zaczął się w Sobotę dnia 22 Maja. Podług tego iak się powiedziało w Propozycji XVII.

Chro
Juliu
gieg
fara
stępi
ca 2
ku J

R

O

O R

Propo

Propo

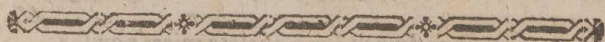
Prop.

Prop.

Prop.

A tu niechay będzie koniec Rachunkow tych Chronologicznych Dnia 26 Marca, Roku Peryodu Juliuszowskiego, 6489, Olimpiady 646 Roku drugiego. Od założenia Rzymu 2539 Ery Nabonasara 2525. Chrześcijańskiej 1776, który jest Prześny, mający Litery Niedzielne g. f. Okrąg Słońca 21, Xiężycy 10, Indykcyę 9, a pierwszy po Roku Jubileuszowym 1775.

REGISTR ROZDZIAŁOW

Y PROPOZYCYI.

Opisania o Arytmetyce w Pomfzechności.

ROZDZIAŁ I.

O Rachunkach liczb całkowitych iednego, y różnego gatunku.

<i>Propozycja I.</i> Daney liczby cenę wyrazić. <i>Na karcie</i>	7
<i>Propozycja II.</i> Liczby dane, tak iednego, iako y różnego gatunku zbierać	9
<i>Prop. III.</i> Liczby tegoż samego, y różnego gatunku, od siebie odciągać	16
<i>Prop. IV.</i> Dowieść należyce uczynioney Addycyi, y Subtrakcyi	24
<i>Prop. V.</i> Liczby iednego, y różnego gatunku moltiplikować	28
Tablica Pytagorefowa	36
Tabliczki Nepera Szkota	39
	<i>Prop.</i>

<i>Prop. VI.</i>	Dane liczby iednego, y różnego gatunku dzielić	40
<i>Prop. VII.</i>	Dowieść należyce uczynioney Multyplikacy y Dywizyi	55
<i>Prop. VIII.</i>	Zamykająca w sobie niektóre ciekawe zadania, ktore przez poprzedzające prostej Arytmetyki Reguły łatwo solwować można	59

R O Z D Z I A Ł II.

O Rachunkach Liczb Łamanych.

	<i>O Znakach Arytmetycznych</i>	65
	<i>Axyomata, czyli prawdy niezawodne Arytmetyczne</i>	66
<i>Prop. I.</i>	Danych dwoch liczb znaleźć miarę powszechną naywiększą	68
<i>Prop. II.</i>	Liczbę łamaną na naymniejszy terminy redukować	71
<i>Prop. III.</i>	Dane Frakcye do iednego Mianownika, czyli Denominatora redukować	73
<i>Prop. IV.</i>	Liczbę łamaną do jakiegokolwiek danego Denominatora redukować	76
<i>Prop. V.</i>	Liczbę łamaną na liczby całkowite redukować	77
<i>Prop. VI.</i>	Liczbę całkowitą na liczbę łamaną do jakiegokolwiek danego Denominatora redukować	78
<i>Prop. VII.</i>	Ułamki liczby łamanej na iedną prostą Frakcyą zredukować	79
<i>Prop. VIII.</i>	Liczbę łamaną dodawać	80
<i>Prop. IX.</i>	Liczbę łamaną odciągać	81
<i>Prop. X.</i>	Liczbę łamaną multiplykować	83
<i>Prop. XI.</i>	Liczbę łamaną dzielić	86

R O Z D Z I A Ł III.

O liczbach łamanych dziesiętkowych.

	<i>Definicje, czyli Opisanie gruntowne</i>	92
<i>Prop. I.</i>	Frakcyę dziesiętkową dodawać, y odciągać	96
<i>Prop. II.</i>	Frakcyę dziesiętkową multiplykować	98
<i>Prop. III.</i>	Frakcyę dziesiętkową dzielić	100

Prop.

40	<i>Prop. IV.</i> Liczbę całkowitą lub liczbę łamaną na części dziesiątkowe redukować - - -	102
55	<i>Prop. V.</i> Części dziesiątkowe do jakiegokolwiek danego Denominatora redukować - - -	103
59	<i>Prop. VI.</i> Z Frakcyi dziesiątkowych Scianę Czworgranną, y Sześciogranną wyciągnąć. - - -	104

R O Z D Z I A Ł IV.

O wyciągnięciu Scian z liczb danych.

	<i>Tablica Czworgranow, y Sześciogranow aż do 10.</i>	III
65	<i>Prop. I.</i> Z Liczby danej Scianę Kwadratową wyciągnąć - - -	III
66	<i>Prop. II.</i> Scianę Czworgranną wyciągnąć, z liczby niekwadratowej przez najbliższe przychylenie się do rzetelney icj Sciany - - -	120
68	<i>Prop. III.</i> Z danej liczby Scianę Sześciogranną wyciągnąć - - -	126
71	<i>Prop. IV.</i> Zamykająca w sobie kilka Zadaniow, ktorym zadofyć uczynić można przez wyciągnięcie Sciany Czworgrannej, lub Sześciogran. - - -	133

R O Z D Z I A Ł V.

O Regułach wyższej Arytmeryki.

	<i>Definicje, czyli Opisanie gruntowne</i> - - -	136
	<i>Lemmata, czyli objaśnienia niezawodne</i> - - -	138
78	<i>Prop. I.</i> O Regule Proporecy - - -	139
79	<i>Prop. II.</i> O Regule Proporecy składaney - - -	145
80	<i>Prop. III.</i> O Regule Proporecy wśpak obroconey - - -	148
81	<i>Prop. IV.</i> Zamykająca w sobie niektore sposoby do krotkości y snadności w odprawieniu Reguły Proporecy wielce służące. - - -	153
83	<i>Prop. V.</i> O Regule Towarzystwa, czyli spółki - - -	155
86	<i>Prop. VI.</i> O Regule wiązania - - -	159
	Okazanie niezawodności fundamentow na Regułę Wiązania podanych - - -	166
92	<i>Prop. VII.</i> O Regule Domniemania, czyli fałszywego założenia - - -	167
96	<i>Prop. VIII.</i> O Regule dwoiakiego fałszywego założenia - - -	171
98		
100		
prop.		<i>Prop.</i>

- Prop. IX.* Danym dwóm liczbom, trzecią liczbę proporcjonalną wyznaleść - - - - - 181
- Prop. X.* Między dwiema danemi liczbami, średnią liczbę proporcjonalną wyznaleść - - - - - 182
- Prop. XI.* Między dwoma danemi liczbami, dwie liczby średnie proporcjonalne wyznaleść. 184
- Prop. XII.* W ktorey czyni się zadosyć niektórym potrzebnym Zadaniom przez Reguły Arytmetyczne - - - - - 185

R O Z D Z I A Ł VI.

O Progressjach, czyli skokach Arytmetycznych, y Geometrycznych, y o ich Regułach. 188

O Progressjach Arytmetycznych - - - - - 189

Lemmata. - - - - - *tamże.*

- Prop. I.* Gdy dane będą, najmniejszy y największy, to jest pierwszy y ostatni w Progressji Arytmetyczney terminy, y liczba wszystkich terminow, znalesc wszystkich owych terminow Summę generalną - - - - - 191
- Prop. II.* Gdy dane będą, termin najmniejszy y największy, y liczba terminow w Progressji Arytmetyczney, znalesc przewyżkę, między terminami owej Progressji - - - - - 193
- Prop. III.* Gdy dane będą, termin najmniejszy, przewyżka, y liczba terminow, znalesc termin największy. - - - - - 194
- Prop. IV.* Gdy dane będą, termin najmniejszy, y termin największy, y przewyżka między terminami, znalesc liczbę wszystkich terminow w Progressji Arytmetyczney - - - - - 195
- O Progressjach Geometrycznych - - - - - 196
- Lemmata - - - - - *tamże.*
- Prop. V.* Gdy dane będą, termin najmniejszy, y największy, y Denominator tejże Progressji Geometryczney, znalesc ile Summa wynosi generalna wszystkich owych terminow wraz zebranych - - - - - 199
- Prop. VI.* Gdy danych będzie kilka terminow Progressji Geometryczney, znalesc, którykolwiek inny

	inny termin następujący w teyże progressyi, nie- dochodząc nawet terminow średnich między nim, a danemi terminami zachodzących.	202
181	<i>Prop. VII.</i> Zamykająca w sobie kilka ciekawych z Progressyi Geometryczney Zadaniow	203
182	<i>Prop. VIII.</i> Między danemi liczbami wszystkie Kom- binacye wynaleść	206
184	<i>Prop. IX.</i> Danych liczb rzeczy, wszystkie mogące się stać przemiany wynaleść	208
185	<i>Prop. X.</i> Niektóre zadania inogące być ułatwionemi przez regułę przemiany	209

R O Z D Z I A Ł VII.

O Rachunkach Chronologicznych.

	<i>Definicje</i>	211
	<i>Prop. I.</i> Dość iczeli dany Rok iest przestępny; lub ktory po przestępnym	215
	<i>Prop. II.</i> Okrąg Słońca <i>Cyclum Solarem</i> w danym Ro- ku znalesc	216
191	<i>Prop. III.</i> Złotą liczbę danego R. znalesc.	<i>tamie.</i>
	<i>Prop. IV.</i> Znaleść na iaki dzień w tygodniu pier- wszy dzień Roku przypada	217
193	<i>Prop. V.</i> Literę Niedzielną danego R. znalesc.	218
	<i>Prop. VI.</i> Danego Roku Epaktę znalesc	219
194	<i>Prop. VII.</i> Gdy dane będą Miesiąc y dzień doység Pory Xiężyca	220
	<i>Prop. VIII.</i> Gdy dana będzie Epakta Roku y Miesiąc znalesc dzień Nowiu	<i>tamie.</i>
	<i>Prop. IX.</i> Gdy dany będzie R. Ery Chrześcianańskiej Poczet czyli Indykcyę znalesc	221
195	<i>Prop. X.</i> Gdy dany będzie R. Ery Chrześcianańskiej zgadnąć na ktory Rok Peryodu Juliuszowskie- go przypadnie.	<i>tamie.</i>
196	<i>Prop. XI.</i> Gdy dany będzie ktorykolwiek R. przed Narodzeniem Chrystufa Pana, doység na ktory Rok Peryodu Juliuszowskiego wypada.	222
199	<i>Prop. XII.</i> Gdy dane będą okrąg Słońca, okrąg Mie- siąca, y Indykcyca, znalesc Rok Peryodu Juliu- szowskiego, w ktory przypadaia	223
	<i>Prop.</i>	

- Prop. XIII.* Gdy dany będzie którykolwiek R. Peryodu Juliuszowskiego znaleźć Lata Olimpiad. 224
- Prop. XIV.* Gdy dany będzie Rok Olimpiad, znaleźć na który Rok Peryodu Juliuszowskiego przypada 225
- Prop. XV.* Gdy dany będzie Rok Peryodu Juliuszowskiego, znaleźć R. od założenia Rzymu. 226
- Prop. XVI.* Gdy dane będą lata od założenia Rzymu Peryodu Juliuszowskiego, Olimpiad, znaleźć R. Ery Chrześcijańskiej z niemi zgadzającą się. 227
- Prop. XVII.* Gdy dany będzie którykolwiek R. Peryodu Juliuszowskiego znaleźć początek Roku Egipcyan, czyli Neomenią Thoth. 228
- Prop. XVIII.* Znaleźć pięć lat w Peryodzie Juliuszowskim, od których zaczyna się lata Nabonassara 231
- Prop. XIX.* Gdy dany będzie którykolwiek Rok Peryodu Juliuszowskiego znaleźć na który Rok Ery Nabonassara przypada 232
- Prop. XX.* Lata Nabonassara zamienić w lata Peryodu Juliuszowskiego 233
- Prop. XXI.* Znaleźć pięć liczb do okazania poprzedzających Propozycyi potrzebnych 234
- Prop. XXII.* W danym Roku Nabonassara dzień tygodniowy znaleźć - - - tamie.

Ad M. D. G.

ry-
d. 224

ésć

zy-
225

zo-
226

mu
E R.

227
Pe-

Ro-
228

zo-
bo-

231
Pe-

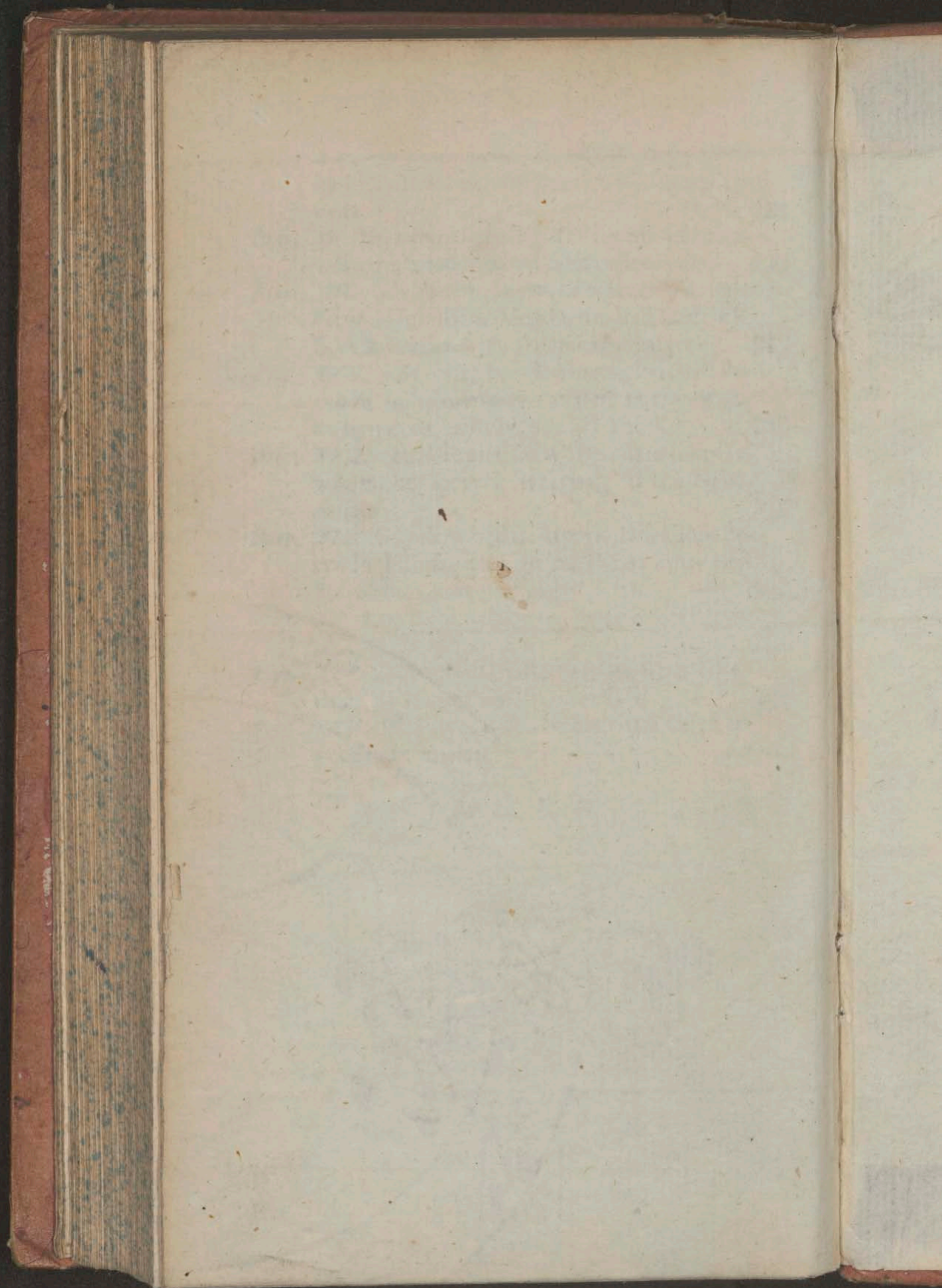
ok
232

vo-
233

te-
234

ty-
tamie.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0019540

